

รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ญัตติแนวทางในการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนากการท่องเที่ยวของประเทศไทย

โดย

คณะกรรมการการการท่องเที่ยว

สภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานคณะกรรมการการการท่องเที่ยว

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการพิจารณาศึกษา
เรื่อง ญัตติแนวทางในการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนา
การท่องเที่ยวของประเทศไทย

โดย
คณะกรรมการการการท่องเที่ยว
สภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานคณะกรรมการการท่องเที่ยว
สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๙.๐๔/๑๐๓๕๐

(สำเนา)

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง รายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง ยุติติแนวทางในการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยว
ของประเทศไทย

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ ได้มีมติให้ส่งญัตติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณา
ศึกษาแนวทางการดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ (นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล เป็นผู้เสนอ)
ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาการศึกษาแนวทางการจัดให้มี
แผนพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ (นายประเสริฐพงษ์ ศรนวัตร์ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้
สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการ
ท่องเที่ยวของประเทศไทย (นายนิรศ ขำนุรักษ์ และนายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ เป็นผู้เสนอ) และญัตติ
เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการท่องเที่ยวเชิงเอกลักษณ์ และ
ตามอัตลักษณ์ในแต่ละพื้นที่ทั่วทุกภูมิภาค (นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ เป็นผู้เสนอ) แก่คณะกรรมการ
การท่องเที่ยว พิจารณาตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙๐ โดยกำหนดระยะ
เวลาในการพิจารณาศึกษาไว้ ๖๐ วัน ต่อมาคณะกรรมการได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาการศึกษา
เพิ่มเติม จำนวน ๙ ครั้ง โดยครั้งที่ ๑ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ประธาน
สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาการศึกษาได้ตามที่ร้องขอ ตามข้อบังคับการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง (ครบกำหนดในวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๔) ครั้งที่ ๒
ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาการศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๔ ได้พิจารณาแล้วมีมติ
ให้ขยายเวลาการศึกษาได้ตามที่ร้องขอ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒
ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง (ครบกำหนดในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๔) ครั้งที่ ๓ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณา
การศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ขยายเวลาการศึกษาได้
ตามที่ร้องขอ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง (ครบกำหนด
ในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔) ครั้งที่ ๔ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาการศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน
ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบอนุญาตให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาการศึกษาญัตติดังกล่าวได้
ตามที่ร้องขอไปพลางก่อน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙ (๒) และที่ประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ สิงหาคม

๒๕๖๔ ได้รับทราบการขอขยายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาญัตติดังกล่าว (ครบกำหนดในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๔) ครั้งที่ ๕ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาได้ตามที่ร้องขอ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง (ครบกำหนดในวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕) ครั้งที่ ๖ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบอนุญาตให้คณะกรรมการธิการ ดำเนินการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวได้ตามที่ร้องขอไปพลางก่อน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙ (๒) และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ได้รับทราบการขอขยายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาญัตติดังกล่าว (ครบกำหนดในวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕) ครั้งที่ ๗ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาได้ตามที่ร้องขอ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง (ครบกำหนดในวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕) ครั้งที่ ๘ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ได้พิจารณาแล้วมีมติให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาได้ตามที่ร้องขอ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง (ครบกำหนดระยะเวลาในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๕) และครั้งที่ ๙ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ซึ่งประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาได้ตามที่ร้องขอ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง โดยจะครบกำหนดระยะเวลาในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๖ ซึ่งกรรมการธิการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล	ประธานคณะกรรมการธิการ
๒. นางสิรินทร รามสูต	รองประธานคณะกรรมการธิการ คนที่หนึ่ง
๓. นายณัฏฐ์ ถิ่นสาकु	รองประธานคณะกรรมการธิการ คนที่สอง
๔. นางสาวศิลัมพา เลิศนุวัฒน์	รองประธานคณะกรรมการธิการ คนที่สาม
๕. นายกุเฮง ยาวอหะซัน	ที่ปรึกษาคณะกรรมการธิการ
๖. นายคงฤกษ์ ฉัตรมาลีรัตน์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการธิการ
๗. นายจีระเดช ศรีวิราช	ที่ปรึกษาคณะกรรมการธิการ
๘. นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการธิการ
๙. นายอนุสรณ์ ปั่นทอง	ที่ปรึกษาคณะกรรมการธิการ
๑๐. นายกฤติเดช สันติวัชรกุล	โฆษกคณะกรรมการธิการ
๑๑. นางสาวกานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ	โฆษกคณะกรรมการธิการ
๑๒. นางสาวชนก จันทาทอง	โฆษกคณะกรรมการธิการ
๑๓. นายวิวรรธน์ นิลวัชรมณี	โฆษกคณะกรรมการธิการ
๑๔. นางสาวสร้อยสนันท์ อรรถนพพร	โฆษกคณะกรรมการธิการ
๑๕. นางสาวสุณัฐชา โล่สถาพรพิพิธ	เลขานุการคณะกรรมการธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว ได้พิจารณาศึกษา เรื่อง ญัตติแนวทางในการส่งเสริมแก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณารายงานและข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)

ประธานคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว

สำนักกรรมาธิการ ๓

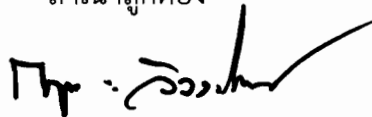
กลุ่มงานคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๕๐๐ ต่อ ๗๑๔๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ tourism.commit@gmail.com

www.parliament.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นายกฤษณะ จ้วงสินธุ์)

ที่ปรึกษาด้านระบบงานนิติบัญญัติ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการสำนักกรรมาธิการ ๓

นายชัยบูรณ์ หนองคูน้อย/ร่าง

นางสาวนาฏลดา ตุ่นแก้ว/พิมพ์

นางสาวอมตพร แสงเดช/ตรวจ

ตรวจทาน

ครั้งที่ ๑ นายกัมโพช ตราชู

ครั้งที่ ๒ นางสาวปทิตตา อีรินนท์

ครั้งที่ ๓ นายชัยบูรณ์ หนองคูน้อย

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ.....	ก - ๑
สารบัญภาพ.....	ก - ๒
รายนามคณะกรรมการ.....	ข - ๑
บทสรุปผู้บริหาร.....	ค - ๑
รายงานการพิจารณาศึกษา.....	๑
๑. การดำเนินงาน.....	๒
๒. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น.....	๒
๓. ผู้เสนอญัตติ.....	๘
๔. การพิจารณาของคณะกรรมการ.....	๘
๕. ผลการพิจารณาศึกษา.....	๑๐
๕.๑ สถานการณ์และมาตรการท่องเที่ยวของไทย.....	๑๐
๕.๒ ผลการศึกษาแนวทางของหน่วยงาน.....	๒๑
๕.๓ ผลการพิจารณาศึกษาเชิงพื้นที่แยกตามกลุ่มจังหวัด.....	๒๕
๕.๔ สภาพปัญหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางน้ำและทางทะเล และแนวทางการแก้ไข.....	๘๒
๕.๕ สภาพปัญหาการประกอบธุรกิจโรงแรมและแนวทางการแก้ไข.....	๙๒
๖. ข้อเสนอแนะและข้อสังเกตของคณะกรรมการ.....	๙๕
๖.๑ ข้อเสนอแนะ.....	๙๕
๖.๒ ข้อสังเกต.....	๙๖
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก	ญัตติแนวทางในการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนา การท่องเที่ยวของประเทศไทย
ภาคผนวก ข	ประกาศตั้งคณะอนุกรรมการและประกาศแต่งตั้ง ที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ
ภาคผนวก ค	หนังสือขอขยายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการ
ภาคผนวก ง	ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการ
ภาคผนวก จ	ประมวลภาพการเดินทางไปศึกษาดูงานเพื่อรับทราบข้อเท็จจริง และประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่
ภาคผนวก ฉ	รายนามผู้จัดทำ

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ ๑	อัตราการขยายตัวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติรายภูมิภาค เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๒.....	๑๑
ภาพที่ ๒	อัตราการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทาง เข้าประเทศต่าง ๆ ปี ๒๕๖๓.....	๑๓
ภาพที่ ๓	แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ในประเทศไทยปี ๒๕๖๔.....	๑๘

รายนามคณะกรรมการ

นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล
ประธานคณะกรรมการ

นางสิรินทร รามสูต
รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

นายนิติ ถิ่นสาकु
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง

นางสาวศिल्มพา เลิศนุวัฒน์
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม

นายอนุสรณ์ ปั่นทอง
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายจิรเดช ศรีวิราช
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายคงกฤษ ฉัตรมาลีรัตน์
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายคริณย์ ทิมสุวรรณ
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
โฆษกคณะกรรมการ

นายกูเฮง ยาวหะซัน
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
โฆษกคณะกรรมการ

นางสาวชนก จันทาทอง
โฆษกคณะกรรมการ
โฆษกคณะกรรมการ

นางสาวกานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ
โฆษกคณะกรรมการ
โฆษกคณะกรรมการ

นายวิวรรณ์ นิลวัชรมณี
โฆษกคณะกรรมการ
โฆษกคณะกรรมการ

นายฤทธิเดช สันติวชิระกุล
โฆษกคณะกรรมการ
โฆษกคณะกรรมการ

นางสาวสร้อยนันท์ อรรณนพพร
โฆษกคณะกรรมการ
โฆษกคณะกรรมการ

นางสาวสุณัฐชา โล่สถาพรพิพิธ
เลขานุการคณะกรรมการ
โฆษกคณะกรรมการ

บทสรุปผู้บริหาร

ในปัจจุบันสถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยอยู่ในสภาวะฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว โดยจากข้อมูลของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) พบว่า ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ มีจำนวนนักท่องเที่ยวไทยมากถึง ๒๐๐ ล้านคนครั้ง และมีรายได้ที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวมูลค่าสูงถึง ๘ แสนล้านบาท ในขณะที่ตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาไทยมีอัตราส่วนที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน ซึ่งจากข้อมูลมีมากกว่า ๗ ล้านคน (สอดคล้องกับการคาดการณ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่คาดว่าตลอดปี ๒๕๖๕ จะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาไทยประมาณ ๑๐ ล้านคน) และสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศกว่า ๕ แสนล้านบาท ซึ่งถือว่ามีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องและมีโอกาสที่ภาคส่วนการท่องเที่ยวจะกลับมาอยู่ในสถานการณ์ที่มั่นคงอีกครั้งดังเช่นก่อนเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในปี ๒๕๖๒

โดยจากการสำรวจแนวโน้มการท่องเที่ยวโลกในปัจจุบัน กระแสการท่องเที่ยวอย่างสำนึกรับผิดชอบ และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คือ กระแสหลักของตลาดนักท่องเที่ยวโลกในปัจจุบัน ที่มีเป้าหมายของประชาคมโลกในเรื่อง SDG's Goal ร่วมกัน ซึ่งการท่องเที่ยวไทยถือเป็นหนึ่งในจุดหมายปลายทางที่สำคัญของนักท่องเที่ยวทั่วโลกมาตลอดหลายสิบปีที่ผ่านมา และสอดคล้องกับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยสามารถวัดได้จากตัวเลขนักท่องเที่ยวที่เติบโตอย่างต่อเนื่องจนถึงช่วงก่อนเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

จากผลกระทบของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในภาคการท่องเที่ยวอย่างรุนแรงทั้งในด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยว และทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว ซึ่งได้รับการฟื้นฟูทางธรรมชาติอย่างชัดเจน ตามข้อมูลเชิงประจักษ์ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ทำให้นักท่องเที่ยวทั่วโลกเริ่มตระหนักถึงความสำคัญด้านสุขอนามัย สิ่งแวดล้อม ซึ่งมีเป้าหมายของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทั้งในมิติสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยในการป้องกันโรคติดต่อ ทำให้นักท่องเที่ยวต้องการความเป็นส่วนตัวมากขึ้น และดัชนีด้านสาธารณสุขเป็นปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเดินทางร่วมกับความสวยงามทางธรรมชาติ ความสะดวกสบาย และความประทับใจในศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความมีน้ำใจของเจ้าบ้านที่สร้างความอบอุ่น ปลอดภัยของนักท่องเที่ยว การนำเสนอทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ทั้งแบบออนไลน์ และออฟไลน์ เพื่อให้เกิดการจดจำและความต้องการในการเดินทางไปยังเป้าหมายนั้น ๆ ต่างเป็นสิ่งที่จำเป็นและนำมาเป็นหลักเกณฑ์ของการทำงานของคณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ในวาระนี้

จากกระบวนการทำงานที่นำเสนอในรายละเอียดและขั้นตอนการทำงานที่บรรจุไว้ในรายงานนั้น โดยคณะอนุกรรมการทั้งสองคณะได้ลงพื้นที่สำรวจความคิดเห็นในแหล่งท่องเที่ยวทุกภูมิภาค โดยมีการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นจากภาคเอกชนที่เป็นผู้ประกอบการ ชุมชนแหล่งท่องเที่ยว และภาคประชาชนโดยตรง รวมทั้งเชิญผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากภาครัฐและภาควิชาการ มาให้ข้อมูลในทุกมิติเพื่อให้เกิดมุมมองที่หลากหลายและครบถ้วน ซึ่งทำให้ได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในแต่ละภูมิภาคที่มีทั้งความใกล้เคียงกันในเชิงโครงสร้าง เช่น กฎหมาย บุคลากร งบประมาณ หรือการเงินของภาคเอกชน ระบบเทคโนโลยี และระบบคมนาคม รวมถึงการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานในพื้นที่ต่าง ๆ และความแตกต่างที่เป็นลักษณะเฉพาะทางในรายละเอียดเชิงพื้นที่ หรือสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้องในภาคการท่องเที่ยว ซึ่งในรายงานฉบับนี้ได้นำเสนอภาพรวมของการแก้ไขประเด็นโครงสร้างที่สามารถใช้แนวทางไปประยุกต์ใช้ร่วมกันในทุกภูมิภาค และปัญหาในเฉพาะพื้นที่ตามลักษณะภูมิภาค หรือสิ่งแวดล้อมที่เป็นเรื่องเฉพาะท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินการแก้ไข และพัฒนาภาคการท่องเที่ยวไทยสู่เป้าหมายของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนตามประชาคมโลกที่ไทยร่วมเป็นสมาชิกต่อไป

รายงานการพิจารณาศึกษา
เรื่อง ญัตติแนวทางในการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย
ของคณะกรรมการการท่องเที่ยว
สภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ ได้มีมติให้ส่งญัตติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ (นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางในการจัดให้มีแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ (นายประเสริฐพงษ์ ทรนุวัตร เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหา และการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย (นายนิรศ ขำนุรักษ์ และนายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ เป็นผู้เสนอ) และญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา การท่องเที่ยวเชิงเอกลักษณ์ และตามอัตลักษณ์ในแต่ละพื้นที่ทั่วทุกภูมิภาค (นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ เป็นผู้เสนอ) แก่คณะกรรมการการท่องเที่ยว พิจารณาตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๘๐ โดยกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาไว้ ๖๐ วัน นั้น ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล	ประธานคณะกรรมการ
๒. นางสาวสิรินทร รามสูต	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายณัฏฐ์ ถิ่นสาคร	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นางสาวศิลิมา พิศนุวัฒน์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายภูเือง ยาวอหะซัน	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๖. นายคงกฤษ ฉัตรมาลีรัตน์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๗. นายจิรเดช ศรีวิราช	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘. นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๙. นายอนุสรณ์ ปั่นทอง	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. นายภฤติเดช สันติวิริยะกุล	โฆษกคณะกรรมการ
๑๑. นางสาวกานต์กนิษฐา แก้วสันตติ	โฆษกคณะกรรมการ
๑๒. นางสาวชนก จันทาทอง	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓. นายวิวัฒน์ นิลวัชรเมธี	โฆษกคณะกรรมการ
๑๔. นางสาวสร้อยสนันท์ อรรณนพพร	โฆษกคณะกรรมการ
๑๕. นางสาวสุณัฐชา โล่สถาพรพิพิธ	เลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการพิจารณาศึกษา เรื่อง ญัตติแนวทางในการส่งเสริม แก้ไข ปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณา ศึกษาเรื่องดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎร ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๔ ดังนี้

๑. การดำเนินงาน

-

๒. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๒.๑ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(๑) นางสาววิภารัตน์ ธาราธิรภาพ

ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์แผนงาน

(๒) นางสาววรรณวรรณ โภภาที

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

ชำนาญการ สำนักงานปลัดกระทรวง

การท่องเที่ยวและกีฬา

(๓) นายบุญผล รักษาศรี

นักวิเคราะห์นโยบายและ

แผนปฏิบัติการ สำนักงานปลัดกระทรวง

การท่องเที่ยวและกีฬา

(๔) นางสาวรัชฎาณี รจนา

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

๒.๒ กระทรวงต่างประเทศ

นายจาตุรนต์ ไชยะคำ

รองอธิบดีกรมการกงสุล

๒.๓ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(๑) นางสาวสร้อยดี อาสาสรรพกิจ

ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคเหนือ

(๒) นายสมชาย ชมภู่น้อย

ผู้อำนวยการภูมิภาค

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(๓) นางสาวจุฑาทิพย์ เจริญลาภ

ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคกลาง

(๔) นายวิบูลย์ นิมิตรวานิช

ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(๕) นางปิ่นนารถ เจริญผล

ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคใต้

(๖) นายสัณชัย ธรรมโหร

รองผู้อำนวยการภูมิภาคภาคเหนือ

(๗) นางสาวปัทมา ตันติเวชกุล

รองผู้อำนวยการภูมิภาค

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(๘) นายมรกต สุดดี

ผู้อำนวยการกองตลาด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(๙) นายรณพล จันทราโชติ

เลขานุการภูมิภาค

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(๑๐) นายศักดิ์ดา ช่างคนมี	พนักงานการตลาด
(๑๑) นายวุฒิพงศ์ พรหมปรุง	พนักงานการตลาด

๒.๔ องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) (อพท.)

(๑) นายชูวิทย์ มิตรชอบ	รองผู้อำนวยการ อพท.
รักษาการแทนผู้อำนวยการ อพท.
(๒) นายพลากร บุพผาธนากร	ผู้อำนวยการสำนักบริหาร
ยุทธศาสตร์ (รับผิดชอบพื้นที่พิเศษ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)
(๓) นางสาววาสนา พงศาปาน	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนา
ขีดความสามารถการท่องเที่ยว
(๔) นายกฤษณ์ ภูมิสุวรรณ	ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการ
รักษาการรองผู้จัดการ อพท. ๓
(๕) นายสมเกียรติ อำนวยสุวรรณ	ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการ อพท. ๗
(๖) นายศุภชัย งามศิริกุล	หัวหน้างานแผนปฏิบัติการ
และงบประมาณ
(๗) นางสาวนุชสรุา เทียนไชย	หัวหน้างานมาตรฐานการท่องเที่ยว
อย่างยั่งยืน
(๘) นางสาวดรุณี วิริยะเอี่ยมพิกุล	เจ้าหน้าที่พัฒนาพื้นที่พิเศษ อพท. ๗
(๙) นางสาวชุตีมา แสงสวัสดิ์	เจ้าหน้าที่พัฒนาพื้นที่พิเศษ อพท. ๙
(๑๐) นางสาววิชชุดา เขียวเกตุ	เจ้าหน้าที่พัฒนาพื้นที่พิเศษ อพท. ๙
(๑๑) นางสาวนพมาศ ทิตระกูล	เจ้าหน้าที่พัฒนาพื้นที่พิเศษ

๒.๕ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๑) พันตำรวจเอก แมน ประทีป	กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒
(ตม.เชียงใหม่)
(๒) พันตำรวจเอก ศุภโชค หงษ์สตาร์	รองผู้บังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๕
(ตม.ภาคเหนือ)
(๓) พันตำรวจเอก ธาณินทร์ อินทพรต	ผู้กำกับการตรวจคนเข้าเมือง
จังหวัดหนองคาย

๒.๖ กรุงเทพมหานคร

(๑) นายธนิต ต้นบัวคลี	รองผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรมกีฬา
และการท่องเที่ยว
(๒) นางสาวอมรรัตน์ นาคสุข	นักพัฒนาการท่องเที่ยว
ชำนาญการพิเศษ
(๓) นางสาวธีรวรรณ วรศักดิ์	นักพัฒนาการท่องเที่ยวชำนาญการ

๒.๗ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร

(๑) นางวิไลรัตน์ ศิริโสภณศิลป์	รองผู้อำนวยการสำนักงาน
นโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
(๒) นางสาวกฤติกา บุรณะดิษ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
ชำนาญการพิเศษ
(๓) นายชูพงษ์ พิพัฒน์ไชยศิริ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
ชำนาญการ
(๔) นางสาวคณิดา เกียรติเลิศศรี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

๒.๘ การรถไฟแห่งประเทศไทย

(๑) นายกำพล บุญชม	รองวิศวกรใหญ่ ด้านโครงการพิเศษ
(๒) นางสาวอรทัย สุวรรณเทศ	หัวหน้ากองบริหารรถโดยสาร
เชิงพาณิชย์

๒.๙ บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)

(๑) นายกิตติพงษ์ พวงเงิน	ผู้อำนวยการส่วนกำกับพื้นที่
นอกเขตการบิน ท่าอากาศยาน
สุวรรณภูมิ
(๒) นางนาตยา ไยเจริญ	เจ้าหน้าที่บริหาร ๗
ฝ่ายการทำอากาศยานฯ ดอนเมือง
เจ้าหน้าที่เทคนิครักษาความปลอดภัย
ท่าอากาศยานดอนเมือง
(๓) นายเสฏฐวุฒิ มีธนาถาวร	

๒.๑๐ กรมทางหลวง

(๑) นายสุรชัย อัมภวาสุวรรณ	วิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ
สำนักแผนงาน
(๒) นายอาทิตย์ สืบศิริวิริยะกุล	วิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ
สำนักแผนงาน

๒.๑๑ กรมทางหลวงชนบท

(๑) นายโกสินทร์ พิทยะเวสต์สุนทร	วิศวกรใหญ่
(๒) นายชัยสัมพันธ์ โพธิ์ศรี	วิศวกรโยธาชำนาญการพิเศษ
(๓) นายวรพจน์ มาลาวงษ์	วิศวกรโยธาปฏิบัติการ

๒.๑๒ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

(๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภาวดี โพธิยะราช	ผู้อำนวยการภารกิจการจัดทำ
แผนงบประมาณ
(๒) นางสาวฉัตรฉวี คงดี	ผู้ช่วยผู้อำนวยการภารกิจ
จัดทำแผนงบประมาณ

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกศรา สุกเพชร	อาจารย์ประจำคณะกรรมการจัดการ การท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์
(๔) รองศาสตราจารย์วัชรพล ชยประเสริฐ	อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน นักวิชาการระดับต้น
(๕) นางวรรณพร สำราญรัมย์	
๒.๑๓ สำนักงานจังหวัดหนองคาย	
นายณัฐพงศ์ คำวงศ์ปิ่น	หัวหน้าสำนักงานจังหวัดหนองคาย
๒.๑๔ สำนักงานจังหวัดเลย	
นายชาญชัย คงทัน	หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเลย
๒.๑๕ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	
(๑) นางสร้อยพัชร ประโมทะกะ	รองผู้ว่าราชการ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
(๒) นายกฤษฎา บัวรังสี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการ
(๓) นายณัฐวุฒิ กิจโสภี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ปฏิบัติการ
๒.๑๖ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานพระนครศรีอยุธยา	
(๑) นายพัฒนพงษ์ พงษ์ทองเจริญ	ผู้อำนวยการการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย สำนักงานพระนครศรีอยุธยา
(๒) นายภาณุพงษ์ แผงกุล	ลูกจ้างสำนักงานการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย
๒.๑๗ จังหวัดอ่างทอง	
(๑) นายสุชน ภัยธีราช	รองผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง
(๒) นายสุรเชษ นิมกุล	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด อ่างทอง
(๓) นายสุนทร ชนานุศิริ	ประธานสภาอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว จังหวัดอ่างทอง
(๔) นายสุรัตน์ ภูวประภาชาติ	ประธานหอการค้าจังหวัด อ่างทอง
(๕) นายเรืองชัย ลิปิบุรณพันธ์	หอการค้าจังหวัดอ่างทอง
(๖) นางสาวนงนุชพร คงมีทรัพย์	เจ้าหน้าที่หอการค้าจังหวัด อ่างทอง

(๗) นางสาวพัชรภรณ์ กุหลาบ	สำนักงานจังหวัดอ่างทอง
(๘) นางสาววิษญา ชุ่ม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการ
(๙) นายบรรเจ็ด ไชยรักษ์	เลขานุการอุตสาหกรรม จังหวัดอ่างทอง
๒.๑๘ จังหวัดชัยนาท	
(๑) นางศุภรินทร์ เสนาง	รองผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท
(๒) นางสาวจิระประภา สารระประจวบ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานยุทธศาสตร์ และข้อมูลเพื่อการพัฒนา จังหวัดชัยนาท
(๓) นางสาวนริศรา ฤทธิเรืองเดช	หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยนาท
๒.๑๙ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชัยนาท	
(๑) นายมนตรี โคนเกษม	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชัยนาท
(๒) นางสาวณัฐธิดา วรรณสินธ์	เจ้าหน้าที่สนับสนุนงานพัสดุ
๒.๒๐ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสิงห์บุรี	
(๑) นางสาวอนุชิตา อ้วนสกุล	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสิงห์บุรี
(๒) นายอรรถพร พูนนุช	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
๒.๒๑ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสระบุรี	
นายสุกฤษฎ์ ศิลปอนันต์	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสระบุรี
๒.๒๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรี	
นายสุจิน บัญมาเลิศ	รองปลัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดสระบุรี
๒.๒๓ จังหวัดลพบุรี	
(๑) นายสันธนะ บัวชาติ	ผู้เชี่ยวชาญพิเศษฯ (แทน ประธานสันนิบาตจังหวัดลพบุรี)
(๒) นางอารีย์ ฤกษ์สภาพ	รองผู้อำนวยการท่องเที่ยว จังหวัดลพบุรี
(๓) นางสาววีรยา เสาวภา	เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวฯ สำนักงานลพบุรี

๒.๒๔ สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย

(๑) นางสาวสมใจ สุวรรณศุภพนา	นายกเทศมนตรีนครภูเก็ต
(๒) นายธนศักดิ์ มาคะสิระ	นายกเทศมนตรีตำบลวัดเพลง
(๓) นายสุนทร เข้มนาค	นายกเทศมนตรีตำบลหนองแค
	ประธานสันนิบาตจังหวัดสระบุรี
(๔) นางสาวเพ็ญภา ศรีเงินดี	รองปลัดเทศบาลตำบลหนองแค
(๕) นายจักรสาน จิ้งรักมีพานิช	ผู้อำนวยการกองการศึกษา
	เทศบาลตำบลหนองแค
(๖) นางสาวบุญทริกา น้อยแก้ว	หัวหน้าฝ่ายแผนงานและงบประมาณ
(๗) นางสาวสิริลักษณ์ ถาวรจักร์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
(๘) นายมนต์สิทธิ์ วุฒฑายากร	พนักงานประชาสัมพันธ์

๒.๒๕ มหาวิทยาลัยนเรศวร

(๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญทรัพย์ พานิชการ รองอธิการบดี	
(๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภูพงษ์ พงษ์เจริญ	ผู้ช่วยอธิการบดี

๒.๒๖ มหาวิทยาลัยพะเยา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกอบศิริ ภักดีพินิจ	คณะบดีคณะบริหารธุรกิจ
	และนิเทศศาสตร์

๒.๒๗ สมาคมสมาพันธ์ธุรกิจการท่องเที่ยวส่วนภูมิภาคแห่งประเทศไทย

นางวาสิตา น้อยพรหม	รองประธานสมาคมสมาพันธ์ธุรกิจ
	การท่องเที่ยวส่วนภูมิภาคแห่งประเทศไทย

๒.๒๘ หอการค้าจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(๑) นายจรูญศักดิ์ ศรีโกชน์สมบูรณ์	ประธานหอการค้าฯ
(๒) นางฉันทฉนิชา สอนดี	เลขาธิการฯ

๒.๒๙ สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นายธนภุต กิตติธรรมกุล	นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวฯ

๒.๓๐ สมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาท

นางฉลอม สงล่า	นายกสมาคมการท่องเที่ยว
	จังหวัดชัยนาท

๒.๓๑ หอการค้าจังหวัดสิงห์บุรี

ว่าที่ร้อยเอก ญัฐพิสิฐ เจริญถิรวสิฐ	ประธานหอการค้าจังหวัดสิงห์บุรี

๒.๓๒ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสิงห์บุรี

(๑) นายวัชรินทร์ เรืองฤทธิ์กุล

สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสิงห์บุรี

(๒) นายชัยยะ มหาปราม

หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมฯ

๒.๓๓ อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

(๑) นายณรงค์ศักดิ์ นามตาปี

นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ

(๒) นายสิทธิชัย สำเภาพล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

๒.๓๔ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสระบุรี

(๑) นางรัศนัญพร มโนศรีบุญรัตน์

ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จังหวัดสระบุรี

(๒) นางสาวฐิติมา มีมะโน

เลขาธิการสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

จังหวัดสระบุรี

๒.๓๕ สมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดสระบุรี

(๑) นายปุ่นวิทย์ พงศกร

กรรมการฝ่ายกิจกรรมและท่องเที่ยว

(๒) นางสาวณิชานันท์ วงษ์ชนชัยสิริ

เหรียญก

๓. ผู้เสนอญัตติ

(๑) นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(๒) นายประเสริฐพงษ์ ศรนวัตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคอนาคตใหม่

(๓) นายนริศ ชำนุรักษ์ และนายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พรรคประชาธิปัตย์

(๔) นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย

๔. การพิจารณาของคณะกรรมการ

คณะกรรมการได้มีการประชุมพิจารณาศึกษา เรื่อง ญัตติแนวทางในการส่งเสริมแก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๔.๑ คณะกรรมการได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาศึกษาสอบถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับแนวทางในการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย และเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลข้อเท็จจริง ตลอดจนชี้แจงแสดงความเห็นต่าง ๆ รวมจำนวน ๑๖ ครั้ง ได้แก่

- ครั้งที่ ๑ วันพุธที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๓

- ครั้งที่ ๒ วันพุธที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

- ครั้งที่ ๓ วันพุธที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓
- ครั้งที่ ๔ วันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓
- ครั้งที่ ๕ วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓
- ครั้งที่ ๖ วันพุธที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓
- ครั้งที่ ๗ วันพฤหัสบดีที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๓
- ครั้งที่ ๘ วันพุธที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓
- ครั้งที่ ๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓
- ครั้งที่ ๑๐ วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
- ครั้งที่ ๑๑ วันพุธที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔
- ครั้งที่ ๑๒ วันพุธที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔
- ครั้งที่ ๑๓ วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
- ครั้งที่ ๑๔ วันพุธที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
- ครั้งที่ ๑๕ วันพุธที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔
- ครั้งที่ ๑๖ วันพฤหัสบดีที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

๔.๒ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษาข้อเท็จจริงและรายละเอียดข้อมูลจากเอกสาร และคำชี้แจงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรายละเอียดจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาประกอบการศึกษาของคณะกรรมการ

๔.๓ คณะกรรมการได้มีมติเดินทางไปศึกษาดูงานเพื่อรับทราบข้อเท็จจริงและประชุมร่วมกับผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ จำนวน ๑๑ ครั้ง ได้แก่

- **ครั้งที่ ๑** การศึกษาดูงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสภาพปัญหาการจัดการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ณ จังหวัดน่าน จังหวัดแพร่ และจังหวัดลำปาง ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๒๒ ถึงวันอังคารที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

- **ครั้งที่ ๒** การศึกษาดูงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสภาพปัญหาการจัดการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ณ จังหวัดหนองคาย และจังหวัดเลย ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๑๓ ถึงวันอังคารที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

- **ครั้งที่ ๓** การศึกษาดูงานเกี่ยวกับ “การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสภาพปัญหาการจัดการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน” ระหว่างวันจันทร์ที่ ๑ ถึงวันพุธที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ณ จังหวัดตรัง จังหวัดกระบี่ จังหวัดพังงา และจังหวัดภูเก็ต

- **ครั้งที่ ๔** การศึกษาดูงานเกี่ยวกับ “การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสภาพปัญหาการจัดการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย” ระหว่างวันจันทร์ที่ ๘ ถึงวันพุธที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๔ ณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา

- **ครั้งที่ ๕** การศึกษาดูงานเกี่ยวกับ “การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสภาพปัญหาการจัดการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน” ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๒๑ ถึงวันอังคารที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ณ จังหวัดสงขลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา

- **ครั้งที่ ๖** การศึกษาดูงานเกี่ยวกับ “การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสภาพปัญหาการจัดการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง” ระหว่างวันเสาร์ที่ ๒๗ ถึงวันจันทร์ที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ณ จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดราชบุรี

- **ครั้งที่ ๗** การศึกษาดูงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสภาพปัญหาการจัดการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ณ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน และจังหวัดเชียงราย ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๒๘ ถึงวันอังคารที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

- **ครั้งที่ ๘** การศึกษาดูงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสภาพปัญหาการจัดการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ณ จังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างวันเสาร์ที่ ๑๘ ถึงวันจันทร์ที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔

- **ครั้งที่ ๙** การศึกษาดูงานเกี่ยวกับ “การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสภาพปัญหาการจัดการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก” ระหว่างวันเสาร์ที่ ๒๕ ถึงวันจันทร์ที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ ณ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดระยอง และจังหวัดจันทบุรี

- **ครั้งที่ ๑๐** การศึกษาดูงานเกี่ยวกับ “การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสภาพปัญหาการจัดการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร” ระหว่างวันจันทร์ที่ ๒๑ ถึงวันอังคารที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ ณ จังหวัดสมุทรสาคร

- **ครั้งที่ ๑๑** การศึกษาดูงานเกี่ยวกับการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสภาพปัญหาการจัดการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ณ จังหวัดแม่ฮ่องสอนและจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันศุกร์ที่ ๒๐ ถึงวันจันทร์ที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕

๕. ผลการพิจารณาศึกษา

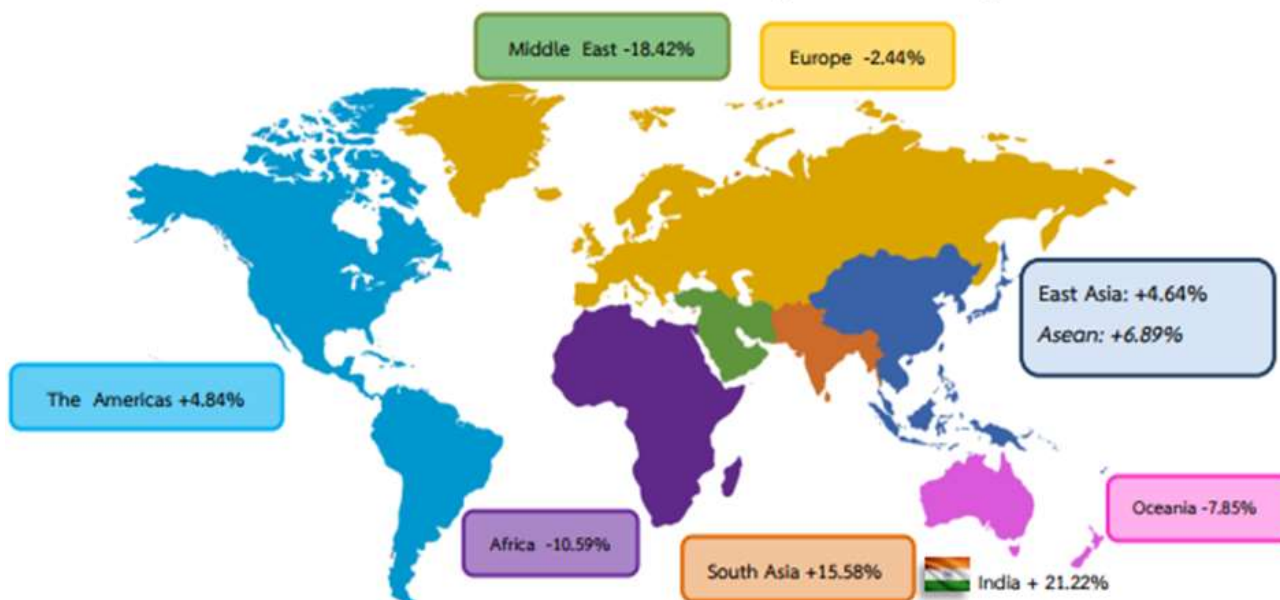
คณะกรรมการได้จัดทำรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง ยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมแก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย ปรากฏผลการดำเนินการ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

๕.๑ สถานการณ์และมาตรการท่องเที่ยวของไทย

๕.๑.๑ สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวก่อนเกิดวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ในช่วงกลางปี ๒๕๖๒ ประเทศไทยมีอัตราการขยายตัวของการท่องเที่ยวในระดับอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วงเดือนกรกฎาคม พบว่ามีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนถึง ๓.๓ ล้านคน ซึ่งเป็นการขยายตัวร้อยละ ๔.๑๘ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากปริมาณการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวดังกล่าวส่งผลให้ในช่วงเวลาเดียวกันประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยว ๐.๑๗๖ ล้านล้านบาท ซึ่งถือว่าขยายตัวร้อยละ ๔.๘๐ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา

อัตราการขยายตัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติรายภูมิภาค เดือนกรกฎาคม 2562

ภาพที่ ๑ แสดงอัตราการขยายตัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติรายภูมิภาค ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๒ (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๒)

จากสถานการณ์ข้างต้นส่งผลให้ตั้งแต่ในช่วงเดือนมกราคม - กรกฎาคม ๒๕๖๒ มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน ๒๓.๐๗ ล้านคน มีการขยายตัวร้อยละ ๑.๘๕ และภาคการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ถึง ๑.๑๙ ล้านล้านบาท ซึ่งถือว่าเป็นการขยายตัวถึงร้อยละ ๑.๔๙ และมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องจนถึงช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๖๒ กล่าวคือ หากเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยถึง ๓๙.๗๙ ล้านคน มีการขยายตัวร้อยละ ๔.๒๔ และมีรายได้จากการท่องเที่ยว ๑.๙๓ ล้านล้านบาท ซึ่งเป็นการขยายตัวร้อยละ ๓.๐๕ ถึงแม้ว่าในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๖๒ พบว่าในด้านของรายได้ภาคการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้เพียง ๐.๑๙ ล้านล้านบาท เท่านั้น ซึ่งหดตัวร้อยละ ๒.๒๕ อันมีสาเหตุมาจากภาวะเศรษฐกิจโลกยังอยู่ในภาวะชะลอตัวและเป็นผลมาจากค่าเงินบาทที่ยังคงแข็งค่าก็ตาม

ในขณะที่สัดส่วนของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าในช่วงเดือนมกราคม - ธันวาคม ๒๕๖๒ มีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยทั้งสิ้น ๑๖๖.๘๔ ล้านคน - ครั้ง หดตัวที่ร้อยละ ๐.๐๖ มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๑.๐๘ ล้านล้านบาท และมีการขยายตัวร้อยละ ๑.๑๘ จากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยจังหวัดที่จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยขยายตัว ๓ อันดับแรก ได้แก่ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดตาก ตามลำดับ

๕.๑.๒ สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวหลังเกิดวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

จากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๖๒ ซึ่งพบครั้งแรกในนครอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน และมีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วในหลายประเทศ รวมถึงประเทศไทยได้พบผู้ป่วยที่ติดเชื้อจากการแพร่เชื้อในประเทศเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๓ ส่งผลให้รัฐบาลต้องประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๒๖ มีนาคม ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓ รวมทั้งกำหนดข้อห้ามหรือมาตรการเพื่อกำกับและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคในหลายประการเช่น ข้อห้ามและข้อจำกัดเกี่ยวกับการเดินทางเข้าราชอาณาจักรไทย ห้ามมั่วสุม ชุมนุม ห้ามเข้าพื้นที่เขตกำหนดตามคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นต้น จากสถานการณ์ดังกล่าวทำให้ในปี ๒๕๖๓ มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพียง ๖.๗๐ ล้านคน ลดลงถึง ๓๓ ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ ๘๓.๒๑ จากปีที่ผ่านมา และมีรายได้ที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวเพียง ๐.๓๓ ล้านล้านบาท ซึ่งถือว่าหดตัวร้อยละ ๘๒.๖๓ จากปีที่ผ่านมา ในขณะที่สัดส่วนของการท่องเที่ยวภายในประเทศก็มีอัตราส่วนที่ลดลงจากเดิมเป็นอย่างมาก โดยจากข้อมูลพบว่าในช่วงระหว่างเดือนมกราคม - ธันวาคม ๒๕๖๓ มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศจำนวนทั้งสิ้น ๙๐.๕๖ ล้านคน - ครั้ง ลดลง ๘๒ ล้านคน - ครั้ง หดตัวร้อยละ ๔๗.๕๘ จากปีที่ผ่านมา และมีรายได้สะสมจากการท่องเที่ยวเพียง ๐.๔๘ ล้านล้านบาท ซึ่งถือว่าหดตัวร้อยละ ๕๕.๔๐ จากปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ จากวิกฤตของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ยังส่งผลกระทบต่อให้การท่องเที่ยวทั่วโลกหดตัวรุนแรงเช่นเดียวกับประเทศไทย โดยข้อมูลจากองค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : UNWTO) ในช่วง ๘ เดือนแรกของปี ๒๕๖๓ พบว่า การเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศทั่วโลกหดตัวลงร้อยละ ๗๐ โดยประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียต่างก็ได้รับผลกระทบในระดับที่ใกล้เคียงกัน เช่น ฮองกง (ลดลงร้อยละ ๙๓) ญี่ปุ่น (ลดลงร้อยละ ๘๒) สิงคโปร์ (ลดลงร้อยละ ๗๙) เวียดนาม (ลดลงร้อยละ ๗๑)

ภาพที่ ๒ อัตราการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศต่าง ๆ ปี ๒๕๖๓
(กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, ๒๕๖๓)

ดัชนีการพัฒนากิจการเดินทางการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยว หรือ Travel & Tourism Development Index ซึ่งจัดทำโดย World Economic Forum ได้จัดอันดับประเทศต่าง ๆ ว่ามีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและได้จัดอันดับให้ประเทศไทยอยู่อันดับ ๓๖ โดยได้คะแนนเฉลี่ยที่ ๔.๓ ซึ่งค่าเฉลี่ยทั่วโลกในปี ๒๐๒๑ อยู่ที่ ๔ คะแนนจาก ๗ คะแนน

สำหรับดัชนีการพัฒนากิจการเดินทางการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยว World Economic Forum ได้พัฒนามาจากดัชนี Travel and Tourism Competitiveness Index โดยดัชนีดังกล่าวแสดงถึงความสามารถในการแข่งขันในเรื่องการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศ

อันดับของประเทศไทยในปี ๒๐๒๑ นั้นได้อันดับต่ำกว่าปี ๒๐๑๙ ซึ่งอยู่อันดับที่ ๓๕ จากประเทศที่ World Economic Forum ทำการจัดอันดับ ๑๑๗ ประเทศทั่วโลก โดยตัวชี้วัดของไทยที่ทำได้ดีในปี ๒๐๒๑ เมื่อเทียบเป็นอันดับออกมา ดังนี้

- ๑) การเปิดกว้างกับชาวต่างชาติ - อันดับที่ ๕๗
- ๒) ทรัพยากรธรรมชาติ - อันดับที่ ๑๔
- ๓) การแข่งขันด้านราคา - อันดับที่ ๓๙
- ๔) ด้านทรัพยากรมนุษย์และตลาดแรงงาน - อันดับที่ ๕๓
- ๕) โครงสร้างพื้นฐานสำหรับสนามบิน ท่าเรือ ท่ารถ - อันดับที่ ๑๓

และอันดับที่ ๔๘

ในขณะที่ตัวชี้วัดของไทยที่ลดลงในปี ๒๐๒๑ เมื่อเทียบเป็นอันดับ คือ สภาพแวดล้อมของธุรกิจ อันดับที่ ๕๘ ความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย อันดับที่ ๙๒ การให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยว อันดับที่ ๘๘ และทรัพยากรที่ไม่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว อันดับที่ ๑๖ หากดูอันดับของประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคอาเซียน อันดับที่ ๑ นำมาด้วย สิงคโปร์อยู่อันดับ ๙ (คงเดิม) ขณะที่อินโดนีเซียอยู่อันดับที่ ๓๒ (ขึ้นมา ๑๒ อันดับ) มาเลเซียอันดับที่ ๓๙ (ตกลงมา ๙ อันดับ) เวียดนามอยู่อันดับที่ ๔๒ (ขึ้นมา ๘ อันดับ) ฟิลิปปินส์อันดับที่ ๗๕ กัมพูชา ๗๙ ขณะที่ลาวได้อันดับท้ายในอาเซียนโดยอยู่อันดับที่ ๙๓ ส่วนอันดับ ๑ ของโลกในดัชนีนี้คือ ญี่ปุ่น โดยได้คะแนน ๕.๒ คะแนน เอาชนะสหรัฐอเมริกาซึ่งอันดับในดัชนีปี ๒๐๒๑ ได้อันดับ ๒

อย่างไรก็ดี World Economic Forum ได้ชี้ว่าการเก็บคะแนนและจัดอันดับในปี ๒๐๒๑ นี้มีหลายประเทศที่ไม่อยู่ในดัชนีดังกล่าว เช่น บรูไน จีน รัสเซีย ยูเครน นอร์เวย์ โอมาน เป็นต้น และได้เก็บข้อมูลและจัดอันดับก่อนที่จะเกิดสงครามระหว่างรัสเซียและยูเครน

๕.๑.๓ สถานการณ์ภาพรวมด้านการท่องเที่ยวทางทะเลของไทย (ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคใต้)

จากการศึกษาพบว่า ประเทศไทยมีจังหวัดติดชายฝั่งทะเลทั้งด้านอันดามันและอ่าวไทย รวม ๒๓ จังหวัด มีความยาวชายฝั่งทะเล ๓,๑๔๘ กิโลเมตร (อ่าวไทย ๒,๐๕๕ กิโลเมตร ๑๗ จังหวัด จากจังหวัดตราดไปจนถึงจังหวัดนราธิวาส และชายฝั่งอันดามัน ๑,๐๙๓ กิโลเมตร ๖ จังหวัด จากจังหวัดระนองถึงจังหวัดสตูล) โดยข้อมูลจากกรมการท่องเที่ยว ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด ๒๗๘ แห่ง และแหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะ ๑๓๙ แห่ง ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลจึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของไทย ซึ่งนักท่องเที่ยวประมาณร้อยละ ๘๐ - ๙๐ มาท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนตามชายทะเล โดยในปี ๒๕๖๒ ก่อนเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวใน ๒๓ จังหวัด รวมทั้งสิ้น ๑๗๕ ล้านคน (คนไทย ๑๐๙ ล้านคน ต่างชาติ ๖๕ ล้านคน สร้างรายได้ ๒.๓ ล้านล้านบาท ประมาณร้อยละ ๗๖.๐ ของรายได้ทั้งหมด โดยท่องเที่ยวในจังหวัดชลบุรี (พัทยา) ประมาณ ๑๘.๖ ล้านคน สร้างรายได้ ๒๗๖,๓๒๘ ล้านบาท อยู่ในลำดับที่ ๓ รองจากกรุงเทพฯ และภูเก็ต

นอกจากนี้ ผลการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ รวมถึงข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมนักท่องเที่ยวตลาดกลุ่มเป้าหมายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่มีประจำทุกปี ได้ชี้ให้เห็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ประกอบในการตัดสินใจเลือกเดินทางมาเที่ยวไทย คือ ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่ท่องเที่ยว (ร้อยละ ๘๗) และวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติ คือ พักผ่อนตามธรรมชาติ ชายหาด ชายทะเลในวันหยุด ร้อยละ ๙๐ ดังนั้น จึงไม่แปลกใจว่าทำไม

แหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยติดอันดับยอดเยี่ยมของตลาดท่องเที่ยวโลกมาโดยตลอด ทั้งกรุงเทพฯ ภูเก็ต (ชายหาดที่ดีที่สุดในโลกอันดามัน) กระบี่ เกาะสมุย เกาะเต่า เกาะพังงา หัวหิน - ชะอำ และพัทยา เมืองที่เป็นจุดหมายปลายทางระดับโลก ทราด (เกาะภูเก็ต เกาะช้าง เกาะหมาก) หมู่เกาะที่นิยมในวันวาเลนไทน์ และช่วงเดือนมิถุนายน ๒๕๖๓ พบว่า พัทยา ชลบุรี เป็นเมืองจุดหมายปลายทางที่มีการค้นหามากที่สุดของนักท่องเที่ยวไทย รองลงมา คือ กรุงเทพฯ และหัวหิน

อย่างไรก็ตาม แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด ทะเล เกาะ มีความเปราะบางต่อกิจกรรมของมนุษย์ (การขยายตัวธุรกิจ ชุมชน พฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่ขาดจิตสำนึกอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม) และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในแต่ละปี โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวหลักของประเทศ ทั้งภูเก็ต กระบี่ เกาะสมุย หัวหิน - ชะอำ ชลบุรี - พัทยา ทราด - เกาะช้าง จนบางแห่งอยู่ในสภาพเสื่อมโทรมเกินขีดความสามารถในการรองรับ บางแหล่งเกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง เป็นต้น ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดูแล รักษา และฟื้นฟูชายหาด ทะเล และเกาะเหล่านี้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของประเทศ เพื่อให้เป็นแหล่งสร้างรายได้และกระจายรายได้สู่ชุมชนและท้องถิ่นและรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่อไป (การจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของโลกโดยสภาเศรษฐกิจโลกหรือ World Economic Forum ในปี ๒๕๖๒ ไทยอยู่ในอันดับ ๓๑ ของโลก จาก ๑๔๐ ประเทศ (ทรัพยากรธรรมชาติ อันดับ ๑๐ และความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม อันดับ ๑๓๐)

๕.๑.๔ การศึกษาในเชิงนโยบายและมาตรการของภาครัฐ

๑) มาตรการด้านการท่องเที่ยวในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

๑.๑) มาตรการด้านการเข้าเมือง ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 รัฐบาลกำหนดการเข้า - ออกเมืองเฉพาะช่องทางที่กำหนดเท่านั้น (เฉพาะช่องทางอากาศ) และวัตถุประสงค์การเข้าเมืองจะต้องเป็นคนต่างด้าวที่เข้ามาเพื่อวัตถุประสงค์ที่กำหนดเท่านั้น (จำนวน ๙ - ๑๑ วัตถุประสงค์) ซึ่งจะต้องทำตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่กำหนด เช่น การลงทะเบียนกับสถานทูต สถานกงสุล (COE) หรือการลงทะเบียนในระบบของประเทศไทย การตรวจหาเชื้อไวรัสก่อนเข้าประเทศ การตรวจคัดกรองเบื้องต้น ณ ท่าอากาศยาน และการแจ้งสถานที่สำหรับการกักตัว เป็นต้น

๑.๒) มาตรการเปิดประเทศเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและฟื้นฟูการท่องเที่ยว

๑.๒.๑) มาตรการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ (Phuket Sandbox) มีการเปิดตัวอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ โดยใช้จังหวัดภูเก็ตเป็นพื้นที่นำร่องในการเปิดให้นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ เช่น เดินทางมาจากประเทศ หรือพื้นที่ซึ่งศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด -19 (ศบค.) หรือศูนย์ปฏิบัติการมาตรการเดินทางเข้าออกประเทศและการดูแลคนไทยในต่างประเทศอนุมัติ

ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด โดยการเสนอของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปฏิบัติตามมาตรการตรวจคัดกรองอาการและการดำเนินพิธีการตรวจคนเข้าเมือง ใช้ระบบติดตามหรือติดตั้ง Application ตามที่ทางราชการกำหนด โดยให้เปิดระบบติดตามดังกล่าวไว้ตลอดเวลา เพื่อเฝ้าระวังหรือติดตามอาการระหว่างที่ผู้เดินทางพำนักอยู่ในพื้นที่จังหวัดนำร่องด้านการท่องเที่ยว ให้มีการตรวจหาเชื้อของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยวิธี RT - PCR ณ สถานที่ที่ทางราชการกำหนด ในกรณีผู้เดินทางออกจากพื้นที่จังหวัดนำร่องด้านการท่องเที่ยวไปยังจังหวัดอื่นภายในราชอาณาจักร ให้ผู้เดินทางแสดงหลักฐานการพำนักที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดนำร่องด้านการท่องเที่ยว พร้อมหลักฐานผลการตรวจหาเชื้อของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยวิธี RT - PCR ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อของจังหวัดต้นทาง และจังหวัดปลายทางตามหลักเกณฑ์หรือแนวทางที่ทางราชการกำหนด เป็นต้น

๑.๒.๒) โครงการ “สมุย พลัส โมเดล” (Samui Plus Model)

เป็นโครงการที่มีลักษณะเช่นเดียวกับโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ (Phuket Sandbox) โดยเริ่มดำเนินโครงการตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ สำหรับผู้เดินทางทั้งคนไทยและต่างชาติจากทุกประเทศ/พื้นที่ ซึ่งฉีดวัคซีนครบโดสไม่น้อยกว่า ๑๔ วัน ก่อนเดินทาง โดยไม่ต้องกักตัว แต่ต้องอยู่ในพื้นที่สมุย ก่อนที่จะเดินทางไปจังหวัดอื่น ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขและรายละเอียดต่าง ๆ เช่น ผู้เดินทางต้องมีเอกสารรับรองการฉีดวัคซีน กล่าวคือ วัคซีนที่ได้รับนั้นจะต้องเป็นวัคซีนที่ได้รับการรับรองจากองค์การอนามัยโลก (WHO) หรือกระทรวงสาธารณสุขของไทยแล้วเท่านั้น ต้องมีประกันสุขภาพครอบคลุมการรักษาของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ผู้เดินทางต้องตรวจหาเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ด้วยวิธี RT - PCR ผู้เดินทางต้องจองโรงแรมที่ผ่านมาตรฐาน Samui SHA+ ผู้เดินทางต้องดาวน์โหลดและใช้ Application ติดตามการเดินทางที่รัฐบาลกำหนด เป็นต้น

๑.๒.๓) โครงการส่วนขยายของภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ ๗ + ๗ (Phuket Extension)

เป็นโครงการที่อนุญาตให้นักท่องเที่ยวที่ได้รับวัคซีนครบโดสแล้วเดินทางเข้าประเทศไทย ได้โดยไม่ต้องกักตัว รวมถึงเป็นโครงการที่อนุญาตให้นักท่องเที่ยวเดินทางเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดภูเก็ตกับพื้นที่นำร่องอื่น ๆ เพิ่มเติม และเกาะต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดกระบี่ และจังหวัดพังงา โดยโครงการดังกล่าวเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ ภายใต้เงื่อนไขและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น ลงทะเบียนสำหรับ Certificate of Entry (COE) ที่ออกโดยสถานเอกอัครราชทูตฯ /สถานกงสุลใหญ่ฯ ฉีดวัคซีนป้องกันของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ครบโดส ก่อนออกเดินทางไม่น้อยกว่า ๑๔ วัน โดยวัคซีนที่ผ่านการรับรองจากองค์การอนามัยโลก (WHO) หรือทางการไทย ผู้เดินทางต้องแสดงใบรับรองการฉีดวัคซีนที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐ จองห้องพักของโรงแรมที่ได้รับการอนุมัติ SHA Plus Hotels และชำระเงินเต็มจำนวน แสดงผลการตรวจโควิด - 19 แบบ RT - PCR ที่เป็นลบ (COVID - 19 - Free Health Certificate) ซึ่งได้รับการรับรองหรือออกให้ไม่เกิน ๗๒ ชั่วโมงก่อนออกเดินทาง เข้าพักในจังหวัดกระบี่ พังงา หรือสุราษฎร์ธานีไม่น้อยกว่า ๗ วัน ก่อนเดินทางไปจังหวัดอื่น

ทั้งนี้ จากผลของการดำเนินโครงการ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ พบว่า โครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ (Phuket Sandbox) มีจำนวนนักท่องเที่ยวสะสมจำนวน ๓๙,๔๐๑ คน โดยในจำนวนดังกล่าวพบผู้ติดเชื้อจากการคัดกรอง คิดเป็นร้อยละ ๐.๓ ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด ในขณะที่จำนวนการจองที่พัก SHA+ Phuket Sandbox สำหรับการเข้าพักระหว่างเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ อยู่ที่ ๗๒๓,๙๙๐ คืน ส่วนโครงการสมุยพลัส (Samui Plus) และโครงการส่วนขยายของภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ ๗ + ๗ (Phuket Extension) มีจำนวนนักท่องเที่ยวสะสม ทั้งสิ้น ๙๓๙ คน และ ๓๙๙ คน ตามลำดับ ทั้งนี้ มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นสำหรับโครงการภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๔ อยู่ที่ประมาณ ๒,๒๕๔ ล้านบาท โครงการสมุยพลัส อยู่ที่ ๖๖.๕๘ ล้านบาท และสำหรับโครงการส่วนขยายของภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์อยู่ที่ ๑๒.๑๖ ล้านบาท รวมสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจกว่า ๒,๓๓๐ ล้านบาท

๑.๒.๔) ระบบ Thailand Pass เป็นระบบที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการเดินทางเข้าประเทศไทย ซึ่งเริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ โดยจะแบ่งผู้เดินทางเข้าประเทศออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ ๑) Test and Go ๒) Sandbox Programme และ ๓) กักตัว หรือ Alternative Quarantine โดยมีรายละเอียดและหลักเกณฑ์ ดังนี้

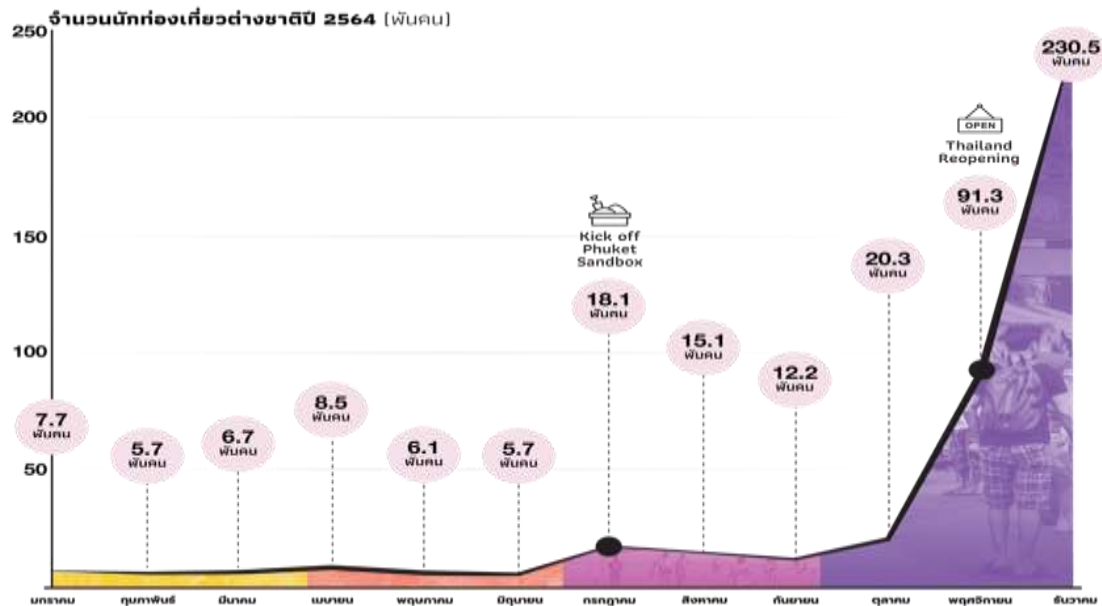
กลุ่มแรก “Test and Go” คือ ชาวต่างชาติที่เดินทางมาจาก ๔๕ ประเทศ + ฮองกง และต้องพำนักอยู่ในประเทศกลุ่มนี้ไม่ต่ำกว่า ๒๑ วัน ต้องมีผลการตรวจ RT - PCR ภายใน ๗๒ ชั่วโมงก่อนออกเดินทาง ต้องฉีดวัคซีนให้ครบโดสก่อนออกเดินทาง ๑๔ วัน และต้องมีประกันสุขภาพวงเงินคุ้มครองไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ และไม่ต้องกักตัวเมื่อมาถึงไทย แต่ต้องจองโรงแรมกลุ่ม SHA+ หรือ AQ ๑ วัน เพื่อรอผลตรวจ RT - PCR

กลุ่มที่สอง คือ ผู้ที่เดินทางมาจากประเทศใดก็ได้ ไม่ได้รับวัคซีนครบโดสก่อนออกเดินทาง ๑๔ วัน มีหลักฐานการจองที่พัก SHA+ ในพื้นที่ Sandbox จำนวน ๗ วัน ต้องมีประกันวงเงินคุ้มครองไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ

กลุ่มที่สาม คือ ผู้ที่เดินทางมาจากประเทศใดก็ได้ ไม่ได้รับวัคซีนหรือได้รับไม่ครบโดส โดยต้องกักตัวอยู่ในสถานกักตัวทางเลือก (Alternative Quarantine หรือ AQ) เป็นเวลา ๑๐ วัน มีหลักฐานการจองที่พัก AQ และต้องมีประกันสุขภาพวงเงินคุ้มครองไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ

อย่างไรก็ตาม ในระหว่างวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๕ มีการยกเลิกการลงทะเบียนขอ COE (Certificate of Entry) เข้าประเทศผ่านระบบ Thailand Pass ชั่วคราว และเปิดใช้ระบบ Test & Go ในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ก่อนที่จะมีการยกเลิก Test & Go ในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ และยกเลิกระบบ Thailand Pass สำหรับคนไทย เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ และยกเลิกระบบ Thailand Pass สำหรับคนต่างชาติ ในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ตามลำดับ

จากข้อมูลเชิงสถิติของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาพบว่าในช่วงปี ๒๕๖๔ มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวรวมจำนวน ๔๒๗,๘๖๙ คน โดยเฉพาะในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๖๔ มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยผ่านโครงการ Test & Go ในรูปแบบไม่ต้องกักตัว รวมถึงโครงการ Sandbox และโครงการ Alternative Quarantine มีจำนวนสูงถึง ๒๓๐,๔๙๗ คน ซึ่งถือว่ามี การขยายตัวร้อยละ ๑๕๒.๕๙ เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนที่ผ่านมา

ภาพที่ ๓ แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยปี ๒๕๖๔ ที่มา : กองกลยุทธ์การตลาด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

๑.๓) มาตรการด้านการท่องเที่ยวภายในประเทศ

เนื่องจากสถานการณ์ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 นานาประเทศได้จำกัดการเข้า - ออกประเทศ ประเทศไทยจึงได้กำหนดโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศให้มากยิ่งขึ้น ดังนี้

๑.๓.๑) โครงการเที่ยวปันสุข เป็นการจัดโครงการกระตุ้นการท่องเที่ยวภายในประเทศ เพื่อการฟื้นฟูภาคธุรกิจท่องเที่ยว โดยใช้งบประมาณในการดำเนินการประมาณ ๒๒,๔๐๐ ล้านบาท ประกอบด้วย แพ็คเกจเราเที่ยวด้วยกันและแพ็คเกจกำลังใจ โดยแพ็คเกจเราเที่ยวด้วยกัน เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายภาคประชาชนผ่านการท่องเที่ยวภายในประเทศ ช่วยเพิ่มสภาพคล่องให้กับผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสนับสนุนการสร้างงานและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศในองค์รวม โดยเริ่มดำเนินการระยะที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๔ ทั้งนี้ โดยให้

สิทธิแก่ผู้เข้าร่วมโครงการใน ๓ ประการ ประกอบด้วย (๑) ส่วนลดค่าโรงแรมที่พัก ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ของราคาที่พักต่อห้องต่อคืน ทั้งนี้ ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาทต่อห้องต่อคืน จำกัดสิทธิ์คนละไม่เกิน ๑๐ ห้อง หรือ ๑๐ คืน (๒) ส่วนลดค่าอาหารและค่าเข้าสถานที่ท่องเที่ยว มูลค่า ๙๐๐ บาทต่อห้องต่อคืน โดยประชาชนชำระ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ และรัฐบาลสนับสนุนอีก ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ผ่านการตัดเงินจาก คุปอง และ (๓) สนับสนุนค่าตัวเครื่องบิน ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ของราคาค่าตัว ทั้งนี้ ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ต่อที่นั่ง

ส่วนแพ็คเกจกำลังใจจะเป็นการจัดโครงการเพื่อตอบแทน บุคลากรแนวหน้าในการรับมือการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยเฉพาะกลุ่ม อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) รวมจำนวน ๑.๒ ล้านคน ในวงเงิน ๒,๔๐๐ ล้านบาท สำหรับการท่องเที่ยวและศึกษา ดูงานในต่างจังหวัด ซึ่งบริษัทนำเที่ยวในแต่ละจังหวัดจะออกแบบแพ็คเกจนำเที่ยว ๒ วัน ๑ คืน ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท

ทั้งนี้ สำหรับโครงการเราเที่ยวด้วยกันในระยะเวลาดังกล่าวจะมีการดำเนินโครงการดังกล่าวต่อเนื่องอีก ๓ ระยะ ประกอบด้วย ระยะที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔ ระยะที่ ๓ ระหว่างวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕ และระยะที่ ๔ ระหว่างวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ (๑.๓.๒) โครงการทัวร์เที่ยวไทย เป็นโครงการที่รัฐบาลจัดขึ้น เพื่อช่วยเสริมสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการนำเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการสร้างงาน และฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศในองค์รวม โดยรัฐบาลสนับสนุนค่าแพ็คเกจท่องเที่ยวให้ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ หรือสูงสุดไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ให้คนไทยเดินทางเที่ยวในประเทศผ่านบริษัทนำเที่ยว โดยกำหนด ๑ สิทธิต่อคน จำนวน ๑ ล้านสิทธิ โดยเริ่มโครงการตั้งแต่วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕ (มีการขยายระยะเวลาในการใช้สิทธิเพิ่มเติมถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๕)

อย่างไรก็ดี รัฐบาลมีงบประมาณในการแก้ไขปัญหา เยียวยา ผลกระทบและฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมอย่างจำกัด เนื่องจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นได้ใช้ในการแก้ไขปัญหา โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในระยะแรกและโครงการฉุกเฉินอื่นไปแล้ว ขณะที่การโอน งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ในรายการที่ไม่มีความจำเป็นมาเป็นงบกลางตาม ร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๖๓ ก็มีจำนวนเงินไม่มากนัก จึงจำเป็นต้องใช้ เงินกู้จากพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหา เยียวยา และฟื้นฟู เศรษฐกิจและสังคม ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในส่วนของแผนงานหรือโครงการที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับ ผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กรอบวงเงิน ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยใช้เงินกู้รวมทั้งสิ้น ๑,๐๐๐ ล้านบาท (ปรับตามมติคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๕)

ต่อมามีมติคณะรัฐมนตรี ในวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ ให้ขยายระยะเวลาในการเดินทางเพิ่มเติมตามโครงการดังกล่าวอีกครั้งตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ และขยายระยะเวลาเบิกจ่ายเงินถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

ผลการดำเนินโครงการ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ มีผู้ประกอบการที่นำเที่ยวสมัครเข้าร่วมโครงการ ๘๔๕ ราย และมีผู้ประกอบการที่เสนอขาย ๔๒๖ ราย โดยมีรายการนำเที่ยวที่ส่งเข้าระบบ ๓,๘๑๖ รายการ เปิดขาย Online ได้ จำนวน ๓,๔๖๘ รายการ ณ ปัจจุบัน มีผลการใช้สิทธิแล้ว ๑๓๑,๙๕๘ สิทธิ มีสิทธิคงเหลือ ๖๘,๐๔๒ สิทธิ มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางทั้งสิ้น จำนวน ๑๒๒,๙๐๔ คน ทั้งนี้ จำนวนเงินที่รัฐสนับสนุน (๔๐ เปอร์เซ็นต์) โดยในเดือนตุลาคม ๒๕๖๕ ได้เบิกจ่ายเงิน ๑๑๘,๒๑๕,๔๙๔ บาท เป็นการเบิกจ่ายเงิน รวมทั้งสิ้น ๔๒๔,๖๐๓,๖๒๘.๔๐ บาท

อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่าโครงการดังกล่าวไม่ได้รับความนิยมนจากผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวมากนัก เนื่องจากมีเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติที่ยุ้งยาก ส่งผลให้คนไทยส่วนใหญ่ไม่นิยมการท่องเที่ยวผ่านบริษัททัวร์

๒) มาตรการด้านการท่องเที่ยวภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

นับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ รัฐบาลได้ประกาศยกเลิกการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อันเป็นการยกเลิกมาตรการด้านกฎหมายในการควบคุม ผ่อนคลายและยกเลิกหลักเกณฑ์ เงื่อนไขต่าง ๆ กลับสู่สภาวะปกติ ประกอบกับได้กำหนดมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อกระตุ้นและดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้าประเทศไทยอย่างรวดเร็ว โดยมีมาตรการที่สำคัญ ดังนี้

๒.๑) มาตรการด้านการเข้าเมือง รัฐบาลได้มีการเปิดช่องทางการเข้าเมืองทุกช่องทางทั้งทางอากาศ ทางน้ำ และทางบก และมาตรการระงับการกรอกแบบรายการ โดยให้คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร เฉพาะโดยพาหนะทางอากาศ ได้รับยกเว้นการยื่นรายการตามแบบรายการของคนต่างด้าวซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร (ตม. ๖) ตั้งแต่วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕ การขยายระยะเวลาการอยู่ในราชอาณาจักรของประเทศที่ได้รับการยกเว้นการตรวจลงตราจากเดิม ๑๕ วัน ขยายระยะเวลาเป็น ๓๐ วันและประเทศที่ได้รับการอยู่ต่อประเภทการท่องเที่ยวจากเดิม ๓๐ วัน ขยายระยะเวลาเป็น ๔๕ วัน เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นการท่องเที่ยว

๒.๒) มาตรการด้านการลงทุน คณะรัฐมนตรีปรับเกณฑ์วีซ่าระยะยาว (LTR Visa) ดึงดูดชาวต่างชาติที่มีศักยภาพสูง ๔ กลุ่มเป้าหมาย เข้าไทย ๑ ล้านคน โดยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ได้เห็นชอบปรับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการลงทุน โดยการดึงดูดชาวต่างชาติที่มีศักยภาพสูงสู่ประเทศไทย (Long -Term Resident Visa : LTR Visa) ให้มีความครอบคลุมและยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น ตามที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สกท.) เสนอ เพื่อดึงดูดชาวต่างชาติที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง

หรือมีความรู้ ความเชี่ยวชาญให้เข้ามาพำนักหรือทำงานในไทยระยะยาว จำนวน ๑ ล้านคน ใน ๔ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ๑) กลุ่มประชาคมโลกผู้มีความมั่งคั่งสูง ๒) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ ๓) กลุ่มที่ต้องการทำงานจากประเทศไทย และ ๔) กลุ่มผู้มีทักษะเชี่ยวชาญ

๒.๓) มาตรการด้านการจัดกิจกรรมต่าง ๆ รัฐบาลส่งเสริมให้มีการจัดการประชุม หรือการจัดกิจกรรมขนาดใหญ่เพื่อให้มีการกระตุ้นเศรษฐกิจและส่งเสริมภาพลักษณ์ความพร้อมด้านการท่องเที่ยวภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เช่น การจัดการประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจพิเศษเอเปค และการประชุมระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในระหว่างที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ พ.ศ.๒๕๖๕ เป็นต้น โดยมอบหมายให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเตรียมความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยวต่อเนื่องจากที่ได้มีการดำเนินการขับเคลื่อนในปี ๒๕๖๕ เป็น “ปีส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย” Visit Thailand Year ๒๐๒๒ โดยพิจารณาปรับเปลี่ยนแผนงานโครงการต่าง ๆ ให้เป็นรูปธรรมและมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น จัดให้มีแผนการส่งเสริมการตลาดในประเทศกลุ่มเป้าหมายจัดกิจกรรม Roadshow Thailand ๒๐๒๓ เพื่อรองรับและกระตุ้นนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้ามาในอนาคต ตลอดจนแผนการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว โดยพิจารณาความพร้อมและศักยภาพของประเทศในทุกด้านควบคู่ด้วย และดำเนินการในเรื่องการส่งเสริมการลงทุน EEC การส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ การพัฒนาทรัพยากรในประเทศควบคู่กับการดึงดูดผู้มีความรู้ความสามารถและศักยภาพสูงเข้ามาช่วยขับเคลื่อนในการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายในอนาคต โดยมุ่งเน้นการแก้ปัญหาแบบพุ่งเป้าในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ กรณีการผ่อนผัน แก้อิฐะเบียบ คำสั่ง และ/หรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันอย่างเหมาะสมและยืดหยุ่นนั้น นายกรัฐมนตรีมอบหมายให้กระทรวงการคลัง กรมบัญชีกลาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพิจารณาดำเนินการให้เป็นไปอย่างเหมาะสม ในการนี้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และภาคเอกชนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้นำเสนอ ได้แก่ มาตรการ ABC พื้นฟูประเทศและพลิกโฉมการท่องเที่ยวไทย เพื่อช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ กระจายรายได้อย่างทั่วถึงตลอดห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ก่อให้เกิดการจ้างงาน รวมทั้งเป็นการรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๕.๒ ผลการศึกษาแนวทางของหน่วยงาน

๕.๒.๑ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ชี้แจงแผนพัฒนาการท่องเที่ยวตามทิศทางการพัฒนาในแต่ละภาคตามช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕) ดังต่อไปนี้

๑) ภาคเหนือ วิสัยทัศน์ : “เล่าขานตำนาน อารยธรรมมีชีวิต ๔.๐ สู่สากล”

เป้าหมายการท่องเที่ยว : เพื่อเพิ่มมูลค่าภาคเหนือด้วยอารยธรรมล้านนา เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ตอบสนองต่อวิถีในการดำเนินชีวิตของชาวเหนือและผลักดันอารยธรรมล้านนาให้เป็นที่รู้จักทั้งในไทยและสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความโดดเด่นทางการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์
กลยุทธ์ที่ ๑ ยกย่องแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานระดับสากล กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีอัตลักษณ์ กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและอนุรักษ์การท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ และกลยุทธ์ที่ ๔ เชื่อมโยงการท่องเที่ยวจากเมืองหลักสู่เมืองรอง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจและผู้ประกอบการทางการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ ๒ ยกย่องบุคลากรทางการท่องเที่ยวอย่างมีศักยภาพ และกลยุทธ์ที่ ๓ ยกย่องธุรกิจชุมชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริหารจัดการและขับเคลื่อนการท่องเที่ยวด้วยระบบดิจิทัล กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการบริหารจัดการ และจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีความอ่อนไหว และกลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบข้อมูลดิจิทัลเพื่อการท่องเที่ยว

๒) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิสัยทัศน์ : “ประตูมิติด่านแรกสู่ออนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง (One Single Gateway)”

เป้าหมายการท่องเที่ยว : พัฒนาและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชื่อมโยงผ่านการสร้างเครือข่ายระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน ให้จังหวัดในประเทศไทยเป็นด่านแรกที่นักท่องเที่ยวเลือกที่จะเป็นจุดเริ่มต้นในการเดินทาง เพื่อเพิ่มฐานเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในระดับภูมิภาคและเพื่อผลักดันแหล่งท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมไทยให้เป็นที่รู้จัก ทั้งในไทยและสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพและได้มาตรฐานระดับสากล กลยุทธ์ที่ ๑ ปรับปรุงและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว และกลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นแม่เหล็กทางการท่องเที่ยวของภูมิภาค

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกย่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสู่สากล กลยุทธ์ที่ ๑ ยกย่องเทศกาลเชิงวัฒนธรรมอีสานสู่ระดับสากล และกลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจด้านการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการบริหารจัดการ และจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีความอ่อนไหว กลยุทธ์ที่ ๒ ยกย่องธุรกิจขนส่งให้มีเพียงพอและได้มาตรฐาน กลยุทธ์ที่ ๓ ปลุกจิตสำนึกทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และกลยุทธ์ที่ ๔ เสริมสร้างทักษะผู้ประกอบการและบุคลากรทางการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ขับเคลื่อนการท่องเที่ยวด้วยระบบดิจิทัล กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบข้อมูลดิจิทัลเพื่อการท่องเที่ยว

๓) ภาคกลาง วิสัยทัศน์ : “เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับโลก (World - Class Tourism Hub) ทั้งในด้านประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตท้องถิ่น การแพทย์แผนไทย และอาหาร”

เป้าหมายการท่องเที่ยว : ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติ อาทิ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม พระตำหนัก - หัวหิน สนามกอล์ฟระดับโลกในเพชรบุรี กาญจนบุรี และพระนครศรีอยุธยา ให้เป็นฐานการกระจายรายได้และการสร้างงาน โดยยกระดับคุณภาพของธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกพระนครศรีอยุธยาอย่างยั่งยืน โดยฟื้นฟูบูรณะโบราณสถานและสามารถรองรับภัยพิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน เช่น ตลาดเก่า ตลาดน้ำ อุทยานแห่งชาติ ฯลฯ โดยปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพกลุ่มต่าง ๆ ให้มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม มีความหลากหลายและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดอย่างยั่งยืน และพัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน แหล่งผลิตสินค้า OTOP และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อให้มีเส้นทางหรือเครือข่ายการคมนาคมที่สามารถเดินทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและปลอดภัยเป็นการขยายเส้นทาง การท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ชุมชน ตลอดจนใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ สนับสนุนการท่องเที่ยวให้ง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูล และสามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวสู่ระดับนานาชาติ กลยุทธ์ที่ ๑ การปรับปรุงและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง กลยุทธ์ที่ ๒ การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ดี กลยุทธ์ที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ และกลยุทธ์ที่ ๔ การกระจายการท่องเที่ยวจากแหล่งท่องเที่ยวหลักสู่แหล่งท่องเที่ยวรอง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมคุณภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยวในภาพรวมของภาค กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมศักยภาพของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในภาคกลาง และกลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมคุณภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยวในภาคกลาง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมนวัตกรรมทางการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมสินค้าและบริการของชุมชนอย่างมีนวัตกรรม และกลยุทธ์ที่ ๒ ผลักดันเทคโนโลยีทางการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวที่ทันสมัย

๔) ภาคตะวันออก วิสัยทัศน์ : “เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนและเป็นศูนย์กลางการจัดประชุมชั้นนำของอาเซียน”

เป้าหมายการท่องเที่ยว : ส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยองสู่การท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ดี นักท่องเที่ยวที่มาร่วมประชุมและนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มีพืชยา สัตหีบ และระยองเป็นวงแหวนการท่องเที่ยวหลัก ก่อนกระจายสู่แหล่งท่องเที่ยวรอง เช่น ฉะเชิงเทราที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติ จันทบุรี ปราจีนบุรี และตราดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนา ฟื้นฟู และอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวอย่างสมดุลและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวรอง สู่การเป็นจุดหมายใหม่ทางการท่องเที่ยว และ กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมและพัฒนาภาคตะวันออกสู่การเป็นเมืองจัดประชุมชั้นนำ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจด้านการท่องเที่ยว
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมทักษะผู้ประกอบการ และบุคลากรทางการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ที่ ๒ ยกระดับสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ขับเคลื่อนการท่องเที่ยวด้วยระบบดิจิทัล กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนารฐานข้อมูลดิจิทัลเพื่อการท่องเที่ยว

๕) ภาคใต้ วิสัยทัศน์ : “ปลายทางการพักผ่อนตากอากาศระดับโลก”

เป้าหมายการท่องเที่ยว : ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลกและแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถสร้างรายได้ให้กับภาคใต้ได้ทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียงของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการยกระดับมาตรฐานการบริการให้ไปสู่ระดับสากล

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวสู่การเป็นปลายทางตากอากาศระดับโลก กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลักสู่การเป็นที่พักตากอากาศระดับสากล และกลยุทธ์ที่ ๒ ยกระดับแหล่งท่องเที่ยวรองอย่างสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันบุคลากรทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์ กลยุทธ์ที่ ๒ ยกระดับศักยภาพบุคลากรทางการท่องเที่ยว และกลยุทธ์ที่ ๓ ปลูกจิตสำนึกทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาด
 กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาความปลอดภัยในการท่องเที่ยว กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการบริหารจัดการ
 และจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีความอ่อนไหว กลยุทธ์ที่ ๓ สร้างและพัฒนา
 เครือข่ายการท่องเที่ยวอย่างเข้มแข็ง กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาฐานข้อมูลดิจิทัลเพื่อการท่องเที่ยว และ
 กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยวอย่างมีเอกลักษณ์

๕.๒.๒ สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย

ผู้แทนสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย มีข้อเสนอแนะในการ
 ส่งเสริม และแก้ไขปัญหาในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเบื้องต้น ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของ
 ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นอย่างมาก
 ว่าควรมีการแก้ไขระเบียบการใช้จ่ายเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถ
 นำไปใช้ในการส่งเสริมหรือสนับสนุนเพื่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศได้ โดยมี
 ข้อเสนอขอหมายให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย รับผิดชอบดำเนินงาน

๕.๓ ผลการพิจารณาศึกษาเชิงพื้นที่แยกตามกลุ่มจังหวัด

เพื่อให้การพิจารณาศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เป็นไปอย่างครอบคลุมและครบถ้วน รวมถึง
 เพื่อให้เห็นถึงสภาพปัญหา และแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศไทย
 ให้ชัดเจนและละเอียดยิ่งขึ้น คณะกรรมาธิการจึงขอเสนอถึงสภาพปัญหา และแนวทางในการ
 พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวแยกตามกลุ่มจังหวัด ดังนี้

ภาคเหนือ ประกอบด้วย ๑๗ จังหวัด ได้แก่ ๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑
 ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน ๒) กลุ่มจังหวัด
 ภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา และจังหวัดแพร่
 ๓) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัดตาก จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์
 จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอุตรดิตถ์ และ ๔) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย จังหวัด
 กำแพงเพชร จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุทัยธานี

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย ๒๐ จังหวัด ได้แก่ ๑) กลุ่มจังหวัด
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย
 จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุดรธานี ๒) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒
 ประกอบด้วย จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดสกลนคร ๓) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียง
 เหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และ
 จังหวัดร้อยเอ็ด ๔) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัดชัยภูมิ
 จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์ และ ๕) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย จังหวัดยโสธร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดอุบลราชธานี

ภาคกลาง ประกอบด้วย ๑๘ จังหวัด ได้แก่ ๑) กรุงเทพมหานคร ๒) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ประกอบด้วย จังหวัดชัยนาท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนครปฐม และจังหวัดนนทบุรี ๓) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และ ๔) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดสมุทรปราการ

ภาคตะวันออก ประกอบด้วย ๘ จังหวัด ได้แก่ ๑) กลุ่มภาคตะวันออก ๑ ประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด และ ๒) กลุ่มภาคตะวันออก ๒ ประกอบด้วย จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว

ภาคใต้ ประกอบด้วย ๑๔ จังหวัด ได้แก่ ๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา ๒) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง จังหวัดสตูล ๓) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา

โดยมีผลการศึกษาเชิงพื้นที่ที่จำแนกตามรายกลุ่มจังหวัด ดังนี้

๕.๓.๑ ภาคเหนือ

๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน

สภาพปัญหา

○ ปัญหาการปล่อยโคมลอยในเขตอากาศยานปลอดภัยตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม รวมถึงคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และประกาศจังหวัดเชียงใหม่ เช่น ปัญหาการขออนุญาต ปัญหาการตีความกฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

○ ในภาวะวิกฤตหน่วยงานภาครัฐไม่สามารถเข้าไปช่วยแก้ไขปัญหาได้ทันสถานการณ์ เนื่องจากติดขัดกฎระเบียบของทางราชการ เช่น คำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ประกาศ และคำสั่งของจังหวัด เป็นต้น

○ ผู้ประกอบการร้านอาหารที่ได้รับความเดือดร้อนจำนวนมากเข้าไม่ถึงสินเชื่อ เนื่องจากติดเครดิตบูโรและขาดรายได้ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

○ ผู้ประกอบการทั้งในส่วนของที่พักและแหล่งท่องเที่ยวทุกประเภทไม่ได้รับการช่วยเหลือเยียวยาที่ตรงกับความต้องการ เช่น การพักชำระหนี้และดอกเบี้ย เป็นต้น

○ ผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยว เช่น ปางช้างในจังหวัดเชียงใหม่เกือบหนึ่งร้อยปาง มีช้างในการดูแลกว่าพันเชือก ซึ่งมากที่สุดในประเทศไทย มีค่าใช้จ่าย (ค่าอาหาร) วันละ

ประมาณ ๓๐๐ กิโลกรัมต่อเชือก ดังนั้น จึงขอให้ภาครัฐช่วยเหลือโดยให้ใช้ตัวรูปพรรณในการขอสินเชื่อ ทั้งนี้ เพื่อให้มีเงินหมุนเวียนในการซื้ออาหารให้กับช้างและเป็นค่าตอบแทนให้กับควาญช้างและผู้ดูแลช้าง รวมทั้งเพื่อให้ปางช้างอยู่รอดต่อไปได้

○ ปัญหาการขาดแคลนนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีน ซึ่งเคยเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่จำนวนมาก แต่ปัจจุบันรัฐบาลจีนยังไม่อนุญาตให้คนจีนเดินทางออกนอกประเทศ

○ ปัญหาความเดือดร้อนของมัคคุเทศก์ เช่น ปัญหาการต่ออายุบัตรมัคคุเทศก์ ซึ่งมีการกำหนดไว้ว่าต้องหมดอายุไม่เกิน ๑๒๐ วัน ถ้าเกินจากนั้น ต้องเข้ารับใหม่ ทำให้ต้องกลับไปเข้ารับการอบรมและเสียค่าใช้จ่ายทั้งหมด รวมทั้งปัญหาการอัปเดตบัตรมัคคุเทศก์เฉพาะพื้นที่ เป็นบัตรมัคคุเทศก์ภูมิภาค ซึ่งมีค่าใช้จ่ายหลายหมื่นบาท ขณะที่กรมการท่องเที่ยวยังไม่มีแนวทางอำนวยความสะดวกในการออกบัตรมัคคุเทศก์ที่บัตรหมดอายุ เช่น การต่ออายุออนไลน์ ทำให้มีมัคคุเทศก์จำนวนมากได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากต้องเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ทั้ง ๆ ที่ช่วงเวลาที่ผ่านมามีรายได้เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

○ ท้องถิ่นไม่สามารถพัฒนาพื้นที่ในความรับผิดชอบเพื่อการท่องเที่ยวได้ เนื่องจากบางแห่งอยู่ในเขตพื้นที่ป่าไม้ หรือเป็นเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลให้การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวไม่สามารถทำได้เต็มที่

○ จุดอ่อนปรนการค้าชายแดนแม่สามแลบชายแดนไทย - พม่า บริเวณตำบลแม่สามแลบ อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ในช่วงก่อนเกิดวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สามารถสร้างมูลค่าทางการค้าได้ปีละกว่า ๕๐๐ ล้านบาท แต่ไม่สามารถนำงบประมาณดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนาพื้นที่ได้ เช่น ถนน ระบบสาธารณูปโภค การพัฒนาหน้าด่าน เพื่อยกระดับการนำเข้าและส่งออกสินค้า เป็นต้น เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน ส่งผลให้ขาดการพัฒนาและกลายเป็นพื้นที่เสื่อมโทรม

○ กรณีการรถไฟแห่งประเทศไทยมีโครงการจะรื้อถอนอาคารเก่าสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ บนพื้นที่การรถไฟฯ สร้างอาคารพาณิชย์ทดแทน ทำให้กลุ่มชาวบ้านชุมชนรถไฟลำปางรวมตัวคัดค้าน เนื่องจากเป็นอาคารประวัติศาสตร์ควรค่าแก่การอนุรักษ์

○ กลุ่มนักท่องเที่ยวหลักของจังหวัดลำปางส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย จึงควรผลักดันให้มีการเปิดตลาดท่องเที่ยวใหม่ ๆ เช่น นักท่องเที่ยวเมียนมา ซึ่งมีความสนใจผ้าทอของไทย

○ ชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดลำปางหลายพื้นที่มีความโดดเด่น แต่ยังขาดการส่งเสริมและพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม แม้ว่าจะมีกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่เห็นคุณค่าอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นบ้านเกิด เช่น กลุ่มกิวลมขมละคร ซึ่งพยายามเชื่อมโยงเรื่องราวของชุมชนของตนนำเสนอผ่าน New Media ต่าง ๆ แต่ยังขาดการสนับสนุนอย่างจริงจังจากภาครัฐ

○ ขาดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงขาดแคลนแหล่งเงินทุนสำหรับการพัฒนาพื้นที่ทั้งในส่วนของแหล่งท่องเที่ยวและการพัฒนาเส้นทางการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชนในการร่วมพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มากพอเหมือนดังเช่นจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นจังหวัดขนาดใหญ่

○ ผ้าไหมลำพูนเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของจังหวัดลำพูน แต่ในปัจจุบันการสืบทอดวัฒนธรรมการทอผ้าไหมไม่ได้รับความสนใจจากคนรุ่นใหม่ ดังนั้น จะต้องมีการกำหนดแนวทางเพื่อสานต่อและสืบทอดวัฒนธรรมดังกล่าวให้กับคนรุ่นใหม่ เพื่อมิให้วัฒนธรรมและเอกลักษณ์อันทรงคุณค่าของจังหวัดลำพูนสูญหายไป

○ เนื่องจากจังหวัดลำพูนเป็นพื้นที่ซึ่งอยู่ติดกับจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้น จึงเสียเปรียบเกี่ยวกับความพร้อมในด้านของโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น สนามบิน ที่พัก ร้านอาหาร เป็นต้น ดังนั้น จึงไม่สามารถดึงดูดหรือสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวพำนักหรือท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดลำพูนได้มากนัก

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

○ ขอให้ผ่อนคลายมาตรการห้ามปล่อยโคมลอย เนื่องจากเป็นกิจกรรมไฮไลท์อย่างหนึ่งของจังหวัดเชียงใหม่ หรือการจำกัดเวลาการจุดโคมที่แน่นอน เช่น พิจารณาจากระยะเวลาเที่ยวบินสุดท้ายที่ลงจอดที่ท่าอากาศยานเชียงใหม่ ฯลฯ

○ ขอให้ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยเฉพาะการสัมมนาของหน่วยงานภาครัฐในส่วนภูมิภาคให้ชัดเจน นอกเหนือจากโครงการทัวร์เที่ยวไทยเราเที่ยวด้วยกัน

○ ขอให้ออกมาตรการที่ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงความช่วยเหลือด้านการเงินได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยยกเว้นข้อกำหนดบางอย่างเพื่อให้ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนได้รับความช่วยเหลือ

○ ขอให้รัฐบาลออกมาตรการเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนเช่นเดียวกับการพักชำระหนี้ให้กับเกษตรกรในปี ๒๕๕๓ ในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ พัทยา เชียงใหม่ กระบี่ สุราษฎร์ธานี โดยใช้งบประมาณซื้อหนี้ไปพักไว้กับธนาคารของรัฐ ได้แก่ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารอาคารสงเคราะห์ เอสเอ็มอี เอ็กซิแมแบงค์ ธนาคารอิสลาม ฯลฯ ประมาณ ๓ ปี เพื่อรอการท่องเที่ยวฟื้นตัวเพราะทุกวันนี้ผู้ประกอบการต้องรับภาระในการผ่อนชำระทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยกับสถาบันการเงินต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ในสภาวะที่ขาดแคลนเงินทุนและรายได้ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

○ ขอให้ภาครัฐหาแนวทางหรือมาตรการแก้ไขปัญหาในระดับรัฐบาล เพื่อให้นักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย

○ ขอให้กรมการท่องเที่ยวพิจารณาทบทวนแนวทางการต่ออายุและการอัปเดตบัตรมัคคุเทศก์ โดยควรคำนึงถึงความสะดวกและต้องไม่เป็นภาระด้านค่าใช้จ่ายของมัคคุเทศก์มากเกินไป

○ เสนอแนะให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวปางช้าง นำเสนอข้อมูลข้อเท็จจริงตามหลักวิชาการ เพื่อโต้แย้งข้อมูลจากต่างประเทศที่มีการนำเสนอประเด็นเกี่ยวกับปางช้างในประเทศไทยในแง่ลบ โดยขอให้ระมัดระวังไม่ใช้ความรู้สึกในการโต้แย้ง เพื่อให้ข้อมูลมีน้ำหนักมากพอ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแนวทางแก้ไขปัญหารวมทั้งเป็นผลดีต่อการหามาตรการช่วยเหลือ และเกิดผลดีต่อภาพลักษณ์ของประเทศ

○ การพัฒนาและการอนุรักษ์จะต้องกระทำควบคู่กันไป โดยเฉพาะหากเป็นกรณีที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนส่วนรวมในพื้นที่ ดังนั้น หน่วยงานซึ่งเป็นผู้ควบคุมดูแลพื้นที่ป่าไม้และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องประสานความเข้าใจและร่วมมือกันในการพัฒนาพื้นที่ เช่น กำหนดเขตพื้นที่สำหรับการพัฒนา และระบุถึงวัตถุประสงค์การใช้ประโยชน์ที่ชัดเจน เป็นต้น

○ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนของกรมทางหลวงชนบท กรมป่าไม้ กรมศุลกากร และหน่วยงานในระดับท้องถิ่น จะต้องบูรณาการร่วมกันในการพัฒนาพื้นที่จุดผ่อนปรนการค้าชายแดนแม่สามแลบ อำเภอสบเมย ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาและยกระดับมาตรฐานของด่านชายแดนให้มีประสิทธิภาพ มีมาตรฐาน รวมถึงสามารถนำงบประมาณมาใช้สำหรับการพัฒนาเชิงพื้นที่และประชาชนได้รับประโยชน์

○ เนื่องจากจังหวัดลำปาง มีอาคารโบราณที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์หลายแห่ง จึงขอให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องพิจารณาหาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการและอนุรักษ์ โดยทำความเข้าใจและรับฟังความคิดเห็นจากชุมชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

○ ควรผลักดันให้มีการจัด Events ต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในช่วงฤดูหนาวซึ่งเป็นช่วงที่สภาพภูมิอากาศในพื้นที่ภาคเหนือเหมาะกับการท่องเที่ยว

○ ขอให้ช่วยผลักดันกลยุทธ์การส่งเสริมและพัฒนาอัตลักษณ์ชุมชนท้องถิ่นของจังหวัดลำปาง โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการนำเสนอรูปแบบใหม่ ๆ

○ นักท่องเที่ยวรุ่นใหม่มีความนิยม (Trend) การท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ ดังนั้น จังหวัดลำปางจะต้องมีการนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบที่คนรุ่นใหม่ต้องการและสนใจ เช่น แหล่งท่องเที่ยว Unseen เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่ออาศัยกลุ่มนักท่องเที่ยวดังกล่าวหรือกลุ่มผู้มีอิทธิพลบนสื่อโซเชียล (Influencer) เป็นตัวช่วยในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ซึ่งจะช่วยให้ข้อมูลข่าวสารแพร่กระจายไปสู่นักท่องเที่ยวกลุ่มต่าง ๆ ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

○ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติเป็นการท่องเที่ยวที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือมีความได้เปรียบจังหวัดอื่น ๆ เนื่องจากสภาพทางภูมิศาสตร์ ซึ่งถือเป็นโอกาสอันดีในการนำมาพัฒนา

เป็นจุดเด่น โดยเฉพาะในปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติกำลังได้รับความสนใจมากขึ้นทั้งในส่วน
ของนักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวต่างชาติ

○ การเพิ่มมูลค่าทางการท่องเที่ยว โดยการนำประวัติศาสตร์ในอดีตมา
ร้อยเรียงเรื่องราว เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูน เส้นทางล่องชลธิ
ของพระนางจามเทวี วิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ ๗ กลุ่มที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดลำพูน เส้นทางผ้า
เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อสร้างความน่าสนใจและทำให้นักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจถึงประวัติศาสตร์
ความเป็นมาของจังหวัดลำพูนและพื้นที่เชื่อมโยงได้ดียิ่งขึ้น

○ จังหวัดลำพูนแม้เป็นจังหวัดขนาดเล็ก แต่พบว่ามียุทธศาสตร์ด้านการ
ท่องเที่ยวที่หลากหลาย อาทิ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
ที่สวยงาม วัฒนธรรม ประเพณี สถาปัตยกรรมโบราณ และสินค้าหัตถกรรม ดังนั้น จึงต้องพยายาม
สร้างความโดดเด่นของสินค้าและบริการที่มีอยู่ให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักมากยิ่งขึ้น รวมถึงอาศัย
ทรัพยากรของจังหวัดใหญ่ซึ่งเป็นพื้นที่ใกล้เคียง เช่น สนามบินจังหวัดเชียงใหม่ หรือสถานีรถไฟ
ของจังหวัดลำปาง เป็นต้น เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางกระจายเข้ามาสู่พื้นที่จังหวัดลำพูน
ให้มากยิ่งขึ้น

○ ควรมีการจัดทำงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาเส้นทางการคมนาคม
ทางบกระหว่างจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำพูน เช่น เส้นทางรถรางจากจังหวัดเชียงใหม่มายัง
จังหวัดลำพูน หรือโครงการก่อสร้างถนนสี่เลนจากอำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ผ่านอำเภอลี้ อำเภอบ้านโฮ่ง
อำเภอป่าซาง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน เข้าสู่จังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
จากจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำปางให้เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดลำพูนเพิ่มมากขึ้น

**๒) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย
จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา และจังหวัดแพร่**

สภาพปัญหา

○ ขณะที่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อ
กระตุ้นการท่องเที่ยว เช่น ถนนหนทางมีความสะดวกมากขึ้น แต่ปัญหาเอกสารสิทธิในที่ดินของ
ผู้ประกอบการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย ซึ่งส่วนใหญ่ยังไม่มีเอกสารสิทธิ ทำให้เกิดปัญหา
ความไม่พร้อมของสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น น้ำกินน้ำใช้ โดยเฉพาะในช่วง High Season ทำใ้
นักท่องเที่ยวไม่ได้รับความสะดวก รวมทั้งปัญหาการจัดการขยะ เนื่องจากผู้ประกอบการไม่สามารถ
สร้างเตาเผาขยะได้ หากไม่ได้รับอนุญาตจากทางราชการ ตลอดจนปัญหาการจัดการเกี่ยวกับ GMP
การเข้าถึงความช่วยเหลือด้านการเงินจากภาครัฐ ซึ่งต้องมีเอกสารสิทธิ จึงจะสามารถดำเนินการได้

○ ภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการ
ผลักดันให้แหล่งท่องเที่ยวที่มีความพร้อมเป็น Coffee Village และ Tea Village โดยใช้กาแฟ
และชามาใช้ในการกระตุ้นการท่องเที่ยว เช่น กาแฟที่ดอยช้าง โดยเฉพาะชาที่อำเภอแม่สลอง

ซึ่งได้รับรางวัล Grand Gold Prize จากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นรางวัลระดับโลก และจังหวัดเชียงราย เป็นจังหวัดเดียวของไทยที่ได้รับรางวัล จึงขอให้ภาครัฐช่วยผลักดันอย่างเป็นรูปธรรม

○ ปัจจุบันถ้าหลวงขุนน้ำนางนอน เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักทั่วโลก และคณะรัฐมนตรี กำหนดให้การพัฒนาถ้าหลวงต้องมีแผนแม่บท (Master Plan) ที่ชัดเจน ซึ่งขณะนี้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้จัดทำแผนแม่บทฯ เสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่ยังไม่มีความชัดเจนในการขับเคลื่อนให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรม

○ เนื่องจากรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายลดลงประมาณ ครึ่งหนึ่งของสถานการณ์ปกติ ทำให้ผู้ประกอบการได้รับความเดือดร้อน โดยเฉพาะผู้ประกอบการ รายย่อย ซึ่งไม่สามารถเข้าถึงความช่วยเหลือด้านการเงิน เนื่องจากมีข้อกำหนดที่ต้องใช้เอกสาร ประกอบการพิจารณาจำนวนมาก และต้องเข้าหลักเกณฑ์มีเครดิตดี ซึ่งไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ ที่ผู้ประกอบการเกือบทั้งหมดขาดสภาพคล่องทางการเงิน เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 ให้ผู้ยื่นกู้ส่วนใหญ่ไม่ผ่านการพิจารณา และยังคงได้รับความเดือดร้อน

○ ที่ผ่านมาในสถานการณ์ปกติ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ได้จ่ายเงินเข้ากองทุนประกันสังคมตามที่กฎหมายกำหนดมาโดยตลอด แต่เมื่อได้รับความเดือดร้อน กลับไม่ได้ความช่วยเหลือจากกองทุนดังกล่าว

○ เนื่องจากในสถานการณ์ปกติกลุ่มนักท่องเที่ยวหลักของจังหวัดเชียงราย เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย ประมาณร้อยละ ๗๐ - ๘๐ ประกอบกับจังหวัดเชียงราย มีศักยภาพ ด้านการท่องเที่ยวทั้งแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และความหลากหลาย ด้านการท่องเที่ยว ดังนั้น หากภาครัฐมีมาตรการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับช่วงเวลา เช่น ช่วงปลายปี จะช่วยให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย พื้นตัวกลับมาได้อย่างรวดเร็วตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนเป็นต้นไป เช่น โครงการเราเที่ยวด้วยกัน ฯลฯ

○ จังหวัดเชียงราย มีจุดเด่น ๗ สายน้ำ ๓๕ ชุนเขา ๓๓ ชนเผ่า อีกทั้ง เป็นแหล่งประวัติศาสตร์สมัยเชียงแสนที่ค้นคว้า ซึ่งตอบโจทย์การท่องเที่ยวทั้งด้านวัฒนธรรมและ ธรรมชาติ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งปลูกชา กาแฟ ที่เป็นจุดกำเนิดของแบรนด์ที่มีชื่อเสียงหลายยี่ห้อ แต่ยังไม่มีการใช้ประโยชน์จากจุดแข็งเหล่านี้ ยังไม่มี Coffee Village หรือ Tea Village อย่างเป็น รูปธรรม เมื่อเทียบกับต่างประเทศ เช่น เมืองกังหันที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ Village of Cheese/Milk/Tea ที่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ถ้าสามารถใช้จุดแข็งเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์จะทำให้ จังหวัดเชียงรายมีจุดขายใหม่ ๆ นอกจากการเป็นเมืองสายหมอก เมืองแห่งขุนเขา ซึ่งจะสร้างความ แตกต่างจากแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในภาคเหนือ

○ ขอให้แก้ไขปัญหาผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายเล็ก ๆ (Micro Size) ซึ่งมียอดขายไม่สูงมาก และมีการกระจายตัวทั่วทั้งจังหวัด และส่วนใหญ่ได้รับความเดือดร้อน จากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

○ จังหวัดเชียงรายได้ขับเคลื่อนในการนำผ้าทอมาพัฒนาโดยนำอัตลักษณ์ของจังหวัดเชียงราย ซึ่งมีความหลากหลายด้านชาติพันธุ์กว่า ๓๐ ชาติพันธุ์ ถักทอลงบนผืนผ้า โดยใช้สี โดยจะผลักดันให้จังหวัดเชียงรายเป็นเมืองแฟชั่น โดยดึงดูดผู้คนอื่น ๆ ของจังหวัดมา ร้อยเรียงด้วยกัน ได้แก่ ผ้าทอ อาหาร แหล่งท่องเที่ยว ชากาแฟ

○ เนื่องจากจังหวัดเชียงรายเป็น Destination การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะประเด็น Green Tourism ซึ่งตอบโจทย์การแก้ไขปัญหาเรื่อง Climate Change ซึ่งเป็น Trend ท่องเที่ยวทั่วโลก

○ ในฤดูกาลท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในพื้นที่จังหวัดน่านเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในปี ๒๕๖๒ มีคนเดินทางเข้าพื้นที่จังหวัดน่านมากถึง ๑ ล้านคน ส่งผลให้ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวไม่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างเพียงพอ เช่น โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร เป็นต้น แม้มีความพยายามกระจายนักท่องเที่ยวไปสู่แหล่งท่องเที่ยวของชุมชนต่าง ๆ แต่ยังคงมีความกังวลเกี่ยวกับความพร้อมของพื้นที่และศักยภาพของชุมชนในการรองรับนักท่องเที่ยว

○ ในฤดูร้อนและในช่วงที่มีปัญหาเกี่ยวกับสภาพหมอกควันในพื้นที่ ส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดน่านเป็นจำนวนน้อย ดังนั้น จึงต้องมีแนวทางรับมือ หรือกำหนดพื้นที่โซนปลอดภัยสำหรับการท่องเที่ยวในช่วงเวลาดังกล่าว

○ ปัญหาความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จากการล้นไหลเข้ามาของนักท่องเที่ยว รวมถึงวิถีชีวิตของชุมชนดั้งเดิมที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่

○ ปัญหาการควบคุมการก่อสร้างโรงแรมหรือที่พักในพื้นที่ห้ามก่อสร้าง เช่น ในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

○ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดระบบการควบคุมธรรมาภิบาลเมือง และความปลอดภัย

○ กว๊านพะเยาเป็นพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน ทั้งในส่วนของกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม และกรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทำให้การพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวไม่สามารถกระทำได้อย่างเต็มศักยภาพ เนื่องจากติดขัดปัญหา ด้านกฎหมาย

○ จังหวัดพะเยามีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีชื่อเสียงและโดดเด่น เช่น ภูลังกา เป็นต้น แต่ติดขัดปัญหาการจัดการพื้นที่ เช่น การสร้างถนนเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว การก่อสร้างโรงแรมหรือที่พัก เป็นต้น เพราะเป็นพื้นที่ที่อยู่ในเขตป่าไม้

○ จังหวัดพะเยามีลักษณะเป็นเมืองผ่าน ดังนั้น จึงไม่สามารถดึงดูดหรือสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวหรือพักค้างคืนได้

○ จังหวัดพะเยาไม่มีสนามบินเหมือนดังเช่นจังหวัดอื่นที่อยู่ใกล้เคียงกัน อาทิ จังหวัดเชียงราย จังหวัดน่าน ทำให้การเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดพะเยาไม่ได้รับความสะดวก

○ จังหวัดแพร่มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวน้อย โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดในพื้นที่ภาคเหนือ นักท่องเที่ยวจึงเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวในจังหวัดอื่น ๆ เช่น จังหวัดน่าน จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงรายมากกว่าจังหวัดแพร่ จึงเป็นจังหวัดทางผ่านเท่านั้น ซึ่งทำให้มีการใช้จ่ายเงินในพื้นที่จังหวัดน้อย

○ ระบบการขนส่งและการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด ยังไม่มีความสะดวกและไม่เอื้อต่อการเดินทางท่องเที่ยว ตั้งแต่ถนน ป้ายบอกทาง ที่จอดรถ และอื่น ๆ เช่น กรณีแหล่งท่องเที่ยวบ้านนาคูหา พุทธอุทยานดอยผาสุวรรณ (พระธาตุนิรันดรเขวนจำลอง) ไม่มีที่จอดรถและรถขนาดใหญ่ไม่สามารถเดินทางไปได้

○ พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน ตั้งแต่กรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารจัดการและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัด

○ การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดแพร่ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมเป็นจำนวนมาก เช่น การบริหารจัดการอาคารบอมเบย์เบอร์มา การบริหารจัดการคุ้มเจ้าหลวงแพร่ เป็นต้น

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

○ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรแก้ไขปรับปรุงกฎระเบียบ เกี่ยวกับการออกเอกสารสิทธิเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับนักท่องเที่ยว โดยต้องเร่งทำก่อนการเปิดประเทศหลังช่วงโควิด เพื่อให้มีแนวทางการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ เพราะประเด็นนี้ ผู้ประกอบการพยายามนำเสนอเพื่อขอให้ภาครัฐแก้ไขปัญหามาเป็นเวลานาน แต่ยังไม่มีความคืบหน้าเท่าที่ควร

○ ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดให้มีเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ (Soft loan) โดยผ่อนคลายมาตรการและข้อกำหนดต่าง ๆ เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการฯ ที่ได้รับความเดือดร้อนอย่างแท้จริง รวมทั้งเพิ่มมาตรการช่วยเหลือโดยการพักเงินต้นและ ดอกเบี้ยในระยะยาว เนื่องจากที่ผ่านมา มีมาตรการพักต้นพักดอกเพียง ๒ - ๓ เดือน ซึ่งไม่เพียงพอและไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันซึ่งผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องหยุดกิจการกันเป็นปี โดยอย่างน้อยควรพักหนี้ ๖ เดือนถึง ๑ ปี หรือถ้าเป็นไปได้ ๒ ปี

- ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดสรรเงินจากกองทุนประกันสังคมเพื่อให้ความช่วยเหลือเยียวยาความเดือดร้อนภาคธุรกิจท่องเที่ยว
- ขอให้ดำเนินนโยบายเร่งด่วนในการสนับสนุนให้ภาครัฐจัดประชุมสัมมนาในส่วนภูมิภาค ในลักษณะข้ามภูมิภาค เช่น การประชุมองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด จากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาประชุมสัมมนาที่ภาคเหนือ เป็นต้น
- ขอให้ภาครัฐลดหรืองดเว้นค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เช่น ค่าธรรมเนียมในการติดตั้ง GPS ของผู้ประกอบการด้านขนส่ง เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถ Restart ธุรกิจที่หยุดชะงักไปในช่วงการแพร่ระบาดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้ และเมื่อผู้ประกอบการฟื้นตัวแล้วจึงค่อยเรียกเก็บตามอัตราเดิม
- ควรวางแผนทางเพิ่มพื้นที่สีเขียวในจังหวัดเชียงราย เพื่อให้จังหวัดเชียงรายมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว Green Tourism อย่างยั่งยืน โดยจะช่วยแก้ไขปัญหามอกควันและไฟป่า และใช้เป็นสถานที่จัดประชุมและศึกษาดูงาน
- ขอให้รัฐบาลเร่งผลักดันให้เกิดการ Movement ระหว่างภูมิภาค โดยเริ่มที่หน่วยงานส่วนท้องถิ่นให้เดินทางจากภาคใต้มาภาคเหนือ หรือภาคเหนือไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฯลฯ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น และกระตุ้นเศรษฐกิจ
- ควรประกาศให้จังหวัดเชียงรายเป็นพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ และพื้นที่ท่องเที่ยวพิเศษ ทั้งส่วนของนักท่องเที่ยว (การออกวีซ่า/พาสปอร์ต) และยานพาหนะ (รถยนต์) ซึ่งถ้าสามารถดำเนินการได้จะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้มหาศาลให้กับจังหวัดเชียงราย โดยสามารถดำเนินการไปพร้อม ๆ กับการจัดตั้งคาสีโนขึ้นในประเทศไทย
- เพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้มาท่องเที่ยวในจังหวัดน่านมากขึ้น เพื่อเพิ่มอัตราค่าใช้จ่ายต่อคนต่อหัว รวมถึงเพื่อเป็นการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนให้มากขึ้น
- ควรพัฒนาศักยภาพพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยวข้ามแดนระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวบริเวณด่านห้วยโก๋น โดยเฉพาะทางถนนเพื่อเชื่อมต่อเส้นทางท่องเที่ยวกับเส้นทางรถไฟความเร็วสูงจีน - ลาว
- ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมถึงร่วมดูแลและรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้เห็นถึงคุณค่าและประโยชน์ที่ชุมชนได้รับจากการท่องเที่ยว
- จังหวัดแพร่และจังหวัดพะเยาควรสร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และใช้สิ่งที่เป็นอัตลักษณ์และจุดเด่นของจังหวัดมาเป็นจุดขายหรือสร้างเรื่องราว (Story) ขึ้น โดยอาจดำเนินการในรูปแบบเส้นทางท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ความเชื่อทางศาสนา และอื่น ๆ เพื่อจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวและพักค้างคืนในจังหวัดเพิ่มมากขึ้น

๓) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัดตาก
จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดอุตรดิตถ์

สภาพปัญหา

○ ปัญหาไฟฟ้าและหมอกควันในพื้นที่จังหวัดตากในบางช่วง เช่น การเตรียมพื้นที่เพาะปลูกหรือเก็บเกี่ยวพืชผล เป็นต้น ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศด้านการท่องเที่ยว

○ ในพื้นที่จังหวัดตากแหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งตั้งอยู่ในพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลกันและบางแห่งเป็นพื้นที่ทุรกันดารจึงทำให้การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานกระทำได้อย่างเนื่องจากสภาพพื้นที่และข้อจำกัดของงบประมาณ

○ ขาดการสร้างเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มจังหวัดเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น รวมถึงการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนหรือประชาชนในพื้นที่

○ พื้นที่อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่สามารถเข้าไปพัฒนาพื้นที่ได้ เนื่องจากมีชุมชนอยู่อาศัย ส่งผลให้พื้นที่โดยรอบอุทยานกลายเป็นพื้นที่เสื่อมโทรม

○ ปัญหารถรางชมเมืองในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัยซึ่งไม่มีทะเบียนควบคุมการใช้รถ ส่งผลต่อความปลอดภัยและความเชื่อมั่นของผู้ใช้บริการและนักท่องเที่ยว

○ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์บางแห่งขาดการดูแลและบำรุงรักษา เนื่องจากงบประมาณของหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบ เช่น กรมศิลปากร เป็นต้น ไม่เพียงพอหรือมีจำกัด

○ ในจังหวัดอุตรดิตถ์มีสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวรู้จักหรือได้รับความนิยมน้อย รวมถึงโรงแรมหรือที่พักในบางพื้นที่ยังไม่มีมาตรฐาน ซึ่งไม่สามารถดึงดูดหรือสร้างความน่าสนใจให้นักท่องเที่ยวเข้าพัก ประกอบกับลักษณะของพื้นที่เป็นเมืองผ่าน ดังนั้น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จึงไม่นิยมพักค้างคืน

○ ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า โดยเฉพาะในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวภูทับเบิก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อก่อสร้างอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างในลักษณะที่พัก รีสอร์ท ร้านอาหาร และร้านค้าเพื่อประโยชน์ในทางธุรกิจ ซึ่งถือเป็นการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการสร้างมลภาวะ

○ ปัญหาการประกอบกิจการโรงแรมหรือที่พักในเขตพื้นที่ห้ามก่อสร้าง เช่น ในเขตพื้นที่ป่าไม้ เขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่าชุมชน พื้นที่ที่ได้รับการจัดสรรเพื่อให้เป็นที่อยู่

อาศัยและพื้นที่ทำกินทางการเกษตร เป็นต้น ส่งผลให้ไม่สามารถขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรมได้

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

○ จัดทำเส้นทางการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวคล้ายคลึงกัน เช่น แหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือวิถีชีวิต เป็นต้น เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มให้เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น

○ ส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างเมืองหลักและเมืองรอง เพื่อพัฒนาและยกระดับด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองรองให้มีศักยภาพมากขึ้น

○ ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการร่วมอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เป็นต้น รวมถึงการจัดสรรผลประโยชน์และกระจายรายได้เพื่อให้ชุมชนเห็นถึงคุณค่าของการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่

○ ป้องกันปัญหาการบุกรุกป่าหรือการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างในสถานที่หวงห้าม โดยการให้ชุมชนหรือประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐที่ควบคุมดูแล รวมถึงกำหนดพื้นที่ผ่อนปรนหรือขอบเขตพื้นที่สำหรับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ชัดเจน

๔) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุทัยธานี

สภาพปัญหา

○ แหล่งท่องเที่ยวในบางพื้นที่ เช่น จังหวัดพิจิตร จังหวัดอุทัยธานี เป็นต้น ไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว เพราะขาดการประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข้อมูลผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ในช่องทางต่าง ๆ เช่น สื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น

○ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงบางจังหวัดมีน้อย เช่น จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดอุทัยธานี เป็นต้น ส่งผลให้ไม่เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว และกลายเป็นเส้นทางผ่านของนักท่องเที่ยวเพื่อเดินทางไปสู่อื่น ๆ

○ ขาดการวางระบบเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัด เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยววิถีชุมชน แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หรือแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น รวมถึงการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในพื้นที่ เช่น ป้ายบอกทาง ระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เป็นต้น

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และหน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้อง

- ควรมีการพัฒนาาระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่น ถนน ประปา ไฟฟ้า เป็นต้น ให้ครอบคลุมในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวเป็นที่รู้จักมากขึ้น และมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปมากขึ้น
- เพิ่มการประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้ให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น สื่อประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หน่วยงานภาครัฐด้านการท่องเที่ยว หรือสื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น เพื่อสร้างความน่าสนใจและดึงดูดให้คนออกมาท่องเที่ยว
- เพิ่มแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวและสร้างความน่าสนใจ โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวน้อย หรือจังหวัดที่เป็นทางผ่าน

๕.๓.๒ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย จังหวัด บึงกาฬ จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุดรธานี

สภาพปัญหา

- ข้อจำกัดในการก่อสร้างท่าอากาศยานในพื้นที่ เนื่องจากอยู่ใกล้ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองหลวงของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ส่งผลให้การเดินทางโดยเครื่องบินเพื่อเข้าสู่จังหวัดหนองคายต้องใช้ระยะเวลาในการเดินทางเพิ่มมากขึ้น เพราะท่าอากาศยานซึ่งใกล้เคียงที่สุดตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี
- ขาดการวางแผนสำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบเส้นทางการขนส่งในพื้นที่จังหวัดหนองคายและพื้นที่เชื่อมต่อเพื่อรองรับโครงการรถไฟความเร็วสูง จีน - ลาว ซึ่งมีการเปิดตัวอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ ส่งผลให้ไทยต้องเสียโอกาสสำหรับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวในพื้นที่
- การพัฒนาสิ่งรองรับด้านการท่องเที่ยว (Supply) ยังมีไม่เพียงพอและไม่ได้มาตรฐาน เช่น ที่พัก ร้านอาหาร เป็นต้น โดยเฉพาะในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวอื่นนอกตัวเมือง รวมถึงขาดการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวและการวางแผนเกี่ยวกับการกระจายนักท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้ ส่งผลให้นักท่องเที่ยวกระจุกตัวอยู่เฉพาะในบางพื้นที่
- ไม่มีระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวสามารถค้นหาข้อมูลได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

○ ขาดแคลนมัคคุเทศก์ท้องถิ่นบางภาษา เช่น ภาษาจีน เป็นต้น ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาขึ้นได้ในอนาคต โดยเฉพาะในช่วงที่นักท่องเที่ยวจากจีนหลังไหลเข้ามาผ่านช่องทางรถไฟความเร็วสูงจีน - ลาว

○ ส่วนกลางควรพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้กับกลุ่มจังหวัดสำหรับการจัดกิจกรรมหรือเทศกาลต่าง ๆ ในพื้นที่เพื่อช่วยกระตุ้นการท่องเที่ยว เช่น งานเคาท์ดาวน์บนสะพานมิตรภาพไทย - ลาว เทศกาลสงกรานต์ ปีใหม่ และเทศกาลลอยเรือไฟกาบกล้วย เนื่องจากในปัจจุบันได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากท้องถิ่นอย่างเดียวซึ่งยังไม่เพียงพอ

○ รถสาธารณะบางประเภท เช่น รถสามล้อสกายแลป เป็นต้น ยังเป็นรถที่ไม่มีทะเบียนควบคุม รวมถึงมีอุปกรณ์ส่วนควบที่อาจมีผลต่อความปลอดภัยของคนโดยสาร ซึ่งจะมีผลต่อความปลอดภัยและความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวด้วย ดังนั้น จึงควรมีการจัดระเบียบให้ถูกต้องตามกฎหมาย อาทิ การมีใบอนุญาตขับขี่ที่ถูกต้อง มีการจัดทำประกันภัยให้กับตัวรถ

○ การเข้าร่วมโครงการเพื่อขอรับความช่วยเหลือจากภาครัฐบางอย่าง เช่น โครงการเราเที่ยวด้วยกัน เป็นต้น ผู้ประกอบการที่พิกบางแห่งไม่สามารถรับการช่วยเหลือได้เนื่องจากติดขัดในเรื่องของการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลหรือไม่มีใบอนุญาตประกอบกิจการที่ถูกต้องตามกฎหมายตามเงื่อนไขของโครงการ

○ ปัญหาการร้องเรียนจากนักท่องเที่ยวกรณีผู้ประกอบการบางส่วนกำหนดราคาค่าที่พัก ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายในการเดินทางในพื้นที่อำเภอเชียงคานไว้ค่อนข้างสูงกว่าที่ควร โดยเฉพาะในช่วง High Season เป็นการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

○ ชุมชนไทยดำถนนเข้าหมู่บ้านมีลักษณะมืด แคบและค่อนข้างเปลี่ยว ประกอบกับป้ายประชาสัมพันธ์ข้อมูลการท่องเที่ยวไม่ชัดเจน ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาจำนวนไม่มากเท่าที่ควร

○ การเดินทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวบริเวณภูป่าเปาะ ไม่สะดวกเท่าที่ควร

○ การรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากยังไม่มีความพร้อมเท่าที่ควร เนื่องจากยังขาดงบประมาณ ทำให้การดำเนินการพัฒนาบางส่วนไม่ต่อเนื่อง

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

○ ภายหลังจากเปิดตัวอย่างเป็นทางการของโครงการรถไฟความเร็วสูงจีน - ลาว ในวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ และการดำเนินโครงการรถไฟความเร็วสูงของไทย ช่วงที่ ๑ (กรุงเทพมหานคร - นครราชสีมา) ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จในปี ๒๕๖๘ - ๒๕๖๙ และช่วงที่ ๒ (นครราชสีมา - หนองคาย) ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี ๒๕๗๑ กลุ่มจังหวัดดังกล่าวและพื้นที่

เชื่อมโยงจะต้องเตรียมความพร้อมในทุกด้านทั้งในส่วนของภาคการท่องเที่ยว การค้าชายแดน และภาคการเกษตร ทั้งนี้ เพื่อสร้างโอกาสสำหรับการเป็นจุดศูนย์กลางด้านการท่องเที่ยว การเปลี่ยนเมืองผ่านเป็นเมืองพัก การค้า การลงทุนในระดับภูมิภาค

○ ควรพัฒนาระบบการผ่านแดนเพื่อรองรับการเดินทางเข้าสู่จังหวัดหนองคาย โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่อาจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นจากโครงการรถไฟความเร็วสูงจีน - ลาว ทั้งนี้ โดยการศึกษากระบวนการข้ามแดนของฮ่องกง - เซินเจิ้น เพื่อนำมาเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการระบบการผ่านแดน เช่น ระบบเชื่อมโยงของรถไฟระหว่างเมือง การผ่านแดนทางเรือและการจัดตั้งด่านตรวจคนเข้าเมืองระหว่างชายแดนทั้งสองฝั่ง เป็นต้น รวมถึงนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาทิ ระบบ Face Recognition หรือ Artificial Intelligence (AI) เข้ามาทดแทนระบบเดิม ซึ่งจะช่วยให้การตรวจลงตราหรือระบบการข้ามแดนมีความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

○ เห็นควรให้เพิ่มจุดก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย - ลาว อีก ๑ จุด ในจังหวัดหนองคาย เพื่อเชื่อมต่อเส้นทางรถไฟความเร็วสูงจีน - ลาว กับประเทศไทย โดยแยกเส้นทาง การเดินทางระหว่างขบวนรถไฟที่ขนส่งคนโดยสารและขนส่งสินค้าออกจากกัน ซึ่งจะช่วยให้ระบบการคมนาคมขนส่งระหว่างประเทศรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

○ ควรมีนโยบายเร่งด่วนเกี่ยวกับมาตรการยกเว้นค่าธรรมเนียมการขอตรวจลงตราเพื่อเข้าประเทศ (Visa On Arrival หรือ VOA) ให้แก่นักท่องเที่ยวจากประเทศจีนที่จะเดินทางเข้ามาประเทศไทยผ่านด่านพรมแดนหนองคาย จังหวัดหนองคาย ซึ่งจากการคาดการณ์ คาดว่าภายหลังการเปิดประเทศของจีนจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวผ่านเส้นทางรถไฟความเร็วสูงจีน - ลาว ไม่น้อยกว่า ๕ ล้านคน/ปี ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลดภาระค่าใช้จ่าย และลดกระบวนการด้านการผ่านแดนให้น้อยลง เพื่อความสะดวก รวดเร็ว และดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น

○ การส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ควรร่วมมือกันแบบกลุ่มจังหวัด (Cluster) เช่น จังหวัดหนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร เนื่องจากสอดคล้องกับแนวนโยบายของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ นอกจากนี้ควรมีการพัฒนาในองค์ประกอบต่าง ๆ ในหลายประการร่วมด้วย เช่น การจัดทำระบบมาตรวัดความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ การออกแบบผังเมืองให้เกิดความสมดุล การออกเทศบัญญัติต่าง ๆ เพื่อควบคุมโครงสร้างของเมืองและเขตพื้นที่ การพัฒนาระบบสาธารณสุขให้สอดคล้องกับจำนวนนักท่องเที่ยว การศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวคนไทย/คนต่างชาติ การเปิดโอกาสให้นักวิชาการและมหาวิทยาลัยในพื้นที่เข้ามาช่วยเหลือในการศึกษาวิจัย ให้ความรู้ และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว เป็นต้น

○ ควรมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เช่น นวดแผนไทย การแพทย์ทางเลือก เป็นต้น และควรปรับสถานที่ในการให้บริการเสมือนเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้ นักท่องเที่ยวรู้สึกผ่อนคลายเสมือนการพักผ่อนในแหล่งท่องเที่ยว

○ นอกจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ควรมีการสร้างเนื้อหา (Content) หรือเรื่องราว (Story) เกี่ยวกับความเชื่อความศรัทธาเพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว เช่น ความเชื่อความศรัทธาเกี่ยวกับพญานาค การเชื่อมโยงระบบการเดินทางระหว่างจังหวัดและกลุ่มจังหวัด การจัดระบบที่พักให้ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้ามาภายหลัง การเปิดเส้นทางรถไฟความเร็วสูงจีน - ลาว การสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการต่าง ๆ เพื่อยกระดับสินค้าในท้องถิ่นและการกระจายรายได้ในพื้นที่

○ การพัฒนาศักยภาพของจังหวัดหนองคายเพื่อเป็นศูนย์กลางด้านการ จัดประชุมและนิทรรศการ (MICE) รวมถึงเป็นศูนย์กลางสำหรับการเจรจาการค้า การลงทุน และการ จัดงานเทศกาลต่าง ๆ เนื่องจากเห็นว่าจังหวัดหนองคายมีศักยภาพและมีโรงแรมหรือสถานที่ที่สามารถ รองรับการจัดกิจกรรมหรือนิทรรศการต่าง ๆ ได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นทางเลือกนอกจากจังหวัดอุดรธานี

○ ขอให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานภาครัฐและท้องถิ่นร่วมมือกัน รักษาอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่นที่มีความโดดเด่นของจังหวัดเลยให้ดำรงอยู่ต่อไป และสอดคล้อง กับแนวทางพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

○ ขอให้ระมัดระวังการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของชุมชนในแหล่ง ท่องเที่ยวสำคัญ ๆ จนอาจจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในอนาคตอันใกล้ ทั้งมลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ฯลฯ โดยสามารถเรียนรู้จากบทเรียนของเมืองท่องเที่ยวสำคัญทั้งในประเทศไทยและ ต่างประเทศ และนำแนวทางดังกล่าวมาปรับให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชน เพื่อไม่ให้เกิดผลเสีย ต่อระบบนิเวศ เช่น ที่อุทยานแห่งชาติภูเรือ มีการมอบเกียรติบัตรสำหรับนักท่องเที่ยวที่เก็บขยะ กลับบ้าน ซึ่งน่าจะเป็น Model ที่ชุมชนท่องเที่ยวอื่น ๆ นำไปเป็นตัวอย่างในการบริหารจัดการขยะ และสอดคล้องกับ Trend การท่องเที่ยวหลังโควิด ซึ่งนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติมีแนวโน้มจะ ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยสามารถนำมาเป็นจุดขายของจังหวัดได้เป็นอย่างดี

○ ควรริเริ่มจัดทำ “ปฏิญญาจังหวัดเลย” ขึ้น โดยต้องกำหนดแนวทาง ที่คนจังหวัดเลยต้องการให้ชัดเจน เช่น ถ้าต้องการจะเป็นจังหวัดที่มีอากาศดีที่สุดในประเทศไทย ต้องทำอย่างไร เพื่อไปถึงจุดนั้น โดยระบุแนวทางย่อยทั้งการขนส่ง การสาธารณสุข ระบบสาธารณสุขปโภคพื้นฐาน การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาจังหวัดเลยมีความมั่นคงและยั่งยืน

○ จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดบึงกาฬ และจังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นพื้นที่ที่จะได้รับอานิสงส์เมื่อรถไฟความเร็วสูงจากจีนมายัง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวแล้วเสร็จ ดังนั้น จึงควรบูรณาการการทำงานร่วมกัน

โดยเฉพาะในส่วนของการบริหารจัดการงบประมาณในการพัฒนา เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินการ โดยจัดทำ Road Map เพื่อไปให้ถึงเป้าหมาย “จังหวัดที่มีอากาศดีที่สุดในประเทศไทย” ๑๐ - ๒๐ ปีข้างหน้า

○ ขอให้หน่วยงานท้องถิ่นร่วมกับชาวบ้านเตรียมความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวหลังโควิด ซึ่งคาดว่าจะเดินทางมายังภูเขาเปาะจำนวนมาก ทั้งในเรื่องการสาธารณสุข การอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ

๒) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัด นครพนม จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดสกลนคร

สภาพปัญหา

○ การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดดังกล่าว ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวภายในประเทศ หรือกลุ่มประเทศอาเซียน เช่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เวียดนาม เป็นต้น ดังนั้น แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่จึงไม่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวในกลุ่มทวีปอื่นมากนัก เช่น ทวีปยุโรป เอเชียใต้ เอเชียตะวันออก เป็นต้น

○ แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันในหลายพื้นที่ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการสร้างอัตลักษณ์หรือเอกลักษณ์เฉพาะเพื่อดึงดูดหรือสร้างความน่าสนใจแก่นักท่องเที่ยว

○ ขาดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาเส้นทางสู่แหล่งท่องเที่ยว เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ป้ายบอกทาง สัญญาณจราจร เป็นต้น แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งยังไม่ได้มาตรฐาน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวไม่มีระบบ ไม่เป็นที่น่าสนใจและดึงดูดใจของนักท่องเที่ยว

○ มีปัญหาในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นมาตรฐาน ขาดงบประมาณสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

○ ขาดการนำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ ๆ หรือรูปแบบใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับความนิยม (Trend) ของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น แหล่งท่องเที่ยว Unseen เส้นทางท่องเที่ยวข้ามแดนระหว่างจังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เชื่อมต่อกับเส้นทางท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอื่น

○ แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งไม่มีการพัฒนามาตรฐานด้านสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยว เช่น มาตรฐานด้านโรงแรมและที่พัก คุณภาพของสินค้า ระบบรถขนส่งสาธารณะ การนำเสนอข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวไม่มีความน่าสนใจ เป็นต้น

○ ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม เช่น ขยะมูลฝอย การปล่อยน้ำเสีย เป็นต้น รวมถึงปัญหาการวางระบบผังเมือง

○ ระบบการจัดเก็บและพัฒนาฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐยังไม่มีประสิทธิภาพ ขาดการบูรณาการฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ส่งผลให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้โดยสะดวก

○ การได้รับการจัดสรรงบประมาณของกลุ่มจังหวัดในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ค่อนข้างน้อยทำให้ไม่สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวในลักษณะการเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดได้มากนัก

○ ปัญหาการปิดด่านชายแดน ทำให้ไม่สามารถเดินทางไปมาระหว่างสองประเทศได้ ส่งผลกระทบต่อเรื่องการท่องเที่ยว การค้าธุรกิจชายแดน และเศรษฐกิจ

○ บางจังหวัดมีแหล่งท่องเที่ยวน้อย ส่งผลให้สามารถท่องเที่ยวภายในวันเดียวหรือเที่ยวแบบไป - กลับ ดังนั้น จึงไม่สามารถสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวพำนักในจังหวัด และกระตุ้นการใช้จ่ายให้เพิ่มมากขึ้นได้

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

○ ควรมีการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานของแหล่งท่องเที่ยวให้ดูน่าสนใจ มีการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

○ ส่งเสริมการท่องเที่ยวข้ามแดนระหว่างจังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว รวมถึงพัฒนาเส้นทางการคมนาคมและระบบบริการสาธารณะเชื่อมต่อกับจังหวัดหนองคาย เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวชาวจีนที่อาจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้นจากการเปิดโครงการรถไฟความเร็วสูงจีน - ลาว

○ พัฒนาระบบฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในหน่วยงานภาครัฐ เพื่อสร้างการรับรู้ และการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย

○ เพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวต่างชาติให้มาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด เพื่อเพิ่มอัตราค่าใช้จ่ายต่อคนต่อหัว รวมถึงเพื่อเป็นการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนให้มากขึ้น

○ พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวระหว่างจังหวัด จัดเส้นทาง (Route) ของการท่องเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยววิถีชุมชน แหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับความเชื่อความศรัทธา เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกของนักท่องเที่ยวสำหรับการวางแผนการเดินทาง และสอดคล้องกับความสนใจของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม

○ ควรมีการจัดอบรมและพัฒนาบุคลากรชุมชนด้านการท่องเที่ยวและบริการ รวมถึงยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวด้านต่าง ๆ โดยเพิ่มเติมความรู้และทักษะให้กับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการ เพื่อรองรับการท่องเที่ยววิถีใหม่ (New Normal)

○ ส่งเสริมและยกระดับการท่องเที่ยวงานเทศกาล งานประเพณีในกลุ่มจังหวัด เพื่อสร้างการรับรู้และเพื่อกระตุ้นการเดินทางของนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น ทั้งในส่วนของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ

○ ยกระดับ และพัฒนามาตรฐานด้านสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และกระตุ้นการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวให้เพิ่มมากขึ้น

○ ในเรื่องการท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ หน่วยงานด้านการท่องเที่ยว ควรให้ความสำคัญและส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนในกลุ่มจังหวัดดังกล่าวให้เข้มข้นยิ่งขึ้น ควรมีการขยายขอบเขตหรือข้อจำกัดด้านกฎระเบียบของหน่วยงานให้สามารถดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความยั่งยืนได้มากขึ้น ตลอดจนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิด และวางแผนการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

๓) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัด กาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด

สภาพปัญหา

○ แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่แบบกระจัดกระจาย ทำให้การเดินทางไปท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ต้องใช้ระยะเวลาในการเดินทาง ประกอบกับระบบการคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดบางเส้นทางยังขาดการพัฒนา ส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีความรู้สึว่าการเดินทางไปท่องเที่ยวไม่คุ้มค่า

○ มีความเหลื่อมล้ำระหว่างจังหวัดใหญ่และจังหวัดเล็ก เช่น ระหว่างจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นต้น ทั้งในส่วนของระบบโครงสร้างพื้นฐาน งบประมาณ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว

○ ขาดการนำเสนอเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ ๆ หรือรูปแบบใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับความนิยม (Trend) ของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น แหล่งท่องเที่ยว Unseen แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ หรือแหล่งท่องเที่ยวเพื่อการนันทนาการ เป็นต้น

○ การส่งเสริมและการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวมีน้อย รวมถึงไม่มีความหลากหลายของกิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว ทำให้ไม่ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวอยู่นานขึ้นและไม่น่าสนใจ

○ ขาดบุคลากรทางการท่องเที่ยวในการให้ความรู้และประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว

○ ขาดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐาน รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ร้านค้า ร้านอาหาร ระบบอินเทอร์เน็ต ห้องน้ำ เป็นต้น

○ ขาดงบประมาณในการดูแลและบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงขาดการบูรณาการร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะในกรณีที่แหล่งท่องเที่ยวอยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน หรือเป็นพื้นที่ทับซ้อน เช่น ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น

○ ไม่มีการปรับปรุงภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งให้เกิดความสวยงาม และดูน่าสนใจ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

○ ควรมีการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด รวมถึงเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการเดินทางมาท่องเที่ยว และมีการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนมากขึ้น

○ ส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างเมืองหลักและเมืองรอง เพื่อยกระดับด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเมืองรอง ตลอดจนเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวออกไปสู่พื้นที่อื่นมากขึ้น

○ ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้หลากหลายขึ้น และมีความน่าสนใจ รวมถึงส่งเสริมการจัดงานเทศกาล งานประเพณี หรือวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น ให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากขึ้น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในจังหวัดและสร้างงานสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนและประชาชนในพื้นที่

○ ส่งเสริมการท่องเที่ยวข้ามภูมิภาค เช่น ระหว่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ เป็นต้น เพื่อเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยว

○ เพิ่มแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวและสร้างความน่าสนใจ โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวน้อย หรือจังหวัดที่เป็นทางผ่าน

○ ควรมีการยกระดับคุณภาพของการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้สามารถจัดการการท่องเที่ยวของตนเอง จนมีขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ เช่น การพัฒนาบุคลากร การส่งเสริมชุมชนท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานการท่องเที่ยวในระดับสากล เป็นต้น

○ พัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพของระบบฐานข้อมูลภาครัฐ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการสืบค้นข้อมูล รวมถึงเพื่อการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ

○ จัดอบรมและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมถึงเพื่อเพิ่มความสามารถในการสร้างการรับรู้และการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวกลุ่มต่าง ๆ เช่น การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับช่วงเวลาและฤดูกาล เส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เป็นต้น

○ การพัฒนาสินค้าชุมชน - สินค้า OTOP ให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น

○ ส่งเสริมจังหวัดที่มีความพร้อมและมีศักยภาพ เช่น จังหวัดขอนแก่น เป็นต้น เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม MICE

๔) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัด ชัยภูมิ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์

สภาพปัญหา

○ มุมมองภาพลักษณ์ (Perception) ของคนส่วนใหญ่ที่มีต่อภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังคงเป็นเรื่องของความไม่ทันสมัย แห้งแล้ง ร้อน และไม่สร้างแรงบันดาลใจ

○ ในแต่ละจังหวัดมีพื้นที่ขนาดใหญ่ แหล่งท่องเที่ยวแต่ละแห่งในพื้นที่อยู่ใกล้กันและใช้ระยะเวลาในการเดินทางมากทำให้สัดส่วนการเดินทางเชื่อมโยงท่องเที่ยวหลายจังหวัดมีน้อย ส่งผลกระทบต่อการเติบโตของรายได้ในภาพรวมของภูมิภาค

○ ระบบขนส่งสาธารณะเชื่อมโยงในพื้นที่ส่วนใหญ่ไม่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน และมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการเดินทางของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะในกลุ่ม FIT (Free Independent Travelers) ส่งผลให้นักท่องเที่ยวต้องใช้รถยนต์ส่วนตัวในการเดินทางและเกิดความแออัดของสภาพการจราจรในแหล่งท่องเที่ยว

○ สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังไม่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน และขาดแคลนการพัฒนาหรือนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เช่น ที่พักไม่สะอาดและรูปแบบไม่น่าสนใจจึงไม่จูงใจนักท่องเที่ยวให้เกิดความต้องการพักค้างคืน เป็นต้น

○ ขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะ และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่สามารถตอบสนองนโยบายของเมืองที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานสากล เช่น มัคคุเทศก์ เป็นต้น

○ การกระจายนักท่องเที่ยวจากจังหวัดใหญ่ เช่น จากจังหวัดบุรีรัมย์ไปจังหวัดสุรินทร์ จากจังหวัดนครราชสีมาไปจังหวัดชัยภูมิ เป็นต้น ยังคงค่อนข้างน้อย ส่งผลให้เกิดการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยวอยู่เฉพาะในจังหวัดใหญ่ ๆ

○ ขาดการส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ ๆ เช่น การท่องเที่ยวในรูปแบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ท่องเที่ยวเรียนรู้ สำนวญ ผจญภัย สัมผัสวิถีท้องถิ่น (Live Like Local) หรือกระแสการทำงานไปด้วยแล้วเที่ยวไปด้วย (Bleisure/Workation) ซึ่งกำลังได้รับความนิยม เป็นต้น

○ แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งเสื่อมโทรมและขาดงบประมาณในการบำรุงรักษา เช่น แหล่งท่องเที่ยวในความดูแลของกรมศิลปากร หรือที่อยู่ในความดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ เป็นต้น

○ ขาดการส่งเสริมและพัฒนาเส้นทางการบินระหว่างภูมิภาค เช่น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ กับกลุ่มจังหวัดอันดามัน เป็นต้น

○ ขาดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีมาตรฐาน รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวก ในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ร้านค้า ร้านอาหาร ระบบอินเทอร์เน็ต ห้องน้ำ เป็นต้น

○ ระบบการจัดเก็บและพัฒนาฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของหน่วยงานภาครัฐยังไม่มีประสิทธิภาพ ขาดการบูรณาการฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ส่งผลให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้โดยสะดวก

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการธิการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

○ ควรมีการผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้มีความพร้อม รวมถึงการคมนาคมขนส่งต่าง ๆ เพื่อเป็นการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายและสะดวกขึ้น

○ พัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพของระบบฐานข้อมูลภาครัฐ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการสืบค้นข้อมูล รวมถึงเพื่อการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ

○ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรอง เพื่อกระจายการเดินทางของนักท่องเที่ยว รวมถึงรายได้ออกไปสู่พื้นที่อื่นในกลุ่มจังหวัด เช่น ระหว่างจังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์ เป็นต้น

○ ส่งเสริมกิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย เพื่อสร้างความน่าสนใจและกระตุ้นให้เกิดการเดินทางและการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว

○ พัฒนาสินค้าและบริการให้มีมาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและเพิ่มรายได้ให้มากขึ้น

○ ส่งเสริมและยกระดับงานเทศกาล งานประเพณี หรือวัฒนธรรม ในท้องถิ่นเพื่อให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เช่น มหัศจรรย์งานช้างสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ งานฉลองอนุสาวรีย์เจ้าพ่อพญาแล จังหวัดชัยภูมิ งานเทศกาลดนตรี จังหวัดนครราชสีมา เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มมากขึ้น

○ จัดทำปฏิทินการท่องเที่ยวรายปีของแต่ละจังหวัด เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเดินทางตลอดทั้งปี

○ เปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ทั้งนี้ เพื่อปลูกจิตสำนึกในการร่วมอนุรักษ์และดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรทางการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน

○ ให้องค์กรที่มีศักยภาพด้านบุคลากรและงบประมาณเข้ามาดูแลหรือบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยว ทั้งนี้ เพื่อมิให้เสื่อมโทรมหรือถูกทำลาย รวมถึงควรมีการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอให้แก่หน่วยงานภาครัฐสำหรับการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในความรับผิดชอบหรือในความดูแล

๕) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย จังหวัด ยโสธร จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอำนาจเจริญ และจังหวัดอุบลราชธานี

สภาพปัญหา

○ ปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

○ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว การสร้างเครือข่ายที่เป็นรูปธรรม

○ ความต่อเนื่องในการจัดสรรงบประมาณ ทั้งในส่วนของกิจกรรมทางการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาบุคลากร

○ ความซับซ้อนของกฎหมายต่าง ๆ มีขั้นตอนเป็นจำนวนมาก ไม่มีการลดขั้นตอนเพื่อให้รวดเร็วขึ้น และกฎหมายบางฉบับไม่มีการปรับปรุงให้ทันสมัย

○ ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน เช่น ถนนคนเดินเขมราฐ เป็นต้น ทั้งในส่วนองงบประมาณการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน และการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

○ ปัญหาด้านโรงแรมที่พักที่ประกอบการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต รวมถึงมาตรฐานของโรงแรมหรือที่พักในแหล่งท่องเที่ยว

○ แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดต่าง ๆ ส่วนมากอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้การบริหารจัดการ บำรุงรักษา และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จะต้องผ่านขั้นตอนตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

○ ระบบการขนส่งและการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวยังไม่มีความสะดวกและไม่เอื้อต่อการเดินทางท่องเที่ยว โดยเฉพาะป้ายบอกทางและรถรับจ้างในการเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยว

○ แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งเสื่อมโทรมและขาดงบประมาณในการบำรุงรักษา

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ และหน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้อง

○ การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ห้องน้ำ พื้นที่จอดรถ ถนน น้ำประปา ระบบบริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และพัฒนาบุคลากรทางด้านการท่องเที่ยว

○ จัดทำแผนที่เส้นทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกันทั้งเส้นทางท่องเที่ยวธรรมชาติ เส้นทางท่องเที่ยววัฒนธรรม หรือเส้นทางเพื่อการทำธุรกิจภายในจังหวัด

○ จัดกิจกรรมส่งเสริมการขายและการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กลายเป็นกิจกรรมหลักในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เช่น กิจกรรมวิ่งนครสวรรค์/วิ่งเทรล/Music Festival/วิ่งเปิดฟ้า พิชิตผาชะนะโต รวมถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนและการผลักดันให้การท่องเที่ยวชุมชนเข้าสู่มาตรฐาน

○ กำหนด Theme การท่องเที่ยวในแต่ละปีและส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับ Theme ของจังหวัด เช่น อุบลราชธานีท่องเที่ยว ๓ ฤดู/อีสานเขียวเที่ยวทั้งปี/อุบลราชธานีเมือง ๔ แสง/คิดถึงน้ำ คิดถึงเขา คิดถึงเราอุบลราชธานี

○ การพัฒนาการท่องเที่ยวในด้านการตลาดที่ครอบคลุมทั้งด้านเนื้อหา ด้านเทคนิควิธีการและสามารถเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อให้สามารถวางแผนการเดินทางท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงข้อมูลด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะข้อมูลภาษาอังกฤษทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากขึ้นและรองรับความเป็นสากลมากขึ้น

○ การจับคู่จังหวัดท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวที่ได้รับการฉีดวัคซีนแล้ว

○ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการท่องเที่ยวทางธรรมชาติสำหรับนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยวและการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชน

○ จังหวัดศรีสะเกษมีอัตลักษณ์และมีจุดเด่นในหลาย ๆ เรื่องที่สามารถบริหารจัดการและพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวได้ เช่น มีโบราณสถานและศิลปวัฒนธรรมที่สวยงามและมีคุณค่า มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามและอุดมสมบูรณ์ มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน และถูกประกาศให้เป็นเมืองกีฬา (Sports City) ๑ ใน ๖ เมืองของประเทศ จึงควรมีการส่งเสริมและผลักดันการท่องเที่ยวในเรื่องดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรม

๕.๓.๓ ภาคกลาง

๑) กลุ่มกรุงเทพมหานคร และกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ประกอบด้วย จังหวัดชัยนาท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดนครปฐม

สภาพปัญหา

○ แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบของภาครัฐอื่น และภาคเอกชน ทั้งผู้ประกอบการรายใหญ่ ผู้ประกอบการรายย่อย (SME) รวมถึงภาคประชาชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่

○ การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบหลายหน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) เป็นต้น

○ การดำเนินนโยบายด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวไม่ต่อเนื่อง โดยอาจเกิดขึ้นจากหลายปัจจัย เช่น ด้านการเมือง ด้านสังคม ด้านกายภาพ เป็นต้น นโยบายภาครัฐและผู้บริหารในแต่ละยุคสมัยมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

○ การดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านนโยบาย ด้านบุคลากร และด้านงบประมาณ หากดำเนินการไม่ต่อเนื่องการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอาจเป็นไปได้ช้า

○ กรุงเทพมหานคร ไม่มีอำนาจในการปราบปราม จับกุมผู้กระทำความผิดต่อนักท่องเที่ยวที่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยเป็นเพียงผู้ประสานงานและการช่วยเหลือ ตลอดจนอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวเท่านั้น

○ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีปัญหาที่สำคัญในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ คือ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวแบบไปเช้า - เย็นกลับ ไม่ได้พักค้างคืน ทำให้ไม่สามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้กับชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยวเท่าที่ควร อีกทั้งมีสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาลดลง นอกจากนี้ยังมีปัญหาในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโบราณสถานซึ่งอยู่ในความดูแลของกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถเข้าไปบริหารจัดการหรือรักษาแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวได้อย่างสะดวก รวมถึงปัญหาเกี่ยวกับการคมนาคมขนส่งในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

○ ในพื้นที่จังหวัดอ่างทองนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวแบบไปเช้า - เย็นกลับ ไม่ได้พักค้างคืน ประกอบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดอ่างทองลดลง

○ ที่พักที่ให้บริการในจังหวัดอ่างทองยังไม่ได้มาตรฐาน และเพียงพอในการรองรับต่อจำนวนนักท่องเที่ยว รวมถึงการคมนาคมขนส่งไม่สะดวกในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะต้องเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวโดยรถยนต์ด้วยตนเอง นอกจากนี้ห้องน้ำในแหล่งท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ และขาดแคลนมัคคุเทศก์ที่จะบรรยายให้ความรู้ในแหล่งท่องเที่ยวทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมทั้งผู้ประกอบการก็นำเที่ยวในจังหวัดอ่างทองมีจำนวนน้อย

○ ในพื้นที่จังหวัดชัยนาทมีปัญหาเกี่ยวกับสภาพพื้นที่ กล่าวคือ สถานที่บางแห่งยังต้องมีการพัฒนา (Renovate) ปรับปรุงสถานที่ รวมถึงการปรับปรุงทัศนียภาพให้มีความสวยงามซึ่งในปัจจุบันยังขาดงบประมาณสนับสนุน รองรับกิจกรรมท่องเที่ยว รวมถึงป้ายแสดงข้อมูลข่าวสารและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความพร้อมรับการท่องเที่ยววิถีใหม่ในพื้นที่ เช่น สวนนกชัยนาท เขื่อนเรียงหินหน้าศาลากลาง บึงกระจับใหญ่ (อำเภอหันคา) สวนสาธารณะหนองหวาย (ท่าชัย) อำเภอเมือง เขาวงกต อำเภอเมืองชัยนาท รวมถึงการปรับปรุงทัศนียภาพตลอดเส้นทาง ๒ ข้างทาง (ถนนหมายเลข ๑ สายเอเชียเข้าจังหวัดชัยนาท) เป็นต้น

○ การเข้าร่วมโครงการยกระดับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย (SHA) ของผู้ประกอบการจังหวัดชัยนาทยังมีจำนวนไม่มากนัก และข้อจำกัดในการเดินทางคมนาคมของนักท่องเที่ยวในการใช้บริการคมนาคมสาธารณะ ที่ต้องอาศัยกรู๊ปทัวร์ และการเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัวในการเดินทาง ในส่วนของการปรับปรุงเส้นทางคมนาคม (ถนน) ที่ใช้ในการเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาท เช่น การเดินทางบนถนนสายเอเชียที่มาทางจังหวัดนครสวรรค์ ยังไม่สะดวกในการเดินทาง โดยในทางปฏิบัติต้องไปกลับรถ ณ บริเวณจุดกลับรถทำให้การเดินทางยังไม่สะดวกในการเข้าพื้นที่ท่องเที่ยวในจังหวัด ประกอบกับระบบแสงสว่างที่เชื่อมทางเข้าออกยังไม่มีเพียงพอที่จะเห็นได้ชัด นอกจากนี้ การเดินทางเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในละแวกใกล้เคียงกัน ยังไม่มีระบบการขนส่งรองรับการเดินทางนักท่องเที่ยวที่จะไปแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ

○ เนื่องจากจังหวัดชัยนาทมีสถานที่ท่องเที่ยวที่ไม่โดดเด่นมากนัก เมื่อเทียบกับจังหวัดใกล้เคียงกันในกลุ่มภาคกลาง การสนับสนุนส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องอาศัยความร่วมมือกับทุกภาคส่วนและต้องดำเนินการส่งเสริมโดยใช้เครื่องมือการประชาสัมพันธ์ การตลาด การจัดกิจกรรม การท่องเที่ยวด้วยงบประมาณพัฒนาจังหวัดเป็นประจำทุกปี งบประมาณกิจกรรมการท่องเที่ยวและกีฬา งบการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งได้ผลตอบรับเป็นอย่างดี สามารถกระตุ้นและส่งเสริมการจัดกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งในลักษณะโครงการด้านโครงสร้าง

พื้นฐาน/ถนน/เส้นทางจักรยาน การสนับสนุนกิจกรรมประเพณีประจำปีของจังหวัดชัยนาท เช่น งานมหกรรมหุ่นฟางนกและของดีศรีท้องถิ่นจังหวัดชัยนาท งานแข่งเรือยาวเข้าพรรษาจังหวัดชัยนาท งานวันส้มโอบางแก้วและของดีศรีท้องถิ่นจังหวัดชัยนาท งานมหกรรมเดินป่า ชมพรรณไม้ ย้อนตำนานเสือร้าย กินหน่อไม้เขาราวเทียน งานย้อนรอยเล่าขานตำนานเมืองแพรกศรีราชา ถิ่นวีรชนขุนสรรค์ วีรบุรุษแห่งลุ่มแม่น้ำน้อย เป็นต้น

○ จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดชัยนาท และรายได้จากการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในระยะ ๓ ปี ที่ผ่านมา (ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒) ข้อมูลจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในปี ๒๕๖๐ มีจำนวนนักท่องเที่ยว ๘๒๕,๕๙๖ คน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๘๐ มีรายได้เท่ากับ ๑,๒๓๖.๓๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๑.๕๕ ปี ๒๕๖๑ มีจำนวนนักท่องเที่ยว ๘๕๐,๘๓๙ คน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๕๔ มีรายได้เท่ากับ ๑,๓๒๑.๕๙ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘๗ และในปี ๒๕๖๒ มีจำนวนนักท่องเที่ยว ๘๔๗,๕๑๙ คน เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓.๐๖ มีรายได้เท่ากับ ๑,๓๓๒.๐๒ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๗๙ จะเห็นว่าจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นแต่อยู่ในสัดส่วนอัตราเพิ่มขึ้นที่ลดลง โดยในปี ๒๕๖๓ มีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวลดลงอย่างมาก สาเหตุมาจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สะท้อนให้เห็นว่าการสร้างการรับรู้และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดชัยนาท รวมถึงการส่งเสริมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวยังเป็นสิ่งที่ท้าทายในการจัดทำโครงการให้ตอบรับกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และสอดคล้องกับสภาพพื้นฐานของจังหวัด ตลอดจนโครงการกระตุ้นการท่องเที่ยวโดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น มหกรรมสินค้า อาหาร สินค้าเกษตร กิจกรรมกีฬาส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นต้น

○ จังหวัดสิงห์บุรีมีปัญหากับระบบเส้นทางการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ กล่าวคือ แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสิงห์บุรีจะกระจุกอยู่เพียงภายในตัวเมืองและข้ามอำเภอออกไป ซึ่งในแต่ละเส้นทางมิได้เป็นเส้นทางหลักในการเดินทางจากตัวเมืองสู่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

○ ระบบขนส่ง (โลจิสติกส์) การคมนาคมขนส่ง พบปัญหาเกี่ยวกับเส้นทางไม่มีความเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด ซึ่งส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวที่นิยมขับรถยนต์มาด้วยตนเองเกิดความสับสน และต้องสอบถามเส้นทางเข้าจังหวัดสิงห์บุรี

○ สถานที่ท่องเที่ยวบางแห่งของจังหวัดสิงห์บุรี อยู่ภายใต้การบริหารงานของกรมศิลปากร ซึ่งบางกรณีมีงบประมาณในการปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวไม่สามารถดำเนินการได้ ต้องได้รับการอนุญาตจากหน่วยงานที่กำกับดูแลก่อน

○ จังหวัดสิงห์บุรีมีข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุง คือ ๑) สิ่งปลูกสร้างจากงบประมาณของทางราชการที่สร้างขึ้นและไม่ประสบความสำเร็จ เช่น เทวาลัยพระพรหมสิงห์บุรี

อาคาร พื้นที่ห้องน้ำไม่ได้ประโยชน์แต่ประการใด หากจะทำการบูรณะบริเวณเทวาลัยพระพรหม ไม่สามารถดำเนินการได้ ๒) ลำน้ำเจ้าพระยา ขณะนี้มีต้นไม้ปกคลุม ดินตื้นเขิน ไม่เหมาะสมกับการเป็นลำน้ำหลักของเจ้าพระยา ดังนั้นขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุง ๒ ริมน้ำให้เป็นลำน้ำที่สะอาด และขอเสนอให้รื้อฟื้นเส้นทางเสด็จประพาสของรัชกาลที่ ๕ เพื่อให้เยาวชนรุ่นหลังรับทราบประวัติความเป็นมา ตลอดจนเป็นการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเส้นทางสายน้ำได้

○ จังหวัดสระบุรีมีแหล่งท่องเที่ยวบางแหล่งอยู่ในพื้นที่ดูแลของกรมศิลปากร เช่น พระพุทธฉาย หากจะปรับปรุงหรือจัดกิจกรรมใด ๆ จึงดำเนินการได้ค่อนข้างยากลำบาก นอกจากนี้พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดสระบุรีตอนบนจะเป็นพื้นที่ดูแลของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ดังนั้น หากจะดำเนินการทำโฮมสเตย์ หรือเป็นแหล่งที่พักด้านการท่องเที่ยวจะไม่สามารถดำเนินการได้

○ สภาพปัญหาด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดลพบุรี ประกอบด้วย
ก. เส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ กล่าวคือ แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดลพบุรีจะกระจุกอยู่เพียงภายในตัวเมือง และข้ามอำเภอออกไป ซึ่งในแต่ละเส้นทางมิได้เป็นเส้นทางหลักในการเดินทางจากตัวเมืองสู่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

ข. การท่องเที่ยวชุมชนของจังหวัดลพบุรี ยังไม่มีการรับรองมาตรฐาน ซึ่งในทางปฏิบัตินั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์บุคคลภายในชุมชน ซึ่งพบว่าชุมชนยังไม่มีความพร้อมสำหรับการประเมินและรวมไปถึงการเปิดธุรกิจที่พักอย่างเป็นทางการ

ค. งบประมาณและวิธีการใช้งบประมาณสำหรับพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ขาดความคล่องตัวซึ่งมีหน่วยตรวจสอบที่ซับซ้อน หลายขั้นตอน ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นไปอย่างล่าช้า ส่งผลต่อการขับเคลื่อนนโยบายต่าง ๆ ในการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของจังหวัดลพบุรี

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

○ ผลักดันการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็งด้วยการ “รวมกลุ่ม” โดยทำให้ชาวบ้านมีจิตสำนึกที่แจ่มชัดในวัฒนธรรม และภูมิปัญญาตนเอง

○ ดำเนินการพัฒนาศักยภาพของชุมชนในย่านต่าง ๆ ที่มีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยว

○ กระจายการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวออกมายังพื้นที่เขตรอบนอกกรุงเทพมหานคร เพื่อช่วยแบ่งเบาจำนวนนักท่องเที่ยวไม่แออัดในเมือง และบริหารจัดการจราจรให้คล่องตัว

○ อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมภายในแหล่งท่องเที่ยว

- พัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มความปลอดภัย โดยเพิ่มไฟส่องสว่างตามทางสัญจร รววกันทางเดินสำหรับกันตกหรือยึดจับ และกล้องวงจรปิด (CCTV) บริเวณเส้นทางสัญจรในแหล่งท่องเที่ยว
- ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก อาทิเช่น จัดทำทางลาดสำหรับผู้พิการ จัดทำป้าย สื่อความหมายที่บ่งบอกความเป็นมาของสถานที่ต่าง ๆ รวมไปถึงการพัฒนาหรือปรับปรุงห้องสุขาให้ได้มาตรฐานและมีความสะอาดน่าใช้
- พัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนให้มีความพร้อมในการรับมือนักท่องเที่ยว เช่น การจัดโครงการศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้นอกสถานที่หรือการจัดอบรมเสริมศักยภาพความรู้ให้กับคนในชุมชนและผู้ที่มีบทบาทด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่
- การจัดกิจกรรมถนนคนเดิน (Walking Street) เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการและชุมชนที่มีศักยภาพมีพื้นที่ในการค้าขาย รวมถึงส่งเสริมการท่องเที่ยวและกระตุ้นเศรษฐกิจฐานราก
- การจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ๕๐ เขต ออกแบบเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยว ๑ เขต ๑ เส้นทาง ตลอดจนเส้นทางท่องเที่ยวภายในกลุ่มเขต และเส้นทางท่องเที่ยวระหว่างเขต เส้นทางท่องเที่ยวทั้ง ๖ กลุ่มเขต
- การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร โดยการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยว รวมทั้งการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของกรุงเทพมหานครผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เช่น สื่อโทรทัศน์ (สารคดี สปอต วิดีทัศน์) สื่อโซเชียลมีเดีย (Web Site YouTube Facebook) Infographic ซึ่งสามารถเผยแพร่ให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวรับทราบโดยตรงรวดเร็ว และเข้าใจง่าย การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่าน Facebook Fan Page ในชื่อ Bangkok Tourism Division ส่วนการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของหน่วยงาน และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครโดยให้ความรู้ของสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงประวัติศาสตร์ของกรุงเทพมหานคร
- การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ ควรมีการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ระมัดระวังเรื่องผลกระทบต่อวิถีชุมชนดั้งเดิม ซึ่งที่ผ่านมาในหลายพื้นที่เมื่อมีการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยววิถีชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชนที่มีความสามัคคีแน่นแฟ้น เกิดเป็นการดำเนินกิจกรรมในเชิงธุรกิจมากขึ้น หรือการเข้าไปซื้อที่พักของชุมชนดั้งเดิม เพื่อพัฒนาเป็นร้านค้าต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนในชุมชนขาดหายไป นอกจากนี้การพัฒนานี้เน้นแต่ทางกายภาพ เช่น การสร้างหรือต่อเติมอาคาร โดยขาดความสนใจในด้านสิ่งแวดล้อมและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นโดยรอบ ก่อให้เกิดความแปลกแยกทางวัฒนธรรม และทำให้สภาพแวดล้อมดั้งเดิมสูญเสียไป และต้องพึ่งพารายได้จากท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว เมื่อเกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยไม่คำนึงผลกระทบที่ตามมา อาจทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวเกิดใหม่ขึ้นในพื้นที่ใกล้เคียงซึ่งจะส่งผล

ให้นักท่องเที่ยวเบี่ยงเบนความสนใจจากชุมชนท่องเที่ยวเดิม เป็นผลให้สถานที่ท่องเที่ยวชุมชนต้องปิดตัวลงในที่สุด

○ ในจังหวัดอ่างทองควรมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ศาสนา และการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนนำเสนอการท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Tourism) ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด เช่น ปลูกป่า และปั่นจักรยาน เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมและช่วยสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศในแหล่งท่องเที่ยวให้ดำรงอยู่ถึงอนุชนรุ่นหลังได้ใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

○ พัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ มัคคุเทศก์ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยว วิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลางให้มีศักยภาพในการแข่งขันต่อความต้องการของตลาด ตามวิถีใหม่ (New Normal) เช่น ศูนย์ชุมชนบ้านแห ศูนย์เรียนรู้ต้นแบบเพื่อนพ้อง (ภา) ยามยาก ศูนย์ตุ๊กตาชาวบ้านบางเสด็จ ศูนย์เรียนรู้จักสานบางเจ้าฉ่า บ้านท่ากลองเอกราช ฟาร์มสุขทิว ชุมชนท่องเที่ยวบ้านปะขาว เป็นต้น

○ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยว ให้เพียงพอ เพื่อให้เกิดความสะดวกสบายและสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว เช่น ที่พักนักเดินทาง (Home Lodge) โฮมสเตย์คลองน้ำเขียว โฮมสเตย์บางเจ้าฉ่า และโฮมสเตย์บ้านบางเสด็จ เป็นต้น ห้องน้ำ สาธารณะ ป้ายบอกทางและป้ายข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เป็นต้น

○ พัฒนาสินค้าและบริการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเชิงสร้างสรรค์ วิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนกลาง เช่น จัดกิจกรรมท่องเที่ยวในรูปแบบ Gastronomy Tourism ใช้วิถีการกินในการสัมผัสประสบการณ์ท้องถิ่น เดินหน้าต่อยอดย้ำความเป็นจุดหมายปลายทาง การท่องเที่ยวที่โดดเด่นเรื่องอาหาร เช่น ชุมชนคลองน้ำเขียว ชุมชนบางเจ้าฉ่า และชุมชนบ้านบางเสด็จ รวมทั้งต่อยอดวิถีไทยให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสประสบการณ์วิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่น (Local Experience) โดยเดินทางไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพ และมีอัตลักษณ์ของชุมชนที่โดดเด่น จะช่วยกระจายรายได้สู่ชุมชนและเกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนยิ่งขึ้น

○ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสารสนเทศด้านการท่องเที่ยว วิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ตอนกลางของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหน่วยงานรัฐ ภาคเอกชน และประชาชน โดยประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้แหล่งท่องเที่ยวใหม่ในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง ผ่านสื่อช่องทางต่าง ๆ ทั้งออนไลน์และออฟไลน์

○ บูรณาการและเชื่อมโยงรูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนเชิงสร้างสรรค์ วิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ตอนกลางอย่างมีส่วนร่วมตามวิถีใหม่ (New Normal) โดยเน้นความสะอาด และปลอดภัยเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว

○ การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยววิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ตอนกลางให้มีศักยภาพในการแข่งขันต่อความต้องการของตลาดตามวิถีใหม่ (New Normal) โดยเฉพาะ

มัคคุเทศก์ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ประชาชนชาวบ้าน มัคคุเทศก์น้อย และนักสื่อความหมาย เพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวในฐานะเจ้าบ้านที่ดี

○ การกระตุ้นการท่องเที่ยวภายในจังหวัดอ่างทอง โดยจัดปฏิทินกิจกรรมท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง เพื่อเชิญชวนนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทองตลอดทั้งปี ทุกฤดูกาล เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ สร้างความประทับใจและประสบการณ์อันมีรูปลิ่ม

○ ควรมีการจัดอบรมด้านความปลอดภัยแก่บุคลากรด้านการท่องเที่ยวภายในจังหวัดอ่างทอง โดยเป็นการอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่หน่วยงานด้านการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง โดยการสาธิตการปฐมพยาบาลเบื้องต้น การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวกรณีประสบอุบัติเหตุก่อนนำส่งโรงพยาบาล และการอพยพหรือเคลื่อนย้ายผู้ป่วย เป็นต้น

○ จังหวัดอ่างทอง ขอรับการสนับสนุนจากภาครัฐในด้านงบประมาณและด้านอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้

ก. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการจัดอบรมเพื่อพัฒนาเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและบูรณาการด้านการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

ข. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการประชาสัมพันธ์เชิงรุกในการพัฒนาและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดอ่างทองให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น เช่น การทำระบบ “Wifi” ในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ การพัฒนา Application ใหม่ ๆ ในการดาวน์โหลดข้อมูลหรือ QR Code การจัดกิจกรรมเปิดตัวแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ในจังหวัดอ่างทอง เช่น โครงการประชาสัมพันธ์และพัฒนาศักยภาพชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี บ้านสวนมะม่วง อำเภอเมืองจังหวัดอ่างทอง และการจัด Fam Trip เพื่อเชิญสื่อมวลชนเข้าร่วมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวต่าง ๆ

ค. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการส่งเสริมและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าที่มีมาอย่างยาวนานและกระตุ้นให้เยาวชนรุ่นหลังได้เรียนรู้และสืบสานความดีงามให้คงอยู่ต่อไป เช่น งานรำลึกสมเด็จพระนเรศวรมหาราช งานสวดคีคนตีศรีแผ่นดินถิ่นนรสิงห์ “พันท้ายนรสิงห์” งานรำลึกวีรชนแขวงเมืองวิเศษไชยชาญ มหกรรมกลองนานาชาติและพิธีไหว้ครูกลอง เป็นต้น

ง. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและระบบสาธารณูปโภค ประกอบด้วย โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนบางเสด็จ อำเภอป่าโมก โครงการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวชุมชนบางเจ้าฉ่า อำเภอโพธิ์ทอง โครงการก่อสร้างห้องน้ำชาย - หญิง พิพิธภัณฑสถานเรือนไทย อำเภอวิเศษไชยชาญ โครงการส่งเสริมและต่อยอดชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี บ้านปะขาว อำเภอป่าโมก โครงการสะพานชมทุ่ง @ รำมะสัก และโครงการก่อสร้างแพที่พักนักท่องเที่ยว ตำบลรำมะสัก อำเภอโพธิ์ทอง โครงการส่งเสริมสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ชุมชนบ้านคลองน้ำเขียวโฮมสเตย์ อำเภอวิเศษไชยชาญ

○ จังหวัดชัยนาทควรมีการพัฒนาและยกระดับแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้และวิถีชีวิตชุมชนให้มีคุณภาพเกิดความสมดุลและเกิดความยั่งยืน ยานการค้าเมืองเก่า วิถีชีวิตลุ่มน้ำ สินค้าชุมชน อาหารไทย และแพทย์แผนไทย เพื่อนำมาสร้างสรรค์คุณค่าและมูลค่าผ่านองค์ความรู้นวัตกรรม เทคโนโลยี และการออกแบบเพื่อสร้างสรรค์เป็นสินค้า รวมถึงการพัฒนากิจกรรมและบริการรูปแบบใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตรการท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยววิถีพุทธ เป็นต้น

○ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว เช่น ปรับภูมิทัศน์ พัฒนาและยกระดับคุณภาพสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

○ การเสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว เพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว ทั้งด้านการออกแบบ การวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรม เทคโนโลยี การบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด เพื่อสร้างความแตกต่างและความโดดเด่นของสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยว

○ การส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้และวิถีชุมชน เช่น ส่งเสริมและยกระดับกิจกรรมเทศกาลประเพณีท้องถิ่นเข้าสู่ตลาดท่องเที่ยวระดับประเทศ และสร้างความเชื่อมโยงกิจกรรมท่องเที่ยวภายนอกพื้นที่ เป็นต้น

○ การบูรณาการบริหารจัดการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว เช่น การประชาสัมพันธ์สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยว Online/Offline และการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศส่งเสริมการท่องเที่ยว สร้างนวัตกรรมท่องเที่ยว เป็นต้น

○ สร้างความเชื่อมั่น สื่อสารให้นักท่องเที่ยว ผู้เดินทางให้เกิดการรับรู้ โดยความร่วมมือช่วยกันตาม Supply Chain ตั้งแต่ นักท่องเที่ยววางแผนการเดินทางท่องเที่ยว การใช้เส้นทางคมนาคม ที่พักโรงแรม ร้านอาหาร แหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว การส่งเสริมและสนับสนุนให้เครือข่ายการท่องเที่ยวทุกกลุ่มเข้าขอรับการรับรองมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อการันตีให้นักท่องเที่ยวเกิดความเชื่อมั่น เช่น โครงการยกระดับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย (SHA)

○ สร้างคุณค่าโดยให้นักท่องเที่ยวผู้เดินทางมีความรู้สึกว่าได้คุ้มค่างกับการเดินทางมาท่องเที่ยว คุ้มค่าทั้งเงิน เวลา ความพยายาม

○ สร้างประสบการณ์ ที่ตอบสนองพฤติกรรมและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยว (ตอบโจทย์กลุ่มเป้าหมาย) เช่น การได้สัมผัสวิถีท้องถิ่น ชุมชน เช่น การกิน การถ่ายรูปธรรมชาติ วัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงศรัทธา สภาพแวดล้อม บรรยากาศที่บริสุทธิ์ผ่านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวต่าง ๆ ต่อไป

○ สร้างความแตกต่าง การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีแรงดึงดูดที่น่าสนใจ อย่างที่เห็นได้ชัด เช่น สวนนกชัยนาท เขื่อนเจ้าพระยา เป็นต้น ยกกระตือรือร้นการพัฒนา ภูมิทัศน์ หรือจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เป็นงานระดับประเทศ ในโอกาสต่อไป

○ จังหวัดชัยนาทขอรับการสนับสนุนจากภาครัฐในด้านงบประมาณ และด้านอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัด ดังนี้

ก. โครงการภายใต้กรอบนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมของ ประเทศ (เงินกู้ ๔ แสนล้านบาท) จำนวน ๑๒ โครงการ ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาจัดสรร งบประมาณ และพร้อมดำเนินการได้ทันที เรียงตามลำดับความสำคัญเร่งด่วนของปัญหา

ข. โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัดโดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๔ (ไม่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ กิจกรรมส่งเสริมการปั่นจักรยานตามเส้นทางท่องเที่ยววิถีชุมชน)

นอกจากนี้ จังหวัดชัยนาทยังมีศักยภาพในการจัดกิจกรรมกีฬาส่งเสริม การท่องเที่ยว เช่น กิจกรรม Sport Tourism วิ่งเทรลศึกษาเส้นทางธรรมชาติป่าเขาราวเทียน/เส้นทาง เกษตรแหล่งผลิตพันธุ์ข้าว กิจกรรมเดินวิ่ง มินิมาราธอน จักรยานเสือภูเขา กิจกรรมทางน้ำ เป็นต้น การดำเนินกิจกรรมดังกล่าว เมื่อได้รับการสนับสนุน งบประมาณ จังหวัดมีความพร้อมที่จะดำเนินการ จัดกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ค. การขอรับการสนับสนุนจากภาครัฐในด้านงบประมาณ และ ด้านอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดชัยนาท ประกอบด้วย ๑) การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ๒) การพัฒนาการบริการด้านการท่องเที่ยว และ ๓) การประชาสัมพันธ์และการตลาดส่งเสริม การท่องเที่ยว

○ จังหวัดสิงห์บุรีมีแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยวในหลายด้าน เช่น ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางมีลักษณะแหล่งท่องเที่ยวที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้น จึงต้องนำความ โดดเด่นของแต่ละจังหวัดออกมา เพราะการท่องเที่ยวต้องการนักท่องเที่ยวเข้ามา การสร้างความ เชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ชับเคลื่อนกลไกของจังหวัดเพื่อสร้าง เครือข่าย วางแผนงานในอนาคตเกี่ยวกับการสร้างแพ็คเกจการท่องเที่ยว ระบบ Application ซึ่งจังหวัดสิงห์บุรีมุ่งเน้นกลุ่มผู้สูงอายุมากขึ้น เป็นต้น รวมถึงมีแนวนโยบายที่ชัดเจน อาทิ พักอาศัย อยู่จังหวัดสิงห์บุรีต้องมีอายุยืน ๑๐๐ ปี ด้วยความปลอดภัย สุขภาพดี อาหารดี ความเป็น คนอัยาศัยดี

○ ในพื้นที่จังหวัดสระบุรี ควรมีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ และอนุรักษ์อัตลักษณ์ในพื้นที่ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็น วิถีชีวิตของชุมชน ตลอดจนการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และการจัดกิจกรรมงานต่าง ๆ เพื่อ สร้างการรับรู้ของนักท่องเที่ยว

○ ในพื้นที่จังหวัดสระบุรีควรมีการวางแผนสำหรับการรักษาสมดุลและ ความยั่งยืนของแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยที่จังหวัดสระบุรีมีแนวคิด

เกี่ยวกับการแก้ปัญหาลุ่มน้ำมวกเหล็ก เพื่อยกระดับความสำคัญในภูมิภาค เพื่อรักษาปริมาณและคุณภาพน้ำเพื่อนำไปสู่การใช้น้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

○ ขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์รอบบริเวณวัดพระพุทธฉาย และวัดพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี

○ ควรมีการออกนโยบายกระตุ้นการจัดประชุม สัมมนาของภาครัฐ ในสถานที่เอกชนเพิ่มขึ้น รวมถึงดำเนินโครงการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ เช่น โครงการเราเที่ยวด้วยกัน ซึ่งถือว่าเป็นโครงการที่ช่วยเหลือผู้ประกอบการโรงแรมได้เป็นอย่างดี

○ จังหวัดลพบุรีมีข้อเสนอแนะเพื่อประกอบแนวทางในการแก้ไขปัญหา และการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว ดังนี้

ก. จากนโยบายการท่องเที่ยวของจังหวัดลพบุรี ให้มีความสำคัญกับนักท่องเที่ยวทุกเพศ ทุกวัยหรือที่เรียกว่า Tourist for All เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าได้ทุกพื้นที่ ซึ่งจังหวัดลพบุรีให้ความสำคัญ และสนับสนุนการท่องเที่ยวด้านอารยสถาปัตยกรรม

ข. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เนื่องจากจังหวัดลพบุรีมีต้นทุนทางประวัติศาสตร์ เช่น พระนารายณ์ราชนิเวศน์ พระปรางค์สามยอด บ้านหลวงรับราชทูต (บ้านพระยาวิชาเยนทร์) วัดพระศรีรัตนมหาธาตุและกำแพงเมืองเก่าลพบุรี เป็นต้น และทุนทางวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง เช่น กลุ่มชาติพันธุ์ เช่น ไทยเบ็ง ไทยรามัญ และไทยพวน เป็นต้น

ค. ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าซับลังกา เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ ซึ่งเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางและยังมีทุ่งทานตะวัน ที่มีทิวทัศน์สวยงาม

ง. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

จ. รัฐบาลควรกำหนดนโยบายให้มีความชัดเจนพร้อมทั้งสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงชุมชนให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจุบันที่พักภายในชุมชนยังไม่ผ่านการประเมินโฮมสเตย์ และการประเมินการท่องเที่ยวชุมชน จากท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด แม้แต่ชุมชนเดียว

ฉ. ส่งเสริมและพัฒนาในด้านอื่น ๆ ประกอบด้วย ๑) พัฒนาฟื้นฟูและยกระดับแหล่งท่องเที่ยวเป็นเมืองประวัติศาสตร์ เมืองเก่า และเมืองแห่งอารยธรรม ๒) ส่งเสริมการสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยว ๓) สร้างโอกาสในการพัฒนาสินค้าบริการและปัจจัยสนับสนุนการท่องเที่ยว ๔) สร้างความเชื่อมั่นด้านภาพลักษณ์และส่งเสริมการท่องเที่ยว ๕) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานงานสนับสนุนการท่องเที่ยว ๖) พัฒนาศักยภาพการรวมกลุ่มผู้ประกอบการการท่องเที่ยว ๗) ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยว ๘) การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ทั้งระบบ ๙) การพัฒนาการประชาสัมพันธ์ข้อมูลและกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว ๑๐) การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวแบบเชิงรุก ๑๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยวทุกแหล่งเพื่อให้ความพร้อมในการต้อนรับดูแลนักท่องเที่ยว Tourism for All ๑๒) การยกระดับกิจกรรมการท่องเที่ยวในภายในจังหวัด ตั้งแต่กิจกรรมในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค ไปสู่ระดับประเทศ

๒) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี และกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร และ จังหวัดสมุทรปราการ

สภาพปัญหา

○ ปัญหาพื้นที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่ อยู่ในการดูแลของอุทยานแห่งชาติ และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในพื้นที่การรถไฟแห่งประเทศไทย อยู่ในพื้นที่ เขตทหาร อยู่ในพื้นที่เขตป่าสงวนและพื้นที่เขตสำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (สปก.) การดำเนินการปิดพื้นที่หรือจำกัดการเข้าพื้นที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ของหน่วยงาน ส่งผลกระทบต่อ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว

○ เส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ ยังขาดการเชื่อมโยง การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด รวมถึงขาดการสร้างเส้นทางท่องเที่ยวในกลุ่มภูมิภาค

○ โครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะถนนไปสู่สถานที่ท่องเที่ยวยังไม่เอื้อต่อ การเดินทางท่องเที่ยว

○ การดำเนินการที่เกี่ยวข้องในด้านการท่องเที่ยวยังมีปัญหาในเรื่อง ขาดการบูรณาการและการร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน กล่าวคือ เป็นไป ในลักษณะต่างคนต่างทำ

○ จังหวัดกาญจนบุรีประสบปัญหาเรื่องคุณภาพของแหล่งน้ำ เช่น แม่น้ำ แควน้อย แม่น้ำแควใหญ่ ซึ่งเป็นต้นน้ำของแม่น้ำแม่กลอง และแม่น้ำหลาย ๆ สายของกลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนล่าง

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง

○ ควรส่งเสริมการบริหารจัดการท่องเที่ยวอย่างเป็นระเบียบ การจัด กิจกรรม และการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนา ระบบสาธารณสุขให้มีมาตรฐานเท่าเทียมกันพร้อมรับนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ

○ ควรมีการพัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์ (OTOP) เพื่อตอบสนอง ความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น การออกแบบถุงผ้าควรให้มีความโดดเด่น มีความทันสมัย เป็นต้น

○ ควรมีการพัฒนาการท่องเที่ยวใหม่ เพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยว คือ น้ำตกไทรโยค สรรคบุรี ทองผาภูมิ โดยเฉพาะเชื่อมโยงมายัง เขตเมืองที่มีจำนวนที่พักและร้านอาหารเป็นจำนวนมาก เพื่อกระตุ้นสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว

○ ควรมีการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว พัฒนาความรู้ ความ สามารถด้านต่าง ๆ เช่น ด้านภาษา เป็นต้น เพื่อเป็นการยกระดับผู้ประกอบการ

๕.๓.๔ กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก

๑) กลุ่มภาคตะวันออก ๑ ประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด

สภาพปัญหา

○ การขออนุญาตใช้พื้นที่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวหรือบริเวณอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาหรือเพื่อการสนับสนุนด้านสาธารณูปโภค มักมีข้อติดขัดในเรื่องการพิจารณาอนุญาตของหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ ทำให้ไม่สามารถพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวได้

○ จังหวัดจันทบุรีมีปัญหาในเรื่องระบบขนส่งสาธารณะที่ยังไม่ครอบคลุมและโครงสร้างพื้นฐานที่ยังเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ไม่ครบถ้วน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งผลักดันและขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่โดยเร็ว

○ พื้นที่อุทยานแห่งชาติบางแห่ง ยังมีงบประมาณที่จำกัดในด้านการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและการพัฒนาระบบป้องกันความปลอดภัย

○ ปัญหาการปิดด่านชายแดน ทำให้ไม่สามารถเดินทางไปมาระหว่างสองประเทศได้ ส่งผลกระทบต่อเรื่องการท่องเที่ยว การค้าธุรกิจชายแดน และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มีการเข้ามารักษาพยาบาลในประเทศไทย

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

○ รัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณในด้านการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่ ไม่ควรปรับลดงบประมาณของภาคการท่องเที่ยว และควรผ่อนคลายนโยบายระเบียบและข้อจำกัดต่าง ๆ ให้จังหวัดและภาคเอกชนสามารถดำเนินโครงการต่าง ๆ ได้ โดยหลายโครงการไม่สามารถพัฒนาได้เนื่องจากติดขัดกับระเบียบและมาตรการต่าง ๆ

○ ควรมีการแก้ไขปัญหาในเรื่องการจราจรในพื้นที่ และการรักษามาตรฐานความปลอดภัยตามมาตรฐาน SHA Plus ของสถานประกอบการ รวมทั้งการปฏิบัติตามมาตรการ เพื่อไม่ให้มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

○ ภาครัฐควรสนับสนุนให้โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยว ยังคงมีต่อไป เนื่องจากเป็นตัวช่วยสำคัญของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ที่ทำให้ยังสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้

○ ควรหาแนวทางในการรองรับชุมชนพื้นที่บางชั้นซึ่งเป็นหมู่บ้านกลางทะเล เพื่อให้ชุมชนสามารถคงอยู่ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายและยังสามารถคงเสน่ห์ที่สมบูรณ์ของชุมชนไว้ได้

- ควรส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อพัฒนาศักยภาพแรงงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยการันตีตำแหน่งงานให้ผู้เข้าร่วมหลังฝึกอบรมครบหลักสูตร เพื่อดึงดูดใจให้มีการเข้าร่วมและเป็นการสร้างบุคลากรเข้าสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งกำลังขาดแคลนแรงงานอย่างหนัก
- ควรมีแนวทางในการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืนในเรื่องของขยะทางทะเลจำนวนมากที่พัดขึ้นชายฝั่งในพื้นที่จังหวัดจันทบุรี ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวในระยะยาว
- ควรหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาน้ำกัดเซาะบริเวณหาดเจ้าหลาวเพื่อป้องกันและรักษาธรรมชาติบริเวณชายหาด รวมทั้งหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่บริเวณหาดเจ้าหลาว โดยอาจขยายท่อระบายน้ำเพื่อช่วยแก้ไขปัญหานี้
- ควรแก้ไขปัญหาเรื่องค่าน้ำประปาในพื้นที่ซึ่งมีราคาแพง รวมทั้งปัญหาไฟฟ้าดับและขัดข้องบ่อยครั้ง ซึ่งทำให้สถานประกอบการโรงแรมต่าง ๆ ได้รับความกระทบ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งแก้ไขให้กระแสไฟฟ้ามีความเสถียร ได้มาตรฐานและไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชน
- ควรบูรณาการทุกหน่วยงานและจัดระบบด้านต่าง ๆ เพื่อดึงดูดใจให้มีการเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยควรพิจารณาปรับลดแยกสัญญาอนุญาตไฟจราจรให้มีจำนวนน้อยลง และกำหนดเกณฑ์ความเร็วของการขับขี่ให้มีความเหมาะสม
- ควรแก้ไขปัญหาเรื่องการทับซ้อนของหน่วยงานที่มีอำนาจครอบครองที่ดิน การมีข้อขัดข้องในการพัฒนาที่ดินเนื่องจากถูกประกาศให้เป็นพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติหรือพื้นที่ป่า
- ควรผลักดันให้โครงการเฉลิมบูรพาชลทิศซึ่งเชื่อมโยงจากบริเวณอู่ตะเภามายังจังหวัดระยองเกิดขึ้นโดยเร็ว เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงการเดินทางและดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่ได้มากขึ้น
- ภาครัฐควรเร่งสร้างการเชื่อมโยงการคมนาคมในภาคตะวันออกทั้งทางบกและทางอากาศในพื้นที่ภาคตะวันออกให้มีประสิทธิภาพ โดยเชื่อมโยงการคมนาคมจากจังหวัดชลบุรีและสนามบินอู่ตะเภาไปยังจังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสระแก้ว และจังหวัดอื่น ๆ ในภาคตะวันออก โดยผลักดันเรื่องเส้นทางการเดินทาง รถขนส่ง ระบบขนส่งสาธารณะที่สะดวกและเชื่อมโยงทั้งภูมิภาค เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถกระจายการท่องเที่ยวไปยังพื้นที่อื่น ๆ ในภูมิภาคได้
- ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาคตะวันออกโดยการเชื่อมโยงทางทะเล ซึ่งภาคตะวันออกมีศักยภาพทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงทางทะเลไปยังภาคใต้และประเทศเพื่อนบ้าน

○ ในปัจจุบันจังหวัดระยองถือเป็นหนึ่งในจังหวัดที่อยู่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อให้การพัฒนาจังหวัดเป็นไปทั้งระบบ จึงควรเน้นขับเคลื่อนทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

○ ควรแก้ไขปัญหาในเรื่องพื้นที่การท่องเที่ยวที่อยู่ในเขตทับซ้อนของพื้นที่อุทยานแห่งชาติหรือพื้นที่กรมธนารักษ์ และไม่สามารถสรุปได้ชัดเจนว่า ใครเป็นผู้บุกเบิกหรือใครเป็นผู้บุกรุก และประชาชนไม่สามารถออกเอกสารสิทธิได้ รวมทั้งควรมีการบูรณาการร่วมกันในการจัดกิจกรรมหรือการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้ชัดเจนในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติซึ่งเป็นอุทยานฯ ที่มีการเก็บค่าเข้าเยี่ยมชม เนื่องจากมีการเปิดพื้นที่และยอมรับในการท่องเที่ยวโดยการเก็บค่าเยี่ยมชมแล้ว จึงควรร่วมกันส่งเสริมการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีรายได้เข้าสู่ชุมชนและอุทยานแห่งชาติ

○ อุทยานแห่งชาติในพื้นที่เกาะเสม็ดควรมีการผ่อนปรนกฎเกณฑ์และมาตรการต่าง ๆ ลง เนื่องจากปัจจุบันมีการใช้อำนาจในการจำกัดสิทธิในการทำมาหากินของผู้ประกอบการ

○ ควรแก้ไขปัญหาเรื่องค่าน้ำประปาในพื้นที่เกาะเสม็ดที่มีราคาแพง ซึ่งส่งผลต่อต้นทุนการประกอบกิจการและทำให้ค่าบริการทางการท่องเที่ยวมีราคาแพง

○ ควรผลักดันให้มีการคมนาคมทางรางเชื่อมโยงมายังจังหวัดตราด เพื่อให้สินค้าพืชพันธุ์ผลไม้ สามารถขนส่งไปได้โดยสะดวกและลดค่าขนส่งได้ รวมทั้งเป็นการเชื่อมโยงภาคการท่องเที่ยวให้มีช่องทางในการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดตราดได้

○ ควรมีการขยายช่องทางการจราจรของถนนที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเส้นทางอำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว ไปยังอำเภอละหานทราย และอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้สามารถเดินทางสัญจรไปมาได้โดยสะดวก เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและทำให้นักท่องเที่ยวจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถเดินทางมาท่องเที่ยวได้สะดวกยิ่งขึ้น

○ ภาครัฐควรมีมาตรการหรือโครงการในการช่วยเหลือผู้ประกอบการในเรื่องเงินทุนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำได้จริง รวมทั้งควรมีโครงการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการยังสามารถมีรายได้สำหรับประกอบกิจการต่อไป เช่น โครงการเราเที่ยวด้วยกัน หรือโครงการท่องเที่ยวเพื่อลดหย่อนภาษีต่าง ๆ

○ ภาครัฐควรดำเนินโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในปัจจุบันต่อไป เพื่อให้ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวสามารถมีรายได้เพื่อพยุงกิจการต่อไปได้ รวมทั้งภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการควบคุมด้านสาธารณสุขควบคู่ไปกับการคำนึงความอยู่รอดทางเศรษฐกิจด้วย

○ การกำหนดมาตรการต่าง ๆ ของรัฐ ในการควบคุมโรคหรือการกำหนดมาตรการเข้าออกประเทศ ควรให้ข้อมูลล่วงหน้ากับผู้ที่อาจได้รับผลกระทบหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้แต่ละฝ่ายเตรียมการรองรับ และลดความเสียหายต่อภาคธุรกิจ

๒) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒ ประกอบด้วย จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว

สภาพปัญหา

○ การดำเนินการที่เกี่ยวข้องในด้านการท่องเที่ยว ยังมีปัญหาในเรื่องการขาดการบูรณาการและการร่วมมือกันระหว่างหน่วยงาน โดยในพื้นที่มีโครงการที่มีเป้าหมายเดียวกันจากหลากหลายหน่วยงานแต่ดำเนินการในลักษณะต่างคนต่างทำ ซึ่งหน่วยงานผู้รับผิดชอบในแต่ละส่วนควรมีการทำงานร่วมกันและบูรณาการกันอย่างรอบด้านทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยควรหาหรือประสานงานและลงมือปฏิบัติร่วมกันให้เกิดผลสำเร็จ

○ การให้การสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดทำแผนโครงการของจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด หรือการจัดทำแผนกลุ่มจังหวัดในการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวไม่ควรกำหนดให้มีเงื่อนไข ข้อแม้หรือข้อห้ามพ่วงมาด้วยการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการจัดทำแผนงานโครงการ เนื่องจากแต่ละจังหวัดมีความต้องการและข้อจำกัดด้านการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

○ ปัญหาข้อจำกัดในเรื่องสถานที่จัดงานของจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยจังหวัดไม่มีสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับจัดงานต่าง ๆ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องควรเร่งพัฒนาและผลักดันให้มีการจัดสรรพื้นที่

○ การได้รับการจัดสรรงบประมาณของกลุ่มจังหวัดในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ค่อนข้างน้อยทำให้ไม่สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวในลักษณะการเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดได้มากนัก

○ จังหวัดนครนายกมีผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับเครื่องหมายมาตรฐาน SHA ในจำนวนที่น้อยมาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงมาตรฐานดังกล่าวได้

○ แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่ขาดการพัฒนาและเป็นแหล่งท่องเที่ยวเดิมที่มีมายาวนานซึ่งมีสภาพเสื่อมโทรม ควรมีการปรับปรุงพัฒนาและทำให้แหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ได้รับมาตรฐาน รวมทั้งพยายามสร้างเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นด้วย

○ ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวจังหวัดปราจีนบุรียังไม่มีชัดเจน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญและสร้างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวให้มีจุดแข็ง และพยายามสร้างภาพจำที่ชัดเจน

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

○ ควรมีการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากในพื้นที่ให้แข็งแรง เพราะเมื่อเศรษฐกิจฐานรากแข็งแรงการท่องเที่ยวในพื้นที่จะพัฒนาและขับเคลื่อนได้รวดเร็วขึ้น เช่น

การแก้ปัญหาเรื่องการเกษตรและเรื่องน้ำ โดยโครงการแก้ไขปัญหาน้ำในการสูบน้ำกลับไปยังอ่างเก็บน้ำคลองสิียด จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นโครงการที่ควรเร่งผลักดันให้เกิดขึ้นจากทุกภาคส่วน นอกจากนี้ควรแก้ไขปัญหากับการบรรทุกน้ำหนักเกินของรถบรรทุกด้วย

○ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรพัฒนาระบบสาธารณูปโภคในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งระบบน้ำ ไฟฟ้า สิ่งแวดล้อม และการจัดการขยะให้ดียิ่งขึ้นในทุกพื้นที่ และควรให้ความสำคัญกับการเพิ่มป้ายบอกทางสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดให้มากขึ้น

○ ควรมีการจัดประชุมหรืออบรมร่วมกันของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเชื่อมโยงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวและการนำเสนอด้านการท่องเที่ยว ในแต่ละช่วงเวลาให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เป็นการสร้างความร่วมมือและการสนับสนุนซึ่งกันและกัน รวมถึงการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไปยังจังหวัดอื่น ๆ โดยการสนับสนุนจากหน่วยงานในการเชื่อมโยงของดีและสถานที่เด่นในแต่ละจังหวัดเพื่อขยายตลาด เช่น การส่งทุเรียนของจังหวัดระยองมารับประทานริมแม่น้ำบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา หรือการส่งข้าวเหนียวมะม่วงน้ำดอกไม้ของดีจังหวัดฉะเชิงเทรา ไปรับประทานริมทะเลจังหวัดระยอง

○ ควรมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในลักษณะเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดในภูมิภาค เช่น การท่องเที่ยวในจังหวัดฉะเชิงเทราและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไปยังจังหวัดปราจีนบุรี และเชื่อมต่อไปพักผ่อนดูธรรมชาติที่จังหวัดนครนายก หรือไปรับประทานผลไม้ที่จังหวัดนครนายก เป็นต้น

○ ควรสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศจัดการฝึกอบรมสัมมนานอกพื้นที่ เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและกระตุ้นภาคการท่องเที่ยวในจังหวัดต่าง ๆ

○ ควรส่งเสริมและเร่งรัดให้องค์กรต่าง ๆ มีการจัดประชุมสัมมนาเพื่อกระตุ้นให้เกิดการใช้จ่ายในภาคการท่องเที่ยว อันจะเป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการ โดยจังหวัดนครนายกมีรายได้สำคัญส่วนหนึ่งมาจากภาคการท่องเที่ยว เนื่องจากมีรีสอร์ทสำหรับการจัดประชุมสัมมนาและเพื่อการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก โดยเป็นเมืองสีเขียว ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมเหมาะสมกับการท่องเที่ยวพักผ่อน

○ ส่งเสริมให้มีการจัดงานเทศกาลหรือ Event ต่าง ๆ ตามช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวใช้จ่ายในจังหวัดนครนายกตลอดทั้งปี

○ ควรมีมาตรการช่วยเหลือในการให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อให้ผู้ประกอบการโดยมีเงื่อนไขที่ผ่อนปรนลง ไม่เข้มงวดจนเกินไป เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อเสริมสภาพคล่องได้มากขึ้น

○ การพัฒนาเรื่องถนนและเส้นทางการคมนาคมในพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยว รวมทั้งแก้ไขปัญหาการสัญจรและปัญหาอุบัติเหตุในพื้นที่

○ ควรมีการส่งเสริมเชิงนโยบายในการประกาศใช้พื้นที่รอยต่อเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ที่อยู่ในเขตจังหวัดนครนายก เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือจัดการท่องเที่ยวให้มากขึ้น ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวมายังจังหวัดใกล้เคียง

○ ในเรื่องการท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่ หน่วยงานด้านการท่องเที่ยวควรให้ความสำคัญและส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนในจังหวัดนครนายกให้เข้มข้นยิ่งขึ้น ควรมีการขยายขอบเขตหรือข้อจำกัดด้านกฎระเบียบของหน่วยงานให้สามารถดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความยั่งยืนได้มากขึ้น

○ เร่งส่งเสริมเรื่องระบบขนส่งมวลชน (โลจิสติกส์) และโครงสร้างพื้นฐาน โดยปัจจุบันระบบต่าง ๆ ยังไม่สมบูรณ์โดยยังอยู่ในระหว่างดำเนินการก่อสร้าง และในปัจจุบันการเดินทางคมนาคมยังค่อนข้างลำบาก

○ พัฒนาเรื่องการเชื่อมต่อการท่องเที่ยวกับพื้นที่ใกล้เคียง โดยเฉพาะในปัจจุบันจังหวัดปราจีนบุรียังขาดการเชื่อมต่อการท่องเที่ยวกับจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดนครนายก โดยควรมีการส่งเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดฉะเชิงเทราและจังหวัดนครนายก ในลักษณะการท่องเที่ยวแบบบูรณาการและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมทั้งควรส่งเสริมเรื่องการท่องเที่ยวทางน้ำและโรงแรมที่พักทางน้ำ เช่น บ้านพักในลักษณะแพ เป็นต้น

○ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยดำเนินการอย่างครบวงจร เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบทั้งในส่วนสวนสมุนไพรและพื้นที่แหล่งปลูก เชื่อมโยงถึงศูนย์การเรียนรู้ อ่าไผ่ภูเบศ ภูมิภูเบศร์ รวมถึงการนวดแผนไทย การรักษาเชิงสุขภาพและสมุนไพรพื้นฐาน

○ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยจัดสรรงบประมาณให้มากขึ้นเพื่อนำไปพัฒนาและปรับปรุงจุดท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ รวมถึงใช้จัดกิจกรรมในพื้นที่เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่

○ ส่งเสริมให้จังหวัดปราจีนบุรีเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และผจญภัยในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ล่องแก่ง ปั่นจักรยาน หรือวิ่งเทรล เนื่องจากมีสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับทำกิจกรรมค่อนข้างมาก โดยพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยวสร้างภาพลักษณ์ให้จังหวัดปราจีนบุรีเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวอนุรักษ์ผจญภัยและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมถึงการผลักดันให้มีการจัดกิจกรรมท่องเที่ยว หรือ Event ในพื้นที่ให้มากขึ้น

๕.๓.๕ ภาคใต้

๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสงขลา

สภาพปัญหา

○ การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวที่ผ่านมามีทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ยังขาดการบูรณาการในการทำงานร่วมกัน โดยยังคงต่างคนต่างทำกันเป็นส่วนใหญ่ และยังขาดการบูรณาการกับภาคประชาชนที่จะรับฟังเสียงของประชาชนเพื่อการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวที่มีความยั่งยืน

○ การท่องเที่ยวในลักษณะเดินป่าขึ้นเขา ยังขาดแคลนบุคลากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่ได้รับมาตรฐานในการดูแลนักท่องเที่ยวเดินป่าในระดับเริ่มต้น และยังขาดโครงการฝึกฝนเรื่องการกู้ภัยบนเขา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกู้ภัยสำหรับการท่องเที่ยวเดินป่าขึ้นเขา ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งให้การสนับสนุนเนื่องจากเป็นเรื่องความปลอดภัยในการท่องเที่ยว

○ ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน คนในชุมชน ยังขาดความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน สาธารณูปโภคพื้นฐานของชุมชน เช่น ห้องน้ำ ทางลาด ยังไม่เหมาะสมสำหรับการต้อนรับนักท่องเที่ยว ช่องทางการสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักชุมชนยังไม่หลากหลาย สินค้าทางวัฒนธรรมของชุมชนควรได้รับการพัฒนาคุณภาพและส่งเสริมในเรื่องการตลาด บางชุมชนยังขาดความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างเต็มรูปแบบ คนในชุมชนยังขาดความรักสามัคคีและการมีส่วนร่วม และยังขาดบุคลากรในการให้ข้อมูลนักท่องเที่ยว ซึ่งภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมเกี่ยวกับการให้ความรู้ในเรื่องการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน การจัดทำเส้นทางทางการท่องเที่ยวการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว การสนับสนุนและการพัฒนาผลิตภัณฑ์และส่งเสริมการตลาด การสนับสนุนผลิตภัณฑ์ชุมชน และการประชาสัมพันธ์ข้อมูลไปยังนักท่องเที่ยว

○ ปัญหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชุมชน แต่ละชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยว มีการพัฒนาแบบแบ่งแยกปล่อยให้ไปตามสภาพแวดล้อมในพื้นที่ ทำให้หลายสถานที่ท่องเที่ยวที่ยังไม่มีความพร้อมและเปิดตัวเป็นแหล่งท่องเที่ยวขึ้นมา สร้างความไม่ประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นการขาดการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชน ภาครัฐควรมีการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยใช้โมเดลของบริษัทพัฒนาเมือง ผลักดันให้แต่ละจังหวัดหรือแต่ละชุมชนมี ๑ โมเดลการพัฒนาเมือง และให้ภาครัฐและภาคเอกชนเป็นกรรมการร่วมกันเพื่อศึกษาแผนแม่บทในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในพื้นที่

- บุคลากรด้านการท่องเที่ยวยังคงค่อนข้างขาดแคลน ทั้งในส่วนของมัคคุเทศก์ ครูสอนดำน้ำ และบุคลากรที่ให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว
- การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐาน ยังขาดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ ๆ ตลอดจนขาดสิ่งอำนวยความสะดวกในการรองรับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่มาจากเรือสำราญขนาดใหญ่ และปัญหาในเรื่องการเดินทางไปเกาะต่าง ๆ
- ด้านสิ่งแวดล้อมมีปัญหาในเรื่องการจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยว ส่วนด้านการบริหารจัดการยังขาดการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และการเพิ่มประสิทธิภาพความปลอดภัย
- ในพื้นที่ท่องเที่ยวบนเกาะต่าง ๆ มีปัญหาด้านสาธารณสุขโรคบางส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ เช่น เรื่องสายเคเบิลในบริเวณเกาะ
- ปัญหาเกี่ยวกับการไม่มีใบอนุญาตในธุรกิจโรงแรมของผู้ประกอบการในพื้นที่เกาะ โดยเฉพาะเกาะเต่า
- ปัญหาการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในส่วนของการท่องเที่ยวชุมชน กล่าวคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งยังไม่เข้าใจบริบทของการท่องเที่ยวโดยชุมชน ทำให้ไม่สามารถดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมในพื้นที่ได้อย่างต่อเนื่อง ชุมชนแต่ละชุมชนยังขาดการสนับสนุนในด้านองค์ความรู้ เพื่อนำมาต่อยอดสร้างความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง การขาดงบประมาณที่จะสนับสนุนในการขับเคลื่อนในแต่ละพื้นที่ ซึ่งควรให้หน่วยงานสามารถตั้งงบประมาณเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชนของแต่ละจังหวัดได้โดยตรง
- ปัญหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชุมชนที่ติดขัดเกี่ยวกับเรื่องพื้นที่ โดยชุมชนไม่สามารถดำเนินการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวชุมชนต่าง ๆ ได้ เนื่องจากเป็นพื้นที่หลวงหรืออยู่ภายใต้การดูแลของของกรมป่าไม้หรืออุทยานแห่งชาติ ซึ่งภาครัฐควรหาแนวทางในการแก้ไขปัญหามาเพื่อให้สามารถพัฒนาทรัพยากรและพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับชุมชนได้
- การส่งเสริมการท่องเที่ยว มีปัญหาเกี่ยวกับการไม่สามารถประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวได้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากหน่วยงานมักมีเพียงงบประมาณที่ใช้ในการผลิต แต่ไม่มีงบประมาณสำหรับใช้ในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว จึงทำให้การเข้าถึงของนักท่องเที่ยวทำได้ค่อนข้างน้อย
- เมื่อมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องแล้ว หน่วยงานที่ได้รับมอบหรือดูแลต่อ ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารจัดการด้านการตลาดและรายได้ รวมถึงการจัดการดูแลสถานที่ ทำให้แหล่งท่องเที่ยวไม่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและไม่สามารถรักษาสภาพที่ควรจะเป็นไว้ได้

- ปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะเส้นทางการคมนาคมในพื้นที่ระดับตำบลหมู่บ้าน และทางเข้าแหล่งท่องเที่ยวซึ่งต้องได้รับการพัฒนา
- ปัญหาการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวไม่ได้มาตรฐานซึ่งส่วนใหญ่แหล่งท่องเที่ยวจะอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพบุคลากร และสมาชิกองค์กรเครือข่ายของจังหวัดภาคใต้ สนับสนุนการพัฒนาฐานข้อมูลชุมชนการท่องเที่ยวการศึกษา ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน สนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวเชื่อมโยงในระดับจังหวัด การพัฒนาพื้นที่ต้นแบบของชุมชน การปรับปรุงระเบียบกฎหมายให้เอื้อต่อการทำท่องเที่ยวโดยชุมชน สนับสนุนการพัฒนาด้านการตลาด การประชาสัมพันธ์และการพัฒนาเครือข่ายในระดับประเทศ
- ควรมีการจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยให้มากขึ้น เพื่อให้สามารถดำเนินโครงการส่งเสริมและกระตุ้นการท่องเที่ยวในพื้นที่ได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จากเดิมที่มีงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมได้เพียงหนึ่งโครงการ
- ควรผลักดันให้เกิดการเข้ามาลงทุนโครงการขนาดใหญ่ (Mega Project) ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้ การจ้างงาน และเป็นส่วนหนึ่งของการกระตุ้นอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- ภาครัฐควรกำหนดมาตรการที่เป็นการช่วยเหลือหรืออ้อมผู้ประกอบการท่องเที่ยวในช่วงวิกฤตด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม โดยผ่อนปรนเงื่อนไขการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินต่าง ๆ ให้ผู้ประกอบการสามารถมีเงินไปหล่อเลี้ยงกิจการให้อยู่รอด
- ควรมีการสนับสนุนเชิงนโยบายเพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยว เช่น การปรับปรุงมาตรการ “เราเที่ยวด้วยกัน” ให้ครอบคลุมถึงการบริการเรือรถเช่า เรือโดยสารธุรกิจนำเที่ยว และสปา การส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศโดยให้ภาครัฐดำเนินการจัดประชุมในโรงแรม โดยเฉพาะในเขตพื้นที่เกาะสมุยและเกาะพะงัน การสนับสนุนการศึกษารูปแบบการท่องเที่ยวแบบ New Normal เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวในอนาคต การสนับสนุนในการพัฒนาเกาะสมุยให้เป็นเมือง Health and Wellness การสนับสนุนให้มีการสร้างศูนย์ประชุมและศูนย์แสดงสินค้า และการสนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ
- ภาครัฐควรมีมาตรการในลักษณะการรักษาผู้ประกอบการโรงแรมต่าง ๆ ไว้เพื่อไม่ให้ต่างประเทศเข้ามาดำเนินการซื้อกิจการในช่วงวิกฤตด้านการท่องเที่ยว และควรมีกฎหมายรองรับสำหรับโรงแรมที่พักลักษณะอื่น ๆ เช่น คอนโด เพื่อให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลกและสภาพความเป็นจริง

○ ควรประชาสัมพันธ์และผลักดันแหล่งท่องเที่ยวในอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เช่น การแสดงน้ำพุ แสง สี เสียง บริเวณแม่น้ำตาปีให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว เกาะสมุย เกาะพะงัน และเขื่อนเชี่ยวหลาน ควรปรับลดฐานค่าไฟฟ้าขั้นต่ำของพื้นที่เกาะเต่าที่ต้องชำระ เนื่องจากผู้ประกอบการต้องชำระค่าไฟตามฐานขั้นต่ำที่กำหนดซึ่งสูงกว่าการใช้ไฟฟ้าจริง นอกจากนี้ ควรเปลี่ยนแปลงกำหนดการปิดการท่องเที่ยวและพักผ่อนในเขื่อนรัชชประภา โดยควรเปิดพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวอย่างเต็มที่หลังปิดมาอย่างยาวนานจากสถานการณ์โรคระบาด

○ ควรมีการส่งเสริมการรวมกลุ่มคลัสเตอร์การท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล จังหวัดพัทลุง และจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีสนามบินขนาดใหญ่เป็นศูนย์กลาง แล้วเชื่อมโยงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังจังหวัดต่าง ๆ ในลักษณะเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงในกลุ่มจังหวัด รวมถึงหน่วยงานที่ควรเข้าไปส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดดังกล่าว และสนับสนุนการจัดกิจกรรมร่วมกันในกลุ่มจังหวัด

○ ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ตอนล่าง โดยจัดให้มีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในกลุ่มพื้นที่ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้าประเทศ

○ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับชาติควรเข้ามาส่งเสริมและทำการตลาดประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดสงขลาโดยใช้เครื่องมือที่มีความเชี่ยวชาญ โดยร่วมมือกับส่วนราชการในพื้นที่ เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวจังหวัดสงขลาที่มีต้นทุนด้านการท่องเที่ยวที่ดีอยู่แล้วให้มีประสิทธิภาพ

○ ควรมีช่องทางหรือกระบวนการตามระเบียบที่เอื้อต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไปตามเทรนด์และกระแสสังคมอย่างรวดเร็ว เพื่อให้สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ทันตามสถานการณ์ และควรมีการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ในปัจจุบันให้เอื้อต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวมากที่สุด

○ ควรมีการบูรณาการภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในเรื่องการดูแลแหล่งท่องเที่ยวและการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมถึงมีกลไกในการขับเคลื่อนด้านการท่องเที่ยวร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

○ จังหวัดสงขลามีการปรับเปลี่ยนเขตกลุ่มการพัฒนาของจังหวัด โดยตลอด โดยถูกจัดอยู่ในหลายกลุ่มในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งการปรับเปลี่ยนบ่อยครั้งอาจทำให้แนวนโยบายการพัฒนาในพื้นที่ไม่ต่อเนื่อง

○ ควรปรับลดเงื่อนไขในการนำเงินกองทุนพัฒนาการท่องเที่ยวออกมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ให้ทันต่อสถานการณ์และเทรนด์การท่องเที่ยว และควรมีกองทุนการท่องเที่ยวที่แต่ละจังหวัดสามารถนำมาใช้แก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่ได้

- ควรผลักดันให้มีการจัดตั้งธนาคารเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อให้ผู้ประกอบการท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดูแลและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กระจายงบประมาณการพัฒนาให้ตรงจุด และมีงบประมาณที่เพียงพอที่สามารถจุดกระแสหรือทำให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาได้ รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกให้การท่องเที่ยวอย่างครบถ้วน
- ควรพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งในเรื่องท่าเรือและยานพาหนะขนส่งต่าง ๆ
- ภาครัฐควรให้การส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวชายฝั่งของภาคใต้ เช่น กิจกรรมการแข่งขันกีฬา เทศกาลดนตรี หรือการจัด Event ต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในพื้นที่
- ภาคเอกชนและชุมชนไม่สามารถจัดการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ได้ เนื่องจากติดขัดเรื่องพื้นที่ที่เป็นของอุทยานแห่งชาติ
- ควรให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวชุมชน โดยบรรจุเรื่องการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และให้ตัวแทนผู้เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวชุมชนสามารถเข้าไปมีบทบาทในการหารือด้านการท่องเที่ยวในกรรมการต่าง ๆ รวมทั้งทำให้การดำเนินการด้านการท่องเที่ยวชุมชนเป็นสิ่งที่มีความหมายสนับสนุนและรองรับ
- ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง โดยการปรับปรุงหลักเกณฑ์การอนุญาตให้รถยนต์จากมาเลเซียสามารถเดินทางเข้ามายังจังหวัดพัทลุงได้ เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปยังชุมชนอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยว
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสร้างสิ่งจูงใจผ่านการท่องเที่ยว ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวิถีชีวิต
- พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดให้มีความโดดเด่นในระดับชาติ และระดับนานาชาติเพื่อรองรับการท่องเที่ยวทุกฤดูกาล
- พัฒนาการท่องเที่ยวแนววิถีชุมชนเพื่อเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการกับการท่องเที่ยวให้เป็นเอกลักษณ์และสามารถแข่งขันได้
- พัฒนาผู้ประกอบการ บุคลากรการท่องเที่ยว และมาตรฐานการท่องเที่ยวรองรับการยกระดับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
- พัฒนาเรื่องตลาดการท่องเที่ยวสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยวแบบเชิงรุก

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวป่าเขา ล่องแก่ง และกลุ่มทะเลสาบให้เป็นสถานที่พักผ่อนของนักท่องเที่ยวแบบครอบครัว
- ส่งเสริมการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวอารยธรรมศรีวิชัย โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ศิลปะ วัฒนธรรม จิตวิญญาณและสิ่งศักดิ์สิทธิ์
- การสร้างนวัตกรรมและกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาเชิงนิเวศในธรรมชาติ ป่าเขา ทะเลสาบให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวครบวงจรและเชื่อมโยงสู่ระดับนานาชาติ
- สนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นพื้นที่ท่องเที่ยว
- เตรียมความพร้อมในเรื่องชุมชน สิ่งแวดล้อม และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยว
- การส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าและผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยวรองรับการท่องเที่ยว
- การสร้างแหล่งค้าขายในสถานที่ท่องเที่ยวชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์และไม่ทำลายบรรยากาศการท่องเที่ยว
- ส่งเสริมให้มีการสร้างโฮมสเตย์ในชุมชน
- ส่งเสริมและพัฒนาการบริการของผู้ให้บริการสาธารณะ และการเพิ่มบริการไปยังแหล่งท่องเที่ยว
- ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมให้การท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่เชื่อมโยงการพัฒนาทั้งจังหวัดชายแดนภาคใต้
- การพัฒนาพื้นที่ชุมชนท่องเที่ยวเชื่อมโยงทะเลน้อยลำปำเพื่อเป็นการสร้างวิถีชุมชน
- ส่งเสริมผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวชุมชน โดยพัฒนาเมืองสู่ต้นแบบชุมชนและโฮมสเตย์ในระดับมาตรฐาน
- สนับสนุนสถาบันการศึกษาเร่งผลิตและพัฒนาบุคลากรรองรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัด
- พัฒนาผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- สร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวสู่ระดับจังหวัดให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันทางการท่องเที่ยว
- สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและโรงแรมในการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากอาเซียนตอนใต้ อันดามัน ภาคใต้ตอนล่าง และฝั่งเข้าไทยตอนบน

- ส่งเสริมการสร้างการท่องเที่ยวในรูปแบบภาษาที่หลากหลายเพื่อให้สามารถเข้าถึงนักท่องเที่ยวได้
- ส่งเสริมผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในการพัฒนาประชาสัมพันธ์และการตลาดวิธีที่หลากหลาย
- สนับสนุนการพัฒนาเนื้อหาเพื่อการสื่อสารสู่สังคมดิจิทัล
- ควรมีการจัดตั้งศูนย์ประชาสัมพันธ์และประสานงานการท่องเที่ยวของจังหวัด เพื่อให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงข้อมูลได้มากยิ่งขึ้น
- รัฐควรส่งเสริมสนับสนุนปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวของเครือข่ายท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐในจังหวัดสนับสนุนเรื่องการจัดกิจกรรมประจำปี เช่น กิจกรรมวิ่ง กิจกรรมพายเรือ ตามความเหมาะสม

๒) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล

สภาพปัญหา

- ปัญหาการจัดการขยะในพื้นที่ ควรมีการระดมปัญหา ความต้องการเพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอโครงการ เสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณจากจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดอันดามันเพื่อแก้ปัญหา
- ปัญหาการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายหาดปากเมง ดินในพื้นที่เขตอุทยาน
- ปัญหาโรงแรมที่พัก ไม่ได้รับอนุญาตที่ถูกต้องตามกฎหมาย ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติในจังหวัดตรัง
- ปัญหาราคาค่าบัตรโดยสารเครื่องบินแพงกว่าจังหวัดใกล้เคียง
- ปัญหาการบูรณาการในการทำงานร่วมกันของจังหวัดใกล้เคียงและจังหวัดในกลุ่มอันดามันในการเสนอโครงการ ภาพรวมยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และปัญหาในการเชื่อมโยงเครือข่ายในโครงการเดียวกันกับจังหวัดใกล้เคียงและจังหวัดในกลุ่มอันดามัน
- ปัญหาผลกระทบจากการระบาดของโรคโควิด – ๑๙ ทำให้มีข้อจำกัดในการวางแผนการบริหาร พัฒนาและการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด
- ผู้ประกอบการประสบปัญหาสภาพคล่อง ติดเครดิตบูโร และการเข้าถึงแหล่งทุน
- พื้นที่ท่องเที่ยวของจังหวัดสตูล บางส่วนเป็นพื้นที่ทับซ้อนกับพื้นที่อุทยานฯ ป่าชายเลนและที่ดินของกรมธนารักษ์ ทำให้ไม่สามารถจดทะเบียนเป็นธุรกิจท่องเที่ยวได้

○ ปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางของนักท่องเที่ยวด้านการบริการขนส่งสาธารณะ ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้สะดวก

○ การบริการขนส่งสาธารณะ นักท่องเที่ยวชาวไทยและนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศบางส่วนที่ใช้บริการขนส่งสาธารณะยังคงพบปัญหาด้านการให้บริการด้านขนส่งสาธารณะ เช่น ไม่มีจำนวนรถสาธารณะที่เพียงพอและครอบคลุมสถานที่ท่องเที่ยวภายในจังหวัด รถออกไม่ตรงเวลาที่กำหนด พนักงานขับรถไม่สุภาพ รถมีสภาพเก่า เป็นต้น

○ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวบางประเภท เช่น อุทยานแห่งชาติ น้ำตก หรือถ้ำในบางพื้นที่เข้าถึงลำบาก เส้นทางเข้าขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อระยะทางไกล ไม่มีป้ายบอกทางที่ชัดเจน ป้ายบอกทางมีขนาดเล็ก ทำให้มีความสับสนในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว บางแหล่งท่องเที่ยวมีที่จอดรถไม่เพียงพอ การจอดรถของนักท่องเที่ยวไม่มีความเป็นระเบียบ บางพื้นที่สถานที่จอดรถไม่เอื้ออำนวย บางแหล่งท่องเที่ยวมีมิชชันนารี เช่น มีการล้วงกระเป๋า ทูบกระจกรถ ขโมยทรัพย์สินภายในรถ เป็นต้น

○ ปัญหาเกี่ยวกับ Lifeguard ที่ทำหน้าที่เฝ้าระวังและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวหรือทางน้ำในปัจจุบันมีจำนวนน้อยและยังไม่มีระบบที่ชัดเจน ควรมีการจัดตั้งศูนย์กลางของ Lifeguard ในภูมิภาค โดยหากมีจุดศูนย์กลางหลักจะสามารถเชื่อมการปฏิบัติงานไปจุดต่าง ๆ และหน่วยกู้ภัยที่อยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วขึ้น และสามารถร่นระยะเวลาในการช่วยเหลือได้

○ ปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ซึ่งไม่เพียงพอต่อการใช้ของประชาชนและภาคการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

○ ปัญหาเกี่ยวกับธุรกิจที่พิกต่าง ๆ ที่ไม่ได้มีใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม

○ ปัญหาเรื่องภาพลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ตที่ต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวค่อนข้างสูง ทั้งค่าอาหาร ค่าโรงแรม ค่าเดินทาง และปัญหามัคคุเทศก์ที่ยังมีการใช้กลุ่มมัคคุเทศก์ต่างชาติอยู่เนื่องจากมัคคุเทศก์ชาวไทยยังไม่มีเพียงพอที่จะสามารถให้บริการนักท่องเที่ยวได้ทุกชาติทุกภาษา

○ ปัญหาการไม่มีศูนย์ประชุมแห่งชาติที่เป็นทางการในจังหวัดภูเก็ต แม้จะมีการขับเคลื่อนจังหวัดภูเก็ตนั้นให้เป็นศูนย์ประชุมและศูนย์แสดงสินค้านานาชาติ MICE City แล้ว

○ ปัญหาพื้นที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในการดูแลของอุทยานแห่งชาติ และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดำเนินการปิดพื้นที่หรือจำกัดการเข้าพื้นที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ของหน่วยงานส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- ปัญหาในเรื่องภูมิทัศน์ การปรับภูมิทัศน์ ควรมีการระดมปัญหาความต้องการ เพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอโครงการ เสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณ จากจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดอันดามันเพื่อแก้ปัญหา
- ปัญหาห้องน้ำสาธารณะไม่สะอาด ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ได้มาตรฐาน ควรมีการระดมปัญหา ความต้องการ เพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอโครงการ เสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณ จากจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดอันดามันเพื่อแก้ปัญหา โดยมีการยกระดับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐาน
- ปัญหาในการขาดการประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมการตลาด การท่องเที่ยวในพื้นที่ที่ดี ควรมีการใช้เทคโนโลยีมาเป็น Big Data เช่น ใช้ข้อมูลจาก Big Data มาเป็นข้อมูลในการวางแผนกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ เพื่อเป็นข้อมูลในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาด
- ปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการแข่งขันในด้านการท่องเที่ยว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มีการบูรณาการการจัดงานอีเวนต์ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ควรมีการส่งเสริมให้ชุมชนทำโครงการเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวกับมหาวิทยาลัย
- ควรส่งเสริมให้มีการดำเนินโครงการออกแบบภูมิทัศน์ในแหล่งการท่องเที่ยวโดยชุมชน
- ควรมีการพัฒนาอบรมพัฒนาบุคลากรชุมชนด้านการท่องเที่ยวและบริการ และควรรยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวด้านต่าง ๆ โดยเพิ่มเติมความรู้และทักษะให้กับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการ เพื่อรองรับการเป็นวิถีใหม่ New Normal
- ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยใช้จุดเด่นหรือข้อดีของพื้นที่ให้เกิดประโยชน์ที่สุด โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับการที่จังหวัดตรังเป็นเมือง ๑ ใน ๕ ของเอเชียที่มีอากาศดีที่สุด รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้คนตรังเดินทางท่องเที่ยวในเมืองตรังมากขึ้นด้วย
- ควรสร้างช่องทางการสื่อสารร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน ชุมชน และให้มีการติดตามงานอย่างเข้มงวด เพื่อผลักดันการแก้ไขปัญหา
- ควรมีการจัดทำเส้นทางท่องเที่ยว ๑๐ เส้นทางจังหวัดตรัง เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยว และใช้ Wellness City มาดำเนินการในเรื่องการท่องเที่ยว เพื่อเชื่อมโยงกลุ่มท่องเที่ยวสูงอายุ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลต่าง ๆ การเดินทาง ร้านอาหาร เพื่อแสดงให้เห็นถึงความคุ้มค่าในการเดินทางมาท่องเที่ยว
- ควรมีการออกแบบโปรแกรมการท่องเที่ยวให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยว และให้ความสำคัญกับการเป็น Green Tourism City เพื่อความยั่งยืนของจังหวัดตรัง

- ควรส่งเสริมให้จังหวัดตั้งเป็นศูนย์การจัดประชุมและสัมมนา (MICE)
- ควรมีการเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอุทยานธรณีสตูลให้ได้มาตรฐานสากล เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของชุมชน อยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน
- การยกระดับคุณภาพของการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้สามารถจัดการการท่องเที่ยวของตนเอง จนมีขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดการท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ เช่น การพัฒนาบุคลากร การส่งเสริมชุมชนท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานการท่องเที่ยวในระดับสากล เป็นต้น
- การสร้างคุณค่า มูลค่าจากมาตรฐานอุทยานธรณีโลกให้ได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาจังหวัดอย่างสมดุล
- การพัฒนาศักยภาพบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและท่องเที่ยวธรณีโลก โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม ผสมผสานเทคโนโลยีให้เกิดนวัตกรรมด้านการท่องเที่ยวสู่ตลาดการท่องเที่ยว ๔.๐
- ควรมีการพัฒนากระบวนการจัดการด้านการท่องเที่ยวในด้านอุปทานให้ได้มาตรฐาน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวนานาชาติที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นเมืองนำอยู่ นำเที่ยว และเป็นเมืองต้องห้ามพลาด
- การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว (Route) ให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับระบบขนส่ง (โลจิสติกส์) และตลาดการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับและกระตุ้นเศรษฐกิจในเขตตัวเมืองสตูลและพื้นที่ใกล้เคียง
- การสร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว เช่น การอบรมและจ้างเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวทางทะเล (Lifeguard) และเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวประจำแหล่งท่องเที่ยว
- การจัดกิจกรรมกีฬาเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว (Sports Tourism)
- ควรมีการพิจารณาเร่งรัดแก้ไขปรับปรุงกฎหมายผังเมืองรวมจังหวัดสตูล พ.ศ. ๒๕๖๐ กรณีบริเวณพื้นที่เกาะหลีเป๊ะ เนื่องจากปัจจุบันมาตรา ๔๔ ของคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ ซึ่งได้ผ่อนผันให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจโรงแรมได้สิ้นสุดลงเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ เพื่อให้ผู้ประกอบการบนเกาะหลีเป๊ะสามารถประกอบธุรกิจโรงแรมต่อไปได้
- ควรผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้มีความพร้อม รวมถึงการคมนาคมขนส่งต่าง ๆ เพื่อเป็นการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายและสะดวกขึ้น

○ ควรมีการผ่อนคลายนโยบายทางการเงินเพื่อให้ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากโควิด - ๑๙ เข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยการปรับปรุงหรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนและต่อยอดธุรกิจได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเครดิตบูโร

○ ควรมีการผลักดันนโยบายของรัฐบาลโครงการเราเที่ยวด้วยกันในทุกเฟสให้ดำเนินต่อไปอย่างต่อเนื่อง

○ ควรมีการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานด้านความปลอดภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดอันดามัน

○ ปัญหาการขาดท่าเรือต่าง ๆ ที่ได้มาตรฐานในการรองรับการท่องเที่ยว ควรมีแนวทางในการพัฒนาท่าเรือต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐานสากล เป็นระบบ เพื่อรองรับสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว และควรมีการพัฒนาท่าเรือที่เชื่อมโยงการเดินทางทั้งภูมิภาค รวมทั้งผลักดันให้มีท่าเรือครูซ (Cruise) ในภูมิภาคอันดามัน เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวให้เติบโตทั้งภูมิภาค

○ ควรมีการพัฒนาการท่องเที่ยวในลักษณะกลุ่มอันดามัน เชื่อมโยงกลุ่มภูมิภาค ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านคมนาคม ด้านสังคม โดยนำยุทธศาสตร์และจุดเด่นของแต่ละจังหวัดที่มีต่างกันมาร่วมกันปรึกษาหารือและเชื่อมโยงผสานกัน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยว

○ การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในมิติของการท่องเที่ยวในจังหวัดภูมิภาคอันดามันซึ่งเป็นแหล่งสร้างรายได้ให้กับประเทศ ควรมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง ให้จังหวัดสามารถตัดสินใจและบริหารจัดการการดำเนินการต่าง ๆ รวมถึงงบประมาณได้ ภายในจังหวัดหรือภายในภูมิภาค โดยอาจเป็นในรูปแบบคณะกรรมการระดับจังหวัด เนื่องจากจะสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างรวดเร็ว เข้าใจบริบท ตรงจุด แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจได้ดีและดำเนินการได้ทันท่วงที

○ ปัญหาเรื่องของการขนส่งสาธารณะที่ยังไม่ครอบคลุมในพื้นที่ และค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพื่อท่องเที่ยวในพื้นที่มีราคาค่อนข้างสูง ควรมีการพัฒนาและลงทุนในระบบขนส่งสาธารณะในภูมิภาคอันดามันให้ครอบคลุม ทั้งทางน้ำ ทางบก ทางราง ทางอากาศ ทั้งระบบถนน ท่าเรือ รถไฟ สนามบิน เชื่อมโยงการเดินทางทั้งภูมิภาคให้ได้มาตรฐาน ซึ่งจะช่วยยกระดับมาตรฐานในเรื่องของการท่องเที่ยวและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้

○ ปัญหาการประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวของชาวต่างชาติโดยมีคนไทยเป็นตัวแทนแบบแอบแฝง (นอมินี) ควรมีการใช้มาตรการทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหา มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมถึงต้องมีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการจดทะเบียนนิติบุคคล เพื่อจำกัดการทำธุรกิจของชาวต่างชาติ

○ ปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานความปลอดภัยการท่องเที่ยวทางน้ำ ภาครัฐควรผลักดันและพัฒนาให้ระบบมาตรฐานความปลอดภัยมีความสมบูรณ์ได้มาตรฐาน มีการประชุมเพื่อซักซ้อมทำความเข้าใจของทุกหน่วยงาน ให้เป็นไปตามองค์ประกอบความปลอดภัยทางทะเล ซึ่งได้มีการดำเนินการไปบ้างแล้ว ประกอบด้วย ๑) ระบบของการตรวจค้นหาของวัตถุลอยน้ำทางทะเลด้วยระบบของ VTMS ๒) ระบบความปลอดภัยในทะเลสมาร์ทเพียร์ (ท่าเรืออัจฉริยะ) บันทึกข้อมูลของนักท่องเที่ยวที่ขึ้นลงเรือ ๓) เครื่องมือสำหรับระงับภัยในทะเล เรือกู้ชีพ กู้ภัยเพื่อช่วยเหลือหรือค้นหาผู้ประสบภัย เรือดับเพลิงในทะเล เรือดูแลปฐมพยาบาล เรือตรวจการชายฝั่ง เพื่อป้องกันอาชญากรรม ๔) ระบบสื่อสารและระบบช่วยเหลือภาคพื้นดิน

○ ควรพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้น ยกย่องระดับมัคคุเทศก์และบุคลากรในทุกภาคส่วนด้านการท่องเที่ยว

○ ยกย่องระดับการบริการสาธารณสุขให้ได้มาตรฐาน พร้อมให้บริการในระดับสากลน่าเชื่อถือ พัฒนาระบบสาธารณสุขให้มีมาตรฐานเท่าเทียมกัน

○ ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาจัดการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่เขตอุทยาน ซึ่งจะทำให้การท่องเที่ยวของไทย เป็นไปอย่างมีระบบ สะดวก ปลอดภัยได้มาตรฐานสากล

○ การท่องเที่ยวชุมชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดอันดามัน ควรพัฒนาการท่องเที่ยวโดยเน้นความสมดุลระหว่างธรรมชาติกับผู้คน ให้เจ้าของพื้นที่ได้มีส่วนร่วมในการคิด การร่วมกันปฏิบัติ รับผิดชอบร่วมกัน และได้ประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การวางแผนและการอนุรักษ์ทรัพยากรในพื้นที่

○ ปัญหาความซับซ้อนของกฎหมายที่ใช้บังคับหรือของส่วนราชการ ที่มีหน้าที่กำกับดูแล ปัญหาการทับซ้อนของพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติและหน่วยงานอื่น ๆ กรณีนี้อาจมีการผลักดันให้เกิดการพัฒนาในรูปแบบเมืองเศรษฐกิจพิเศษเพื่อการท่องเที่ยวหรือเมืองต้นแบบเพื่อการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ เพื่อให้มีอำนาจในการบริหารจัดการ โดยมีกฎหมายที่ใช้บังคับในพื้นที่ โดยเฉพาะ และยกเลิกกฎหมายเก่าที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้ในพื้นที่ทั้งหมด โดยอาจมีการทำประชาพิจารณ์ เพื่อสำรวจความต้องการของประชาชนในพื้นที่ในเบื้องต้นก่อน

○ ควรมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม การจัดทำป้ายแสงส่องสว่างต่าง ๆ โดยเน้นเพิ่มในส่วนของชุมชนที่อาจเข้าถึงได้ยากด้วย

○ ควรรักษาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทั้งทางบกทางทะเล ให้สามารถยังคงคุณภาพอยู่ได้

○ พื้นที่จังหวัดพังงาเป็นแหล่งสร้างรายได้ด้านการท่องเที่ยวให้แก่ประเทศในระดับที่สูง แต่กลับไม่ได้รับการจัดสรรวัคซีนในระยะแรก ภาครัฐควรให้ความสำคัญกับ

พื้นที่จังหวัดพังงาในลักษณะเดียวกับจังหวัดกลุ่มอันดามันใกล้เคียง เช่น จังหวัดภูเก็ต โดยจังหวัดพังงาต้องการขอแบ่งปันวัคซีนบางส่วนจำนวน ๕๐,๐๐๐ โดส เพื่อที่จะเตรียมการสำหรับการเปิดประเทศรับนักท่องเที่ยว และการรองรับการสำรองที่พักล่วงหน้าของนักท่องเที่ยวที่ติดต่อเข้ามาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อความปลอดภัยของประชาชนและผู้ประกอบการด้านหน้าและสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว

○ ปัญหาเรื่องความชัดเจนของกำหนดเวลาในการเปิดประเทศเพื่อรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย และหลักเกณฑ์มาตรการด้านสาธารณสุขสำหรับการดำเนินการในการรับนักท่องเที่ยวเข้ามา ซึ่งทางผู้ประกอบการพร้อมจะปฏิบัติตามมาตรการต่าง ๆ ของรัฐ โดยภาครัฐควรเร่งกำหนดแผนการเปิดประเทศให้มีความชัดเจน เพื่อเอกชนจะได้เตรียมการรองรับนักท่องเที่ยวที่ประสงค์จะเข้ามา และขับเคลื่อนธุรกิจท่องเที่ยวต่อไป

○ ปัญหาเรื่องการขอให้กรมอุทยานแห่งชาติเปิดเกาะตาชัย ให้นักท่องเที่ยวได้เข้าไปท่องเที่ยว ควรมีการส่งเสริมและผลักดันจากหลายภาคส่วน เพื่อนำไปสู่การเปิดพื้นที่เกาะตาชัยให้มีการท่องเที่ยวได้ ซึ่งการเปิดให้มีการท่องเที่ยวในเกาะตาชัยนั้นจะเป็นจุดดึงดูดที่สำคัญที่จะดึงนักท่องเที่ยวชาวไทยให้มาท่องเที่ยวจังหวัดพังงาได้

○ ควรมีการยกระดับและพัฒนาปรับปรุงจุดท่องเที่ยวต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดพังงาให้สามารถสร้างประโยชน์ในด้านการท่องเที่ยวได้มากขึ้น

○ กิจกรรมโตคลื่นซึ่งเป็นกิจกรรมเด่นของพื้นที่เขาหลัก จังหวัดพังงาที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาที่เขาหลักได้และทำให้เขาหลักเป็นจุดหมายปลายทางหนึ่งของการเล่นกิจกรรมโตคลื่นที่ต่างชาตินั้นจะต้องเดินทางมาทำกิจกรรมนั้น ยังขาดการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ จากหน่วยงานภาครัฐ ทั้งการผลักดันขับเคลื่อนในด้านการท่องเที่ยว งบประมาณ ปัญหาในการขาดบุคลากรที่มีไม่เพียงพอต่อการรองรับความต้องการของผู้ที่จะเดินทางมาทำกิจกรรม ปัญหาเรื่องความปลอดภัยทางทะเลในการทำกิจกรรม ที่ยังขาด Lifeguard ที่ทำหน้าที่เฝ้าระวังและช่วยเหลือทางทะเลหรือทางน้ำในพื้นที่ ภาครัฐหรือส่วนที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาสนับสนุนและผลักดันกิจกรรมเหล่านี้ทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร การดำเนินงานและการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เพื่อให้ต้นทุนกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ ประสบความสำเร็จได้รับการพัฒนาและส่งเสริมอย่างรอบด้าน เต็มรูปแบบ เป็นจุดขายที่สำคัญของการท่องเที่ยวไทย

○ ปัญหาเรื่องการซื้อตั๋วเพื่อท่องเที่ยวที่อุทยานหมู่เกาะสิมิลันที่มีข้อจำกัดและเงื่อนไขที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทการท่องเที่ยวในปัจจุบันและเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ โดยการซื้อตั๋วจะต้องไปซื้อด้วยตนเอง ยังไม่มีการนำระบบออนไลน์มาใช้ และต้องซื้อตั๋วล่วงหน้าเป็นเวลา ๑ วัน ในเวลาไม่เกิน ๑๘.๐๐ นาฬิกา ซึ่งทำให้เกิดความไม่สะดวกต่อการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ควรมีการปรับปรุงแก้ไขปัญหานี้ ให้มีการซื้อตั๋วได้ในวันที่

เดินทางโดยใช้ระบบออนไลน์โดยไม่ต้องจองล่วงหน้า เพื่อความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยวและเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เดินทางไปได้มากยิ่งขึ้น ผู้ประกอบการได้มีกำไรจากการประกอบธุรกิจและอุทยานได้มีรายได้มากยิ่งขึ้น

○ ปัญหาเรื่องบัตรมัคคุเทศก์ที่มีอายุบัตรหนึ่งปี และบัตรหมดอายุลงในช่วงสถานการณ์โควิด ซึ่งมีคคุเทศก์ไม่ได้มีงานนำเที่ยวในช่วงเวลานี้ และการต่ออายุบัตรใหม่จะมีขั้นตอนและค่าใช้จ่าย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการในการอนุโลมให้สามารถใช้บัตรต่อไปได้หรือให้ใช้ต่อไปได้จนกว่าสถานการณ์จะปกติ รวมถึงใบอนุญาตนำเที่ยวที่จะหมดอายุลง ซึ่งการต่ออายุจะต้องมีขั้นตอนในการยื่นเอกสารใหม่เป็นจำนวนมาก ควรมีมาตรการในการอนุโลมและยืดหยุ่นให้ใช้ใบอนุญาตต่อไปได้โดยมีเงื่อนไขและเงื่อนไขที่เหมาะสม

○ จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่ทำรายได้ในด้านการท่องเที่ยวให้ประเทศเป็นจำนวนมาก จังหวัดพังงาควรได้รับการผลักดันและสนับสนุนให้เป็นเมืองหลักด้านการท่องเที่ยว ควรได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาด้านการท่องเที่ยวโดยตรง นอกเหนือจากงบประมาณสำหรับการสร้างโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งควรได้รับการสนับสนุนจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และท่องเที่ยวและกีฬาในการโฆษณาประชาสัมพันธ์เมืองพังงา จัดทำวิดีโอเผยแพร่การท่องเที่ยวและสินค้าของจังหวัด รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาให้เป็นเมืองหลักที่สำคัญด้านการท่องเที่ยว

○ ปัญหาโครงการก่อสร้างถนนในส่วนพื้นที่อำเภอเขาหลักจังหวัดพังงาที่มีการออกแบบถนนไม่สอดคล้องกับบริบท อัตลักษณ์และธรรมชาติความสวยงามในพื้นที่ ถนนทางโค้งลาดที่สวยงามรายล้อมไปด้วยธรรมชาติ ซึ่งเป็นอัตลักษณ์และจุดขายที่สำคัญของพื้นที่ เขาหลักจะถูกตัดเหลือเพียง ๔ โค้ง และมีการเวนคืนพื้นที่ของชาวบ้านจำนวนมากเพื่อก่อสร้างถนน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการทบทวนและปรับแบบของถนน ให้มีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและบริบทการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยคำนึงถึงความต้องการโดยแท้ของคนในพื้นที่

○ ปัญหาเรื่องนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวนมากที่อยู่อาศัยระยะยาวในประเทศไทย แต่ประสบกับข้อจำกัดและเงื่อนไขในระเบียบหลักเกณฑ์การต่อใบอนุญาตในการอยู่ประเทศไทย เช่น ต้องมีเงินฝากประจำ ๘ แสน ถึง ๑ ล้านบาท ซึ่งข้อเท็จจริงนักท่องเที่ยวเหล่านี้มีเงินที่กินอยู่เป็นเงินเกษียณรายเดือน ไม่ได้มีเงินฝากประจำ และได้ตัดสินใจเดินทางกลับประเทศไป เนื่องจากเงื่อนไขและหลักเกณฑ์เหล่านั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการทบทวนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในเรื่องนี้ ให้สอดคล้องกับบริบทข้อเท็จจริงของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาอาศัยระยะยาวให้สามารถอาศัยและใช้จ่ายในประเทศไทยได้ต่อไป

○ ปัญหาเรื่องการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคในจังหวัดพังงาเนื่องจากมีโรงแรมที่พักเป็นจำนวนมาก ซึ่งโครงการที่จะเป็นความหวังของคนในพื้นที่คือ โครงการ

อ่างเก็บน้ำคลองลำรุใหญ่ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งติดตามและช่วยผลักดันให้โครงการนี้ประสบความสำเร็จโดยเร็ว รวมทั้งปัญหาขยะในพื้นที่จังหวัดพังงา ซึ่งมีเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นแหล่งท่องเที่ยว ผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดการในการจัดเก็บและกำจัดที่ดีเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติในพื้นที่

○ ควรพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดระนองในแง่ภูมิของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยพัฒนาศักยภาพของน้ำแร่ร้อนระนองที่สามารถบำบัดรักษาโรคได้ให้ไปสู่การเป็นเมืองต้นแบบของประเทศและเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชั้นนำของประเทศระดับอาเซียน

๓) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา

สภาพปัญหา

○ ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ส่งผลกระทบต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการและนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ และทำให้ประชาชนไม่สามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติและมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่ำ ส่งผลให้การขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดเป็นไปอย่างล่าช้า

○ ชุมชนและประชาชนในพื้นที่ที่ไม่มีส่วนร่วมในการจัดการขยะ อีกทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะ (ค่าขนส่ง + ค่ากำจัด) ทำให้ไม่ได้นำส่งขยะเข้าระบบกำจัดที่ถูกหลักวิชาการ แนวทางแก้ปัญหา รมรณรงค์ขอความร่วมมือ และให้องค์ความรู้ในเรื่องของการกำจัดขยะ และทิ้งขยะให้ถูกที่

○ แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติส่วนใหญ่จะอยู่ในเขตอุทยาน ซึ่งกระบวนการในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ค่อนข้างที่จะล่าช้าส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว แนวทางแก้ปัญหาเห็นควรให้หน่วยงานรับผิดชอบเร่งพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อรองรับการท่องเที่ยว

○ ชุมชนท่องเที่ยวในจังหวัดยังขาดการส่งเสริมพัฒนาให้มีความเข้มแข็ง

○ ปัญหาด้านอื่น ๆ เช่น ปัญหาด้านสุขภาพ (ขาดอาหาร) ปัญหาด้านการศึกษา ปัญหาด้านที่ดินทำกิน เป็นต้น

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

○ ควรมีการพัฒนาและส่งเสริมในเรื่องต่าง ๆ ประกอบด้วย ๑) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ๒) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว ๓) พัฒนากิจกรรมและของที่ระลึกที่สะท้อนอัตลักษณ์ ๔) การจัดทำ Application ๓ ภาษา เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการเดินทางและเข้าถึงของนักท่องเที่ยว

○ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าฮาลา - บาลา ซึ่งเป็นพื้นที่เชื่อมโยง ๓ จังหวัดชายแดนใต้ เป็นพื้นที่สวยงามและอุดมสมบูรณ์ มีนกเงือกอยู่จำนวน ๑๐ ชนิด พื้นที่ป่าฮาลา - บาลา มีเส้นทางศึกษาธรรมชาติ ซึ่งมีการผลักดันให้เป็นมรดกโลก ทั้งนี้ หากเป็นมรดกโลกได้ จะสามารถกระตุ้นด้านการท่องเที่ยวของ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ และส่งผลดีต่อประเทศไทยเช่นกัน

○ ควรมีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระเบียบ การจัดการกิจกรรมและการส่งเสริมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาระบบสาธารณสุขให้มีมาตรฐานเท่าเทียมกันพร้อมรับนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ

○ ควรมีการพัฒนาการท่องเที่ยวใหม่ เพิ่มศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยว ภายใต้โครงการ “วิถีประสบการณ์ สัมผัสจังหวัดชายแดนใต้” ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากมติคณะรัฐมนตรี ในครั้งที่คณะรัฐมนตรีได้เดินทางมาประชุมที่จังหวัดนราธิวาส วัตถุประสงค์ของโครงการเป็นเรื่องราวที่ต้องการให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ใน ๓ ด้าน คือ ๑) ด้านธรรมชาติ ๒) ด้านประเพณี วัฒนธรรม และ ๓) อารยธรรมด้านดนตรี กวีศิลป์ ที่มองว่ากวีศิลป์ในพื้นที่มีความแตกต่างจากที่อื่น และสามารถยืดโยงอาเซียนได้มาร่วมกิจกรรม ซึ่งอยู่ภายใต้โครงการ วิถี ประสบการณ์สัมผัสจังหวัดชายแดนใต้ โดยนำร่องจังหวัดปัตตานี และจะขยายไปที่จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส เป็นการเชื่อมโยง ๓ จังหวัดชายแดนใต้เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยว

○ ควรมีการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว พัฒนาความรู้ ความสามารถด้านต่าง ๆ เช่น ด้านภาษา เพื่อเป็นการยกระดับผู้ประกอบการ

○ งบประมาณกลุ่มจังหวัดไม่สามารถดำเนินการได้ แต่ถ้าหากจังหวัดสามารถตัดสินใจและบริหารจัดการการดำเนินการต่าง ๆ รวมถึงงบประมาณได้ ภายในจังหวัดหรือภายในภูมิภาค โดยอาจเป็นในรูปแบบคณะกรรมการระดับจังหวัด ก็จะส่งผลให้สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว เข้าใจบริบท ตรงจุด แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจได้ดี และดำเนินการได้ทันที่

๕.๔ สภาพปัญหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางน้ำและทางทะเล และแนวทางการแก้ไข

จากผลการศึกษาของคณะกรรมการพบว่ ในปัจจุบันการท่องเที่ยวทางน้ำและทางทะเล ประเทศไทยประสบกับปัญหาในหลายประการ ซึ่งจากผลการประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปรากฏผลการพิจารณา ดังนี้

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ปัญหาและแนวทางแก้ไข

๑) ปัญหาที่พบ

- การเสนอของบประมาณโครงการแล้วไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณตามที่เสนอ
- การจัดเก็บข้อมูลยังไม่ครอบคลุมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสำราญทางน้ำที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
- การท่องเที่ยวสำราญทางเรือหยุดชะงัก เนื่องจากมาตรการจำกัดการเดินทางระหว่างประเทศ ตั้งแต่ช่วงต้นปี ๒๕๖๓

๒) แนวทางการแก้ไข

ควรมีการบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เพื่อคัดเลือกและจัดเก็บข้อมูลจากรายได้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนมากขึ้น เช่น จำนวนนักท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ การใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ

แผนการดำเนินงานระยะต่อไป

- ๑) ขยายค่านิยามของการท่องเที่ยวสำราญทางน้ำให้ครอบคลุม ซึ่งจะช่วยในการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากของแหล่งท่องเที่ยวชุมชน กระจายรายได้สู่พื้นที่ต่าง ๆ ในภูมิภาค และเมืองท่องเที่ยวรองที่มีศักยภาพ
- ๒) เมื่อโครงการสร้างท่าเรือแห่งใหม่ดำเนินการสำเร็จ ควรมีการส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางน้ำ
- ๓) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลประยุกต์ใช้ในการทำงาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ
- ๔) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำให้ครอบคลุมพื้นที่ท่องเที่ยวเมืองต่าง ๆ

สมาคมผู้ประกอบการธุรกิจเรือสำราญไทย

ข้อเด่นของการท่องเที่ยวทางน้ำ คือ การรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวได้จำนวนมาก เมื่อเทียบกับการขนส่งประเภทอื่นและไม่มีการจำกัดเรื่องสัมภาระของนักท่องเที่ยว การขนส่งทางน้ำเป็นการเดินทางที่ต้นทุนต่ำสุดในกระบวนการขนส่งทั้งหมด มีความสวยงามเฉพาะตัวและเดินทางสั้น ประเทศไทยมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่เป็นจุดเด่น โดยตั้งอยู่กลางทวีปเอเชียสามารถเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวจากประเทศต่าง ๆ ได้สะดวก ได้รับผลกระทบจากมรสุมน้อย มีศักยภาพแหล่ง

ท่องเที่ยวสูง แหล่งท่องเที่ยวยาวงามมีชื่อเสียงระดับโลก มีชายฝั่งทะเล ๒ ด้าน ความยาว ๓,๑๔๘ กิโลเมตร มีความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวมีประเพณีวัฒนธรรมโดดเด่น

การพัฒนาการท่องเที่ยวทางน้ำของไทย ควรจะดำเนินการในทุกมิติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางน้ำร่วมกัน ทั้งการท่องเที่ยวทางแม่น้ำลำคลองและทางทะเล เนื่องจากปัญหาของการท่องเที่ยวทางน้ำมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานหรือด้านการบริหารจัดการ ปัจจุบันประเทศไทยยังคงขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวทางน้ำ และการบริหารจัดการยังขาดการประสานงานและบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงาน เช่น แม่น้ำลำคลองที่ยังติดปัญหาในเรื่องความจำเป็นในการป้องกันน้ำท่วม การเปิดและปิดประตูเขื่อนหรือประตูระบายน้ำ ขณะเดียวกันยังมีปัญหาในเรื่องความซับซ้อนของหน่วยงานที่ดูแล รวมถึงยังไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบโดยตรงในเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวทางน้ำ ทำให้การขับเคลื่อนและการพัฒนาไม่เกิดความต่อเนื่อง ตลอดจนยังขาดบุคลากรที่มีองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวทางน้ำที่เพียงพอ อีกทั้งการพัฒนาการท่องเที่ยวทางน้ำยังคงมีช่องว่างของแผนปฏิบัติการระหว่างภาคเอกชนกับหน่วยงานกลางที่ไม่ต่อเนื่องและเชื่อมโยงกัน การจะพัฒนาได้อย่างเต็มที่ ควรจะต้องมีการทำงานร่วมกันและสนับสนุนซึ่งกันและกันจากทุกส่วน เพื่อให้การท่องเที่ยวทางน้ำสามารถพัฒนาไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในปี ๒๕๖๑ มีจำนวนเรือสำราญที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยประมาณ ๕๘๑ เที่ยวเรือ ซึ่งจัดอยู่ในลำดับที่ ๓ ของเอเชีย แต่อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังคงไม่มีท่าเทียบเรือสำราญ โดยยังใช้วิธีจอดทอดสมอ ซึ่งการจอดทอดสมอในประเทศไทยยังคงไม่ได้มีการเก็บค่าจอดเพื่อหารายได้เข้าประเทศแต่อย่างใด ประเทศไทยมีท่าเรือที่ตั้งที่ได้เปรียบในด้านการท่องเที่ยว โดยอยู่ในจุดศูนย์กลางของเอเชียที่สามารถกระจายนักท่องเที่ยวไปมาในทางน้ำได้ แต่ประเทศไทยยังไม่มีการพัฒนาและดำเนินการใด ๆ เพื่อใช้ข้อได้เปรียบนี้ให้เกิดประโยชน์ โดยตลอดระยะเวลา ๓๐ ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยเป็นเพียงเมืองท่าแวะพัก (Port of Call) ที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางมากับเรือ ลงจากเรือมาท่องเที่ยวในประเทศไทยประมาณ ๘ - ๑๐ ชั่วโมง และกลับลงเรือไป ซึ่งการจะพัฒนาการท่องเที่ยวทางเรือสำราญของไทย สิ่งสำคัญที่ควรเร่งขับเคลื่อน คือ ทำอย่างไรจะทำให้ประเทศไทยสามารถมีกิจกรรมที่รองรับเรือสำราญได้มากขึ้น ทำรายได้ได้มากขึ้น และจะพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นเมืองท่าต้นทาง (Home Port) ในอนาคตได้อย่างไร หากกลายเป็นเมืองท่าต้นทาง (Home Port) จะทำให้เกิดการเปลี่ยนผู้โดยสารทั้งลำเรือจำนวนนับหมื่นคน เกิดกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับเมืองท่าต้นทาง (Home Port) เช่น การเตรียมความพร้อมของเรือ การเติมน้ำมัน การเติมน้ำจืด การซ่อมแซมเรือ การเปลี่ยนลูกเรือ หรือการรับเสปียง เป็นต้น ขณะเดียวกันจะเกิดการเดินทางเข้ามาก่อนล่วงหน้าของนักท่องเที่ยวหรือการอยู่ในประเทศไทยต่อเนื่องหลังจากขึ้นเรือ เนื่องจากความต่างของเวลาระหว่างประเทศที่นักท่องเที่ยวมีภูมิลำเนาอยู่ ซึ่งทำให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยและสร้างรายได้ในภาคการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดการใช้โรงแรมที่พักและธุรกิจการขนส่งมากขึ้น สิ่งที่เป็นจำเป็นสำหรับการจะเป็นเมืองท่า

ต้นทาง (Home Port) คือ ต้องมีอาคารผู้โดยสารขนาดใหญ่ เพื่อรองรับเรือที่จอดเทียบท่าเป็นเวลาประมาณ ๑๐ ชั่วโมง เพื่อให้มีนักท่องเที่ยวจำนวน ๑๐,๐๐๐ คน ขึ้นและลง

ท่าเรือต้นทางส่งผลกระทบต่อขยายตัวของโครงสร้างพื้นฐาน

- เทียบบินเชื่อมโยง
- ขนส่งเชื่อมโยง
- สนามบิน
- ร้านอาหาร
- แหล่งท่องเที่ยว
- โรงแรม

แนวทางการพัฒนาธุรกิจเรือสำราญ

๑) เมืองท่าต้นทาง (Home Port)

- การเชื่อมโยงทางอากาศระหว่างประเทศภูมิลำน่านักท่องเที่ยวเรือสำราญกับเมืองท่าต้นทาง

- เพิ่มขีดความสามารถในการรองรับของสนามบินให้สอดคล้องกับจำนวนเที่ยวบินที่เพิ่มขึ้น

- เพิ่มขีดความสามารถการขนส่งเชื่อมโยงการขนส่งทางบกระหว่างสนามบิน โรงแรม แหล่งท่องเที่ยว และท่าเรือ

- ปรับจำนวนและขนาดของโรงแรม ๓ - ๕ ดาว ให้รองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

- ปรับปรุงความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว เพิ่มจำนวนแหล่งท่องเที่ยวใหม่

๒) เมืองท่าแวะพัก (Port of Call)

- เพิ่มขีดความสามารถการขนส่งเชื่อมโยงการขนส่งทางบกระหว่างท่าเรือ แหล่งท่องเที่ยว และท่าเรือ

- ปรับปรุงความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว เพิ่มจำนวนแหล่งท่องเที่ยวใหม่

การบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน

- นโยบายภาครัฐที่ชัดเจนในระยะยาว
- ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสายเรือสำราญ
- แผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวเรือสำราญ กำหนดกรอบการพัฒนาในระยะยาว
- หน่วยงานภาครัฐและคณะทำงานร่วม (ภาครัฐและเอกชน) ที่รับผิดชอบ และมีหน้าที่ในการขับเคลื่อนและพัฒนาในระยะยาว พร้อมงบประมาณสนับสนุน
- การเพิ่มทักษะและพัฒนาบุคลากรทั้งบนฝั่งและในทะเลเข้าสู่ธุรกิจเรือสำราญ

- การให้ความรู้บุคลากรภาครัฐและเอกชนให้เข้าใจลักษณะเฉพาะของธุรกิจเรือสำราญ

- ปรับปรุงกฎระเบียบให้ทันสมัยและสนับสนุนและรองรับการขยายตัว

มาริน่าชุมชน Community Marina

๑) ความเป็นมา

การให้บริการที่จำเป็นสำหรับเรือสำราญกีฬา (ยอร์ช) ทั้งด้านการเติมน้ำมัน เสิบียงอาหาร น้ำจืด น้ำแข็ง การบริหารจัดการของเสียจากเรือ ส่วนใหญ่ให้บริการเฉพาะในมาริน่าที่เรือจอดเท่านั้น เนื่องจากการให้บริการนอกมาริน่าอาจไม่ได้มาตรฐานดีเพียงพอ หรือไม่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม ทำให้เกิดข้อจำกัดในเส้นทางที่ห่างไกลจากมาริน่า การสร้างโครงข่ายการให้บริการนอกมาริน่า โดยนำศักยภาพของชุมชนมาเป็นแกนในการพัฒนาจะทำให้เกิดความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยวด้วยเรือสำราญกีฬา (ยอร์ช) ทำให้มีความปลอดภัยในการนำเรือที่มีมูลค่าสูงมาจอดนอกมาริน่า สามารถเดินทางท่องเที่ยวได้หลายวันมากขึ้น เดินทางได้ไกลมากขึ้น ได้รับบริการที่จำเป็นในเส้นทางเดินเรือ สามารถสร้างและกระจายรายได้เข้าสู่ชุมชนจากการให้บริการจอดเรือ การรักษาความปลอดภัยเรือ สามารถจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของชุมชนทั้งอาหาร หัตถกรรม โคมสเตย์ นำการท่องเที่ยวสู่ชุมชนและพื้นที่โดยรอบ นำนักท่องเที่ยวคุณภาพสูงเข้าสู่ชุมชน สนับสนุนให้เกิดการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ทั้งการให้บริการและคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

๒) คำจำกัดความ

มาริน่าชุมชน (Community Marina) จุดให้บริการจอดเรือสำราญกีฬา (ยอร์ช) ในพื้นที่ชุมชนที่มีศักยภาพในการให้บริการที่จำเป็นในการเดินทางของเรือสำราญกีฬาทั้งการเติมน้ำมัน อาหาร น้ำแข็ง การกำจัดของเสีย ให้บริการที่จอดเรือที่มีความปลอดภัย มีผลิตภัณฑ์อาหาร หัตถกรรม ที่ปัก มีแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนที่สามารถรองรับและสร้างเครือข่ายสนับสนุนการเดินทางของเรือสำราญกีฬา (ยอร์ช) ให้เดินทางท่องเที่ยวได้ไกลขึ้น อำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้กับเรือ ส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวด้วยเรือสำราญกีฬา (ยอร์ช) ตลอดชายฝั่งทะเลของไทยและเชื่อมโยงการเดินทางสู่ประเทศเพื่อนบ้าน

สมาคมเจ้าของเรือไทย

มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทางน้ำและทางทะเลใน ๒ ประเด็น ดังนี้

๑) การเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถการท่องเที่ยวสำราญทางน้ำของประเทศไทย ควรมีการพัฒนาท่าเทียบเรือสำราญขนาดใหญ่ (Cruise Terminal) เพื่อรองรับเรือสำราญจากต่างชาติ โดยปรับเปลี่ยนจากท่าเทียบเรือที่เป็นเมืองท่าแวะพัก (Port of Call) ให้เป็นท่าเรือแบบเมืองท่าต้นทาง (Home Port) ทั้งอ่าวไทยและอันดามัน เนื่องจากการท่องเที่ยวทางเรือสำราญ หากมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพจะสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนมาก โดยสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เรือท่องเที่ยวได้ใช้ท่าเรือแหลมฉบังซึ่งมีลักษณะเป็นท่าเรือสินค้าเป็นท่าในการ

ชั้นลง ซึ่งต่างจากท่าเรือประเทศอื่น ๆ ที่เป็นท่าเรือสำหรับการท่องเที่ยว รวมทั้งเกาะสมุยที่ไม่ยังมีท่าเรือขนาดใหญ่ เรือสำราญต้องจอดทอดสมออยู่กลางทะเลแล้วนำเรือขนาดเล็กไปรับนักท่องเที่ยว

๒) การยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยของการท่องเที่ยวทางน้ำและทางทะเลของประเทศไทย โดยความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่มีผลต่อภาพลักษณ์ของประเทศ และการตัดสินใจของนักท่องเที่ยว การดำเนินการในด้านความปลอดภัยจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

- มาตรฐานด้านการต่อสร้างตัวเรือ (ความคงทนทะเล การดัดแปลงและต่อเติม)
- มาตรฐานด้านอุปกรณ์ประจำเรือ (อุปกรณ์สื่อสาร การเดินเรือ อุปกรณ์ช่วยชีวิตประจำเรือ)
- มาตรฐานด้านความรู้ความสามารถของคนประจำเรือ (ทักษะการเดินเรือ กฎการเดินเรือ)

ข้อเสนอแนะจากผู้ประกอบการเรือเฟอร์รี่

๑) ควรมีการพิจารณาเรื่องอุปกรณ์ความปลอดภัยและอุปกรณ์ช่วยชีวิตให้เหมาะสมกับเส้นทางการเดินเรือของเรือประจำทาง เนื่องจากสภาพแวดล้อมของเส้นทางการเดินเรือ สภาพอากาศ อุณหภูมิของน้ำทะเล ตลอดจนระยะห่างจากแนวฝั่ง รวมทั้งการเข้าถึงความช่วยเหลือจากฝั่งของเรือประจำทางมีความแตกต่างกันไปจากเรือที่เดินทางต่างประเทศ ดังนั้น ควรปรับให้มีความเหมาะสมกับเรือประจำทางที่เดินเรือในประเทศในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ

๒) กรมเจ้าท่าควรเป็นหน่วยงานที่ให้การส่งเสริม และพัฒนาร่วมกับผู้ประกอบการในเรื่องความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล และการฝึกอบรมบุคลากรของเรือที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย

สมาคมเรือไทย

ในมติการท่องเที่ยวทางแม่น้ำ มีปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะที่สำคัญ ดังนี้

๑) การขาดหน่วยงานที่ทำหน้าที่หลักในการดูแลการท่องเที่ยวทางแม่น้ำลำคลอง และขาดแผนแม่บทในการจัดการ โดยปัจจุบันแต่ละพื้นที่มีความซับซ้อนของหน่วยงานที่ทำหน้าที่ดูแล

๒) การประดับตกแต่งไฟริมสองฝั่งแม่น้ำ ในบางอาคารและหน่วยงานยังมีปัญหาในเรื่องการชำระค่าไฟ ซึ่งยังไม่มีแนวทางรองรับสำหรับค่าใช้จ่ายในส่วนนี้

๓) การพัฒนาในเรื่องการจัด Event บริเวณแม่น้ำเจ้าพระยา ควรมีการสร้างสรรคกิจกรรมและพัฒนาให้เกิด Event ที่หลากหลายยิ่งขึ้น นอกเหนือไปจากเทศกาลลอยกระทงที่มีอยู่เดิมมาอย่างยาวนาน รวมถึงพัฒนาในเรื่องการจัด Event และเทศกาลในบริเวณริมคลองต่าง ๆ เพิ่มเติมด้วย

๔) การพัฒนาและเพิ่มเติม Smart Pier ให้มีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น โดย Smart Pier เป็นท่าเรือที่มีสิ่งอำนวยความสะดวก มีโป๊ะที่ได้มาตรฐาน รวมถึงมีห้องน้ำให้บริการ ซึ่งดำเนินการจัดสร้างโดยกรมเจ้าท่า

๕) การมีท่าเรือเพื่อการท่องเที่ยวแยกต่างหากจากท่าเรือขนส่ง เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยวทางน้ำ โดยท่าเรือควรมีพื้นที่ขนาดใหญ่เพียงพอในการรองรับกลุ่มทัวร์และมีพื้นที่สำหรับจอดรถบัสที่เหมาะสม

๖) การศึกษาและแก้ไขปัญหาระยะยาวเกี่ยวกับการสัญจรทางน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา โดยปัจจุบันเรือภัตตาคารหรือเรือขนส่งไม่สามารถลอดใต้สะพานได้ ควรมีการศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง โดยอาจดำเนินการเพื่อยกสะพานให้สูงขึ้น หรือมีการขุดลอกแม่น้ำเจ้าพระยา

๗) การสร้างกำแพงริมสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาตลอดแนวด้วยจุดประสงค์เพื่อป้องกันน้ำท่วม อาจเป็นการปิดกั้นความสวยงามของวิถีชีวิตและเสน่ห์ของริมสองฝั่งแม่น้ำ การก่อสร้างกำแพงควรมีการปรับรูปแบบหรือเพิ่มดีไซน์ให้มีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตและธรรมชาติ รวมถึงทัศนียภาพริมสองฝั่งคลองให้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวทางแม่น้ำลำคลอง และการท่องเที่ยวทางน้ำ

๑) ควรมีการขุดลอกแม่น้ำเจ้าพระยาเพื่อให้สามารถกักเก็บน้ำได้มากขึ้น เนื่องจากแม่น้ำเจ้าพระยามีความตื้นเขินในหลายจุด จากการสะสมของตะกอนจากน้ำเหนือที่ไหลลงมา

๒) ควรมีการขุดลอกแม่น้ำเจ้าพระยาสายที่ ๒ เพื่อระบายน้ำออกไปทางจังหวัดพิจิตรและออกทะเลไปทางจังหวัดเพชรบุรี

๓) การเปิดปิดประตูระบายน้ำของคลองในกรุงเทพมหานครที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ เช่น คลองดาวคะนอง คลองบางกอกน้อย คลองบางกอกใหญ่ และคลองชักพระ ควรมีการปรับเวลาการเปิดปิดประตูระบายน้ำโดยคำนึงถึงความจำเป็นในภาคการท่องเที่ยวมากขึ้น

๔) ควรมีการดูแลและกำจัดสิ่งกีดขวางใต้แม่น้ำลำคลองและสองฝั่งคลองเป็นประจำ เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายต่อการเดินเรือ เช่น การกำจัดก้อนคอนกรีตที่ร่วงหล่นลงลำคลองจากการก่อสร้างสะพานหรือการจัดเก็บก้อนหินที่กิ้งลงจากริมเขื่อนไปกลางแม่น้ำ

๕) มารีน่าชุมชนเป็นสิ่งที่ควรผลักดันและสนับสนุน เนื่องจากหากพัฒนาให้เกิดขึ้นได้จริงจะสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนและประเทศได้ค่อนข้างมาก อย่างไรก็ตามการพัฒนาการท่องเที่ยวของไทย สิ่งที่เป็นปัญหา คือ การบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำอย่างไรจะสามารถทำให้เกิดการบูรณาการร่วมกันเพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหา

๖) ประเทศไทยมีพื้นฐานที่ดีในเรื่องการท่องเที่ยวทางน้ำ แต่อาจยังไม่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนามากเท่าที่ควร เช่น ในพื้นที่ตลาดน้ำดำเนินสะดวกที่มีภาพรวมทุดไตรมาสหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเร่งพัฒนาและดูแลส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำให้มีสภาพสมบูรณ์ เพื่อเป็นจุดขายที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เดินทางเข้ามา โดยหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวควรเข้าไปร่วมดำเนินการควบคู่กับการจัดการดูแลของหน่วยงานท้องถิ่นเจ้าของพื้นที่

๗) การขับเคลื่อนเรื่องการท่องเที่ยวทางแม่น้ำลำคลองในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีมุมมองที่เกี่ยวข้องในเรื่องการท่องเที่ยวทางแม่น้ำลำคลองที่สำคัญ ๒ ส่วน คือ

๗.๑) แม่น้ำลำคลองในกรุงเทพมหานครและพื้นที่เกี่ยวเนื่องในปริมณฑล มีฐานทุนที่โดดเด่นอย่างมาก ทั้งในด้านศิลปวัฒนธรรม วิถีชีวิต สถาปัตยกรรม รวมถึงย่านชุมชนริมน้ำที่มีลักษณะเป็นพหุวัฒนธรรม มีการผสมผสานความแตกต่างที่มีเสน่ห์โดดเด่นหลากหลาย แต่ที่ผ่านมา การส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทางแม่น้ำลำคลองมักเลือกนำเสนอเฉพาะพื้นที่ที่ค่อนข้างได้รับความนิยมหรือพื้นที่ที่มีชื่อเสียงเป็นหลัก เช่น พื้นที่ส่วนกลางบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาชั้นใน เป็นต้น โดยยังขาดการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ในจุดอื่น ๆ ที่ยังไม่ค่อยเป็นที่รู้จัก ที่มีความหลากหลายในด้านวิถีชีวิตและศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้ในเรื่องการท่องเที่ยวทางน้ำ ความสำคัญของการท่องเที่ยวไม่ใช่เพียงแค่การให้ความสำคัญกับแม่น้ำหรือลำคลองเท่านั้น แต่ริมสองฝั่ง คือ แหล่งท่องเที่ยวหรือชุมชนที่อยู่ริมน้ำเป็นส่วนสำคัญเช่นกันที่จะต้องมีการพัฒนาและสร้างความน่าสนใจควบคู่กันไปด้วย

๗.๒) หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเส้นทางริมน้ำควรมีการปรับแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับแม่น้ำลำคลอง โดยควรตระหนักว่า แม่น้ำลำคลองไม่ได้มีหน้าที่เพียงแค่การระบายน้ำเท่านั้น แต่มีการใช้ประโยชน์ในมิติด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น การศึกษาวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเศรษฐกิจ เป็นต้น ซึ่งควรมีการสร้างสมดุลของการระบายน้ำควบคู่ไปกับมิติด้านอื่น ๆ โดยผู้บริหารของหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีนโยบายที่ชัดเจนในการคำนึงถึงมิติการใช้ประโยชน์ของแม่น้ำลำคลองในด้านอื่น ๆ ควบคู่กันไป เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างชัดเจน

๘) การพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยยังไม่มีเจ้าภาพหลักในการจัดการด้านการท่องเที่ยว การดำเนินการที่เป็นอยู่อาจยังขาดความเข้าใจในการดำเนินกระบวนการแก้ไขปัญหาอย่างตรงจุดและเป็นรูปธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยควรมีส่วนในการติดตามรับรู้สภาพปัญหาการท่องเที่ยวจากหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นเจ้าของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาและดำเนินการร่วมกัน รวมถึงการดูแลบูรณะซ่อมแซมแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ตลอดจนการเป็นเจ้าภาพในการกิจด้านการดูแลการท่องเที่ยว ในการจัดการกรณีปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

๙) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานหลักด้านการท่องเที่ยว ซึ่งทำหน้าที่ส่งเสริมและขับเคลื่อนด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศ แต่เมื่อจัดทำงานงบประมาณในแต่ละปีกลับถูกตัดลดงบประมาณโดยตลอด ซึ่งในปัจจุบันขณะที่กำลังเปิดประเทศเพื่อรับนักท่องเที่ยวอีกครั้ง ควรมีการเพิ่มงบประมาณให้กับส่วนส่งเสริมและกระตุ้นการท่องเที่ยว เพื่อให้ภาคการท่องเที่ยวกลับมาฟื้นตัวโดยเร็ว โดยควรให้ความสำคัญกับการใช้งบประมาณเพื่อผลิตผลด้านการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๑๐) ควรมีการผลักดันในเรื่องการสร้างภาพลักษณ์ที่สวยงามริมสองฝั่งแม่น้ำในการประดับไฟตกแต่งยามค่ำคืนในสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ รวมถึงอาคารสถานที่ทั่วไปต่าง ๆ เพื่อสร้างสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวและภาพลักษณ์การท่องเที่ยวที่ดี

๕.๕ สภาพปัญหาการประกอบธุรกิจโรงแรมและแนวทางการแก้ไข

จากการศึกษาปัญหาการขอใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมเป็นปัญหาที่มีความยุ่งยากซับซ้อนเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายส่วนประกอบด้วย ๑) ปัญหาการจำแนกประเภทโรงแรม ตามพระราชบัญญัติการโรงแรมที่กำหนดให้ ที่พักที่มีจำนวน ๔ ห้อง ขึ้นไป มีผู้เข้าพักเกินกว่า ๒๐ คน ต้องอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติการโรงแรม ทำให้ผู้ประกอบการที่พักขนาดเล็กกรายย่อยต้องปฏิบัติตามมาตรฐานเดียวกับโรงแรมขนาดใหญ่ ๒) ปัญหาด้านกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่มีขั้นตอนจำนวนมาก เกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับซึ่งไม่สอดคล้องกัน และมีหน่วยงานที่ดูแลหลายหน่วยงานส่งผลทำให้เกิดปัญหาในการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม เช่น หากไม่ผ่านการตรวจสอบตามกฎหมายควบคุมอาคารก็จะไม่สามารถยื่นขอออกใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรมได้ ซึ่งมาตรฐานตามกฎหมายควบคุมอาคารนั้น ผู้ประกอบการไม่สามารถแก้ไขได้ เนื่องจากหากเป็นการนำตึกเก่ามาดัดแปลงอาคารให้เป็นที่พักจะไม่สามารถแก้ไขโครงสร้างเดิมได้ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของผู้ประกอบการที่ชาวบ้านไม่มีเงินทุน และไม่มีความรู้ด้านกฎหมาย เป็นต้น ดังนั้น หากต้องการแก้ไขกฎหมายจะต้องแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายผังเมือง กฎหมายควบคุมอาคาร และกฎหมายโรงแรมให้มีความสอดคล้องกัน เป็นต้น จึงจะสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างถาวร ๓) ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรมขนาดเล็กขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการดำเนินการขอใบอนุญาตและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๕.๕.๑ แนวทางการแก้ไขปัญหา

คณะกรรมการการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร เห็นควรให้มีการศึกษา กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขข้อกฎหมาย กฎระเบียบให้ทันสมัย สอดคล้องกับการพัฒนาของธุรกิจโรงแรมที่พัก ซึ่งมีความหลากหลายมากขึ้น เช่น การจัดหมวดหมู่ ประเภทของโรงแรมที่พัก เป็นเรือนแพ เต็นท์พักแรม บ้านต้นไม้ โรงแรมแคปซูล เกสต์เฮาส์ โฮสเทล เรือสำราญ Campervan เป็นต้น และส่งเสริม จูงใจ ตลอดจนผ่อนคลายนโยบายการให้การขออนุญาตประกอบการโรงแรมได้สะดวกขึ้น ดึงให้โรงแรมขนาดเล็กที่มีอยู่จำนวนมากสามารถเข้าสู่ระบบเพื่อขอรับใบอนุญาตโรงแรมได้ ภาครัฐจะได้นำมาควบคุมด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ควบคุมการจัดเก็บภาษี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม และนารายได้เข้ารัฐบาลได้อย่างเป็นระบบ

๕.๕.๒ ข้อเสนอแนะ

เห็นควรให้มีการนำแนวทางการดำเนินงานของคณะกรรมการการการท่องเที่ยว ในการผลักดันมาตรการส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานการประกอบธุรกิจโรงแรม รวมทั้งแนวทางการแก้ไขปัญหา อุปสรรค เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ประกอบกิจการห้องพักรายย่อยทั่วประเทศ โดยส่งผลการศึกษาและการพิจารณาของคณะกรรมการการการท่องเที่ยวไปยังคณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณารับไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ดังนี้

๑) ด้านการแก้ไขปัญหาด้านกฎหมาย

๑.๑) กระทรวงมหาดไทย

(๑) พระราชบัญญัติโรงแรมฉบับแรกประกาศใช้ในปี พ.ศ. ๒๔๗๘ และฉบับที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งนับถึงปัจจุบันมีอายุ ๑๕ ปี จึงเห็นควรพิจารณาปรับปรุงให้ทันสมัย และเอื้อต่อการประกอบธุรกิจโรงแรม โดยเฉพาะของผู้ประกอบการขนาดเล็ก และส่งเสริม นวัตกรรมใหม่ ๆ ในธุรกิจโรงแรม เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันให้ผู้ประกอบการ

(๒) พระราชบัญญัติ กฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตโรงแรมที่พัก ควรได้รับการพิจารณา และนำมาปรับใช้อย่างเหมาะสมกับการออก ใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม เช่น พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พระราชบัญญัติผังเมือง พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม ฯลฯ แม้ว่าจะมีประกาศกฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๕๙ และ พ.ศ. ๒๕๖๑ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๖/๒๕๖๒ วันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อผ่อนคลายกฎระเบียบบางประการให้การขออนุญาตประกอบการโรงแรมได้สะดวกขึ้น แต่ยังมี ข้อติดขัดอีกหลายประการที่ทำให้โรงแรมขนาดเล็กที่มีอยู่จำนวนมากไม่สามารถเข้าสู่ระบบ เพื่อขอรับใบอนุญาตโรงแรมได้

(๓) ต่อยอายุกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ ประกอบโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่จะหมดอายุในปี ๒๕๖๔ ครึ่งละ ๕ ปี จนกว่าจะมีการแก้ไข กฎหมายเพื่อให้ที่พักที่ใช้อาคารเก่ามาดัดแปลงเข้าระบบได้

(๔) ระหว่างที่มีการแก้ไขกฎหมาย กฎกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กระทรวงมหาดไทย ควรชะลอการบังคับใช้กฎหมายในการปราบปราม จับกุม และลงโทษ ผู้ประกอบการออกไปก่อน

๑.๒) กรมการปกครอง

จากการศึกษาพบว่า ปัจจุบันกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย อยู่ระหว่างกำลังดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบ ธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การให้บริการห้องพักที่มีลักษณะเป็นโฮสเทล เต็นท์ หรือแพ ประกอบด้วย

(๑) ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์สถานที่พักโฮมสเตย์ พ.ศ. เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการประกอบกิจการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรมที่มี สถานที่พักในลักษณะเป็นการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น การให้บริการในลักษณะ โฮมสเตย์ (Home Stay) เป็นต้น

(๒) ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์สถานที่พักขนาดเล็ก พ.ศ. เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการประกอบกิจการสถานที่พักที่ไม่เป็นโรงแรม ที่มี สถานที่พักในลักษณะเป็นการนำห้องพักหรืออาคารขนาดเล็ก เช่น บ้านพักอาศัย ห้องชุด มาให้บริการ โดยมีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจหรือเพื่อการค้า

ปัจจุบันส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๓ กรมการปกครอง เป็นผู้ดำเนินการร่างกฎกระทรวงดังกล่าว ซึ่งอยู่ระหว่างการเสนอหลักการและเหตุผลต่อ คณะอนุกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อเสนอต่อ คณะอนุกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรมตามพระราชบัญญัติโรงแรมเพื่อพิจารณาเสนอต่อ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตามลำดับต่อไป

๑.๓) หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

มีหนังสือติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมโยธาธิการและผังเมือง ในการปรับปรุงพระราชบัญญัติผังเมืองให้สอดคล้องกับการแก้ไขกฎหมาย ธุรกิจโรงแรม เป็นต้น ตลอดจนเร่งรัดการดำเนินงานและร่วมหาทางแก้ไขปัญหา (หากมี) ต่อไป

๒) ด้านการแก้ไขปัญหาด้านนโยบาย

แนวทางการแก้ไขปัญหาของกระทรวงมหาดไทย โดยกรมการปกครอง เน้นไปในการเพิ่มบทกำหนดโทษและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการ ได้รับความเดือดร้อนส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจากการทำงาน ของภาครัฐในการออกใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจโรงแรม ซึ่งมีขั้นตอนและใช้เวลานาน ตลอดจน การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ทำให้มีช่องทางในการเรียกรับผลประโยชน์ส่งผลให้ประชาชน ขาดความไว้วางใจภาครัฐ ว่าการเข้าสู่ระบบจะไม่ถูกจับภายหลัง หากไม่สามารถแก้ไขอาคารให้ เป็นไปตามกฎหมาย ทั้งนี้ กรมการปกครองควรปรับเปลี่ยนมาตรการการลงโทษและบังคับใช้ กฎหมาย เป็นการส่งเสริม จูงใจให้ผู้ประกอบการเห็นประโยชน์และเข้ามาสู่ระบบแทน มีการสื่อสาร คุณประโยชน์ของการเข้าสู่ระบบว่าชุมชนจะได้รับประโยชน์อย่างไรจากเงินภาษีที่เสียไป การจัดเก็บ ภาษีควรกำหนดตามขนาดพื้นที่ตามผลประกอบการไม่ให้เป็นภาระต่อผู้ประกอบการขนาดเล็ก ภาครัฐควรให้ความรู้ตลอดจนการอำนวยความสะดวกผู้ประกอบการในการดำเนินการนำธุรกิจเข้าสู่ ระบบอย่างจริงจัง ดังนี้

๒.๑) ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบสำรวจและจัดเก็บข้อมูลจำนวนโรงแรม ที่แท้จริงทั้งที่อยู่ในระบบและนอกระบบทั้งหมด เพื่อนำมาใช้เป็นฐานข้อมูลในการศึกษา วิจัย ตรวจสอบ และแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ

๒.๒) กรมการปกครองควรเร่งรัดกระบวนการขึ้นทะเบียนโรงแรมที่ค้าง อยู่จำนวนมาก เพราะคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติ กำหนด ผู้ตรวจสอบหรืออนุมัติอนุญาตโรงแรมมีองค์คณะเป็นหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก การพิจารณาจึงไม่สามารถทันต่อปริมาณโรงแรมที่จะขออนุญาตได้ จึงควรให้มีระบบการรับรอง ตนเอง (Self Certification) เพื่อให้ผู้ประกอบการที่ยื่นขออนุญาตสามารถประกอบกิจการได้อย่าง ถูกกฎหมาย หากมีการตรวจสอบภายหลังพบว่าอาคารไม่เป็นไปตามข้อกำหนดให้สามารถเพิกถอน ใบอนุญาตได้

๒.๓) เร่งรัดติดตามประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการปรับปรุงและแก้ไข โรงแรมและที่พักตามแนวทางของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๖/๒๕๖๒ วันที่ ๑๒

มิถุนายน ๒๕๖๒ เรื่อง มาตรการส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานการประกอบธุรกิจโรงแรมบางประเภท ให้ผู้ประกอบการกลุ่มนี้เข้ามาอยู่ในระบบ เพื่อควบคุมดูแลเรื่องความมั่นคงปลอดภัย ขณะเดียวกันควรมีการสนับสนุนส่งเสริมธุรกิจโรงแรม กระจายรายได้สู่ท้องถิ่นชุมชนตามนโยบายของรัฐบาล โดยในส่วนการแก้ไขปัญหาย่างยั่งยืนควรดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติการโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ผ่านทางระบบคณะกรรมการ หรือผ่านทางกรรมาธิการโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และควรพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อศึกษาและยกร่างกฎหมายโรงแรมเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน แบ่งประเภทที่พักให้เหมาะสมกับความหลากหลายของที่พักแต่ละประเภทสอดคล้องกับนโยบายรัฐในการส่งเสริมการสนับสนุนและช่วยลดปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ของผู้ประกอบการที่ท่องเที่ยวให้ผู้ประกอบการเข้าถึงระบบต่าง ๆ ของภาครัฐได้ง่าย สะดวก และรวดเร็วขึ้น ลดขั้นตอนการติดต่อกับภาครัฐ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบอย่างมีความรู้ และมั่นใจในภาครัฐมากยิ่งขึ้น

๖. ข้อเสนอแนะและข้อสังเกต

จากผลการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการมีข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตสรุปได้ดังนี้

๖.๑ ข้อเสนอแนะ

๖.๑.๑ ด้านบุคลากร

การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวสู่ระดับนานาชาติ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีชื่อเสียง เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดีหรือมีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว จำเป็นต้องกำหนดเป็นรายบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและเข้าใจพื้นที่ท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ประสานการปฏิบัติของแต่ละหน่วยงานได้อย่างแนบแน่น และมีประสบการณ์การทำงานในพื้นที่ การปรับเปลี่ยนตำแหน่งหรือโยกย้ายตำแหน่ง อาจส่งผลให้ขาดความเข้าใจในพื้นที่ และไม่ต่อเนื่อง ตลอดจนการคัดเลือกบุคลากรให้เหมาะสมกับพื้นที่และเป็นไปตามความรู้ ความสามารถจะส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี

ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรไม่เพียงพอ ไม่มีการยกระดับ และพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานหรือปฏิบัติหน้าที่ เห็นควรจัดให้มีการจัดอบรม พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเป็นวงรอบอย่างต่อเนื่อง รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจัดอบรมพัฒนาบุคลากรโดยบูรณาการร่วมกับส่วนราชการต่าง ๆ เพื่อให้ชุมชน และภาคเอกชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์ความรู้ให้กับบุคลากรและส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับสมรรถนะวิชาชีพด้านการท่องเที่ยวและการบริการอาเซียนและตามมาตรฐานสากล รัฐต้องสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่สามารถสรรหาและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการท่องเที่ยว ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่

สามารถจัดการเรื่องบุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้ตามความเหมาะสมกับพื้นที่และสภาพการ
ท่องเที่ยวในจังหวัด

๖.๑.๒ ด้านทรัพยากร การบูรณาการหน่วยงานรัฐ และองค์กรที่เกี่ยวข้อง

การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่ม
ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว เช่น การลงทะเบียนล่วงหน้า หรือ
การสืบค้นข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวได้ในหลากหลายช่องทาง หลายภาษา เช่น ทางอินเทอร์เน็ต
ทางแผ่นพับ ศูนย์ข้อมูลการท่องเที่ยวต่าง ๆ วิทยุคลื่นในท่าอากาศยาน หรือเครื่องบิน จะส่งผลให้
นักท่องเที่ยวรับทราบและได้รับข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปตามพื้นที่
ท่องเที่ยวมากขึ้น รวมถึงควรจัดให้มีระบบดูแลรักษาความปลอดภัย ระบบการป้องกันอุบัติเหตุ
ระบบสมาร์ตซิตี และนำเทคโนโลยีมาใช้ในการป้องกันเหตุ เช่น การใช้กล้องวงจรปิด การติดตั้ง
ไฟฟ้าส่องสว่าง การแจ้งเหตุในพื้นที่และการตรวจตราป้องกันเหตุของเจ้าหน้าที่ตามแหล่งท่องเที่ยว
สำคัญ หรือที่นักท่องเที่ยวจำนวนมาก

การบูรณาการหน่วยงานของรัฐ จะต้องมีประสิทธิภาพและเห็นผลเป็น
รูปธรรม เพื่อแก้ไขปัญหาและจัดสรรทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การร่วมกันพัฒนาพื้นที่
การจัดสรรงบประมาณให้มีความสอดคล้องและจัดลำดับความสำคัญร่วมกัน การติดตั้งไฟฟ้า
แสงสว่าง พัฒนาภูมิทัศน์ร่วมกัน โดยแต่ละหน่วยงานอาจแต่งตั้งคณะทำงานระดับจังหวัดเพื่อ
ร่วมกันพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๖.๑.๓ ด้านงบประมาณ

ปัญหาด้านงบประมาณในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของแต่ละจังหวัด
ขึ้นอยู่กับแต่ละกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานพื้นที่ ลักษณะการจัดสรรงบประมาณแบบแยกส่วน
และปัญหางบประมาณในเรื่องของการอนุรักษ์ประวัติศาสตร์ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจน
การประชาสัมพันธ์งานที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด ซึ่งจำเป็นต้องใช้งบประมาณในการขับเคลื่อน
สนับสนุน แต่งบประมาณยังไม่ได้รับการจัดสรรหรือจัดสรรไปหน่วยงาน ๆ ที่ไม่สามารถโอนจัดสรร
หรือนำมาใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม

ปัญหาด้านงบประมาณในการพัฒนาถนน สิ่งอำนวยความสะดวก
การเดินทางไปยังพื้นที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ แม้จะไม่ได้รับผลกระทบโดยตรง แต่หากการคมนาคมขนส่ง
หรือการเข้าถึงเป็นไปได้ยากจะส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปได้จำนวนน้อยและไม่มีแรงดึงดูด
นักท่องเที่ยว รวมถึงในเรื่องงบประมาณ ควรจัดสรรไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงาน
ที่รับผิดชอบโดยตรงในรูปแบบบูรณาการการท่องเที่ยวร่วมกันที่จะพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหรือ
ตามมติของคณะกรรมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวระดับจังหวัด ตลอดจนให้ท้องถิ่นมีเอกภาพในการ
บริหารงบประมาณตามความต้องการ และตรงวัตถุประสงค์ของการแก้ไข พัฒนา ส่งเสริมด้านการ
ท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นหลัก

๖.๑.๔ ด้านการบริหารจัดการพื้นที่และการอนุรักษ์ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว

การบริหารจัดการพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวอยู่ในพื้นที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเป็นการเฉพาะ เช่น พื้นที่อุทยานแห่งชาติ พื้นที่ของการรถไฟ ฯลฯ การบริหารจัดการพื้นที่ดังกล่าว แม้ว่าจะมีการบูรณาการหน่วยงานในพื้นที่ และจังหวัด แต่มีประเด็นข้อกฎหมาย ข้อพิพาทต่าง ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการพื้นที่ และไม่เอื้อต่อการท่องเที่ยว ในชั้นนี้ได้เสนอแนวทางการแก้ไข กล่าวคือ ๑) การทำข้อตกลงร่วมกันระหว่างหน่วยงานเพื่อให้ความร่วมมือในการบริหารจัดการพื้นที่ ๒) การแก้ไขกฎหมาย และ ๓) การแก้ไขในคณะกรรมการระดับจังหวัด

การดูแลรักษา อนุรักษ์ และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เช่น การดูแลชายหาด ทะเล เกาะต่าง ๆ ตลอดจนโบราณสถาน โบราณวัตถุ พิพิธภัณฑสถาน อาคาร สถานที่ ทางรถไฟ ฯลฯ เป็นสิ่งสำคัญที่จะปรากฏต่อนักท่องเที่ยว จะต้องมีการบริหารจัดการอย่างต่อเนืองและยั่งยืน เพราะเป็นปัจจัยที่นักท่องเที่ยวจะเดินทางไปท่องเที่ยวและสร้างแรงดึงดูดนักท่องเที่ยวต่อไป และต้องมีการบริหารจัดการขยะ หรือรักษาสภาพแวดล้อม ระบบนิเวศน์ในพื้นที่ การส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนหรือท้องถิ่นร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรทางการท่องเที่ยว เพื่อรักษา ฟื้นฟู และปลูกจิตสำนึกให้ชุมชนหรือท้องถิ่นเห็นถึงคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว การบริหารจัดการเหตุการณ์ด้านต่าง ๆ เช่น ครอบน้ำมัน สัตว์ทะเลหายากหรือใกล้สูญพันธุ์ การจัดการด้านมลภาวะต่าง ๆ เป็นต้น รวมทั้งการดำเนินการในโครงการของรัฐในพื้นที่ชายหาด ควรมีความระมัดระวังเพื่อไม่ให้กระทบต่อทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ตลอดจนการพัฒนาพื้นที่หรือสิ่งปลูกสร้างต้องคำนึงถึงทรัพยากรธรรมชาติในระยะยาว โดยควรมีคณะกรรมการระดับพื้นที่ รับฟังความเห็นจากประชาชนในพื้นที่และทุกภาคส่วน เพื่อตกลงและทำความเข้าใจร่วมกัน สู่เป้าหมายการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในมิติสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

๖.๑.๕ ด้านการคมนาคมและขนส่งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

ในระบบการขนส่งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศที่เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวของประเทศยังมีข้อจำกัดในการรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในหลายพื้นที่จังหวัดหรือพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ยังไม่มีการคมนาคมหรือการขนส่งที่สะดวก ประหยัด เข้าถึงได้ง่าย โดยเฉพาะพื้นที่ท่องเที่ยวจังหวัดรอง หรือพื้นที่ท่องเที่ยวเฉพาะ นักท่องเที่ยวจะเดินทางไปต้องมี การเช่าเหมายานพาหนะเฉพาะพื้นที่ ราคาค่อนข้างสูง และไม่สะดวกในการเดินทาง รวมถึง ยังไม่มีราคาที่เป็นธรรมต่อนักท่องเที่ยว ตลอดจนควรมีการเปิดกว้างการแข่งขันทางธุรกิจเพื่อให้นักท่องเที่ยวมีทางเลือกในการเดินทางและได้รับการบริการในราคาที่ยุติธรรมตามกลไกตลาด ควรให้มีการคมนาคมที่สะดวก อย่างน้อยจังหวัดละหนึ่งเส้นทาง และส่งเสริมให้มีการคมนาคมที่สะดวกยิ่งขึ้น รวมถึงควรมีการศึกษาเรื่องของพื้นที่เกาะที่มีปัญหาเรื่องการเดินทางโดยศึกษาระบบสะพานเชื่อมต่อระหว่างเกาะสู่เกาะ หรือมีการสร้างท่าอากาศยาน และการยกระดับการทำอากาศยานภูมิภาคให้เป็นท่าอากาศยานนานาชาติ เพื่อการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวในเมืองรอง

โดยคำนึงถึงความจำเป็นของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะ ตลอดจนผลักดันให้มีการสร้างท่าเรือต้นทาง (Home Port) เพื่อนำไปสู่การคมนาคมได้อย่างหลากหลายและสะดวกขึ้น

๖.๑.๖ ด้านการรักษาความปลอดภัยและอำนวยความสะดวก

ในพื้นที่การท่องเที่ยวเฉพาะ เช่น น้ำตก ภูเขา แหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ จะต้องจัดให้มีการรักษาความปลอดภัย ป้องกันนักท่องเที่ยวพลัดตก หรือประสบอุบัติเหตุในพื้นที่ อย่างมีมาตรฐาน และป้องกันอุบัติเหตุได้อย่างทันต่อสถานการณ์ และระวังป้องกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดทำแนวป้องกันการพลัดตก การจัดให้มีอุปกรณ์ยึดจับป้องกันการลื่นล้ม การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น กระเช้าเคลื่อนที่ พาหนะพลังงานไฟฟ้า ฯลฯ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว เป็นต้น ควรมีมาตรการด้านความปลอดภัย รวมถึงการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพิจารณาอัตรากำลังของตำรวจท่องเที่ยว และการส่งเสริมให้มีองค์กรอาสาสมัครท่องเที่ยวไทยทั่วประเทศ ตลอดจนพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ และสื่อเทคโนโลยีในการดูแลป้องกันและอำนวยความสะดวกให้แก่แก่นักท่องเที่ยว อีกทั้งจัดทำสัญลักษณ์ในการเตือนภัยด้านความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้ ควรส่งเสริมให้จังหวัดท่องเที่ยวทั่วประเทศมีระบบการพิจารณาคดีท่องเที่ยวในศาลยุติธรรมด้วย

๖.๑.๗ ด้านข้อกฎหมาย

ปัจจุบันพบว่า มีกฎหมายหลายฉบับที่ไม่เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว กฎหมายแต่ละฉบับจะมีเจตนารมณ์เฉพาะเรื่อง เช่น การขอใบอนุญาตโรงแรม การพัฒนาพื้นที่หรือพื้นที่เชิงอนุรักษ์ พื้นที่อุทยาน สถานที่ทางประวัติศาสตร์ต่าง ๆ เห็นควรเสนอให้มีการแก้ไขกฎหมาย หรือกฎระเบียบเพื่อให้สอดคล้องและเกิดประโยชน์ในภาพรวมของการท่องเที่ยวไทยต่อไป การบูรณาการหน่วยงานในพื้นที่ที่ยังไม่เห็นผลเป็นรูปธรรม ควรมีการปรับปรุงหรือบูรณาการกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมถึง มีการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ โรงแรม หอพัก ที่พักพิงตามแหล่งท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับความเป็นจริง และพื้นที่ในแต่ละโซนของการท่องเที่ยว

ด้านพิธีการคนเข้าเมืองที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว ได้มีการพัฒนาและส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าเมืองได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น เช่น การขยายพื้นที่สนามบินและจัดเจ้าหน้าที่ตรวจอนุญาตทุกช่องทาง การระงับการกรอกใบ ตม.๖ ในพื้นที่ท่าอากาศยาน การขยายระยะเวลาการเข้าเมืองประเภทท่องเที่ยว VOA จากเดิม ๑๕ วัน ขยายเป็น ๓๐ วัน และประเทศที่ได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา จากเดิม ๓๐ วัน ขยายเป็น ๔๕ วัน การขอยุติต่อทางออนไลน์ จำนวน ๑๒ เหตุผล และการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการอำนวยความสะดวกด้านแรงงาน เช่น การนำเข้าแรงงานตามข้อตกลงระหว่างประเทศ การส่งเสริมแรงงานไป - กลับ และแรงงานตามแนวชายแดน (ยกเว้นชายแดนทางประเทศเมียนมา) การจัดให้มีการขึ้นทะเบียนแรงงานและการจัดทำศูนย์ออกหนังสือเดินทางหรือเอกสารรับรองบุคคลในพื้นที่ ๕ จังหวัด (ชลบุรี สมุทรปราการ สมุทรสาคร ระนอง และเชียงใหม่)

๖.๑.๘ ด้านการประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้

การสร้างเอกลักษณ์ (แบรนด์) และอัตลักษณ์เป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยว และพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน นักท่องเที่ยวจะได้รับทราบถึงประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ ตลอดจนความเป็นมาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน และคุณค่าของพื้นที่ การท่องเที่ยว เน้นการสร้างช่องทางในการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ทันสมัย และครอบคลุม สร้างการเป็นเจ้าบ้านที่ดี เป็นการยกระดับด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์พื้นที่ในด้านสิ่งแวดล้อมและการเคารพ ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมทั้งการใช้ Soft Power เป็นสื่อในการประชาสัมพันธ์ให้เกิดจุดแข็ง ด้านการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่

๖.๒ ข้อสังเกต

๖.๒.๑ มาตรการภาครัฐในการกระตุ้นการท่องเที่ยว สามารถกระตุ้นการท่องเที่ยว ของประชาชนในประเทศได้เป็นอย่างดี แต่ควรพัฒนาระบบการเบิกจ่ายและการได้รับเงินจากภาครัฐ ให้มีความรวดเร็ว เป็นระบบ และสามารถตรวจสอบป้องกันการทุจริตได้อย่างเป็นระบบ เนื่องจาก เห็นว่าการแก้ไขปัญหา การส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว การกำหนดมาตรการภาครัฐ ตามรูปแบบในโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการเราเที่ยวด้วยกัน มาตรการเปิดประเทศ ภายใต้สถานการณ์ โควิด – ๑๙ โครงการ Test and Go โครงการ Sandbox ต่าง ๆ ที่ผ่านมามีถือเป็นมาตรการสำคัญที่ จะช่วยกระตุ้นการท่องเที่ยวในช่วงภาวะวิกฤตของประเทศได้

๖.๒.๒ ปัญหาด้านงบประมาณ ควรพิจารณางบประมาณในภาพรวม และสอดคล้องกัน ทุกหน่วยงาน โดยเฉพาะการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของแต่ละจังหวัด ในเรื่องของการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ เรื่องของการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น งานเทศกาลประจำปี งานประเพณีของแต่ละท้องถิ่น การประชาสัมพันธ์งานที่เป็นเอกลักษณ์ของ จังหวัด เป็นต้น เนื่องจากในบางพื้นที่ อาทิ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีงบประมาณที่ไม่เพียงพอ

๖.๒.๓ การผลักดันและพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการด้านปัญหาแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและเพียงพอในการจัดการท่องเที่ยว

๖.๒.๔ เห็นควรให้กระทรวงคมนาคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนพัฒนา พื้นที่ท่าอากาศยานนานาชาติ ท่าอากาศยานจังหวัด ทั้งในเรื่องของการรักษาความปลอดภัย การอำนวยความสะดวก การให้บริการ การลดปัญหาความหนาแน่นของนักท่องเที่ยว การพัฒนา และยกระดับท่าอากาศยานภูมิภาคให้เป็นนานาชาติ รวมถึงการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวทั้งในส่วนของการเดินทางโดยเครื่องบิน รถยนต์ รถไฟ ฯลฯ ระหว่างเมืองหลักและเมืองรอง ทั้งนี้ เพื่อยกระดับระบบโครงสร้างพื้นฐานให้เอื้อต่อการส่งเสริม การท่องเที่ยวภายในประเทศ

๖.๒.๕ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวข้ามแดน เช่น การตรวจอนุญาตบุคคล และการอนุญาตยานพาหนะให้มีความสะดวก รวดเร็ว ไม่หนาแน่น การพัฒนาและยกระดับการอำนวยความสะดวกในการข้ามแดนของนักท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพและมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาทิ ระบบ Face Recognition หรือ Artificial Intelligence (AI) เข้ามาทดแทนระบบเดิม การเข้าถึงพื้นที่ให้มีระยะทางและตรงความต้องการของนักท่องเที่ยว การพัฒนา ด้านระบบตรวจสอบเกี่ยวกับความมั่นคง พัฒนาระบบคมนาคม ขนส่งควบคู่กัน

๖.๒.๖ การส่งเสริมการท่องเที่ยวภูมิภาคและระดับชุมชนให้มีมาตรฐานและได้รับการยอมรับ พัฒนาระบบต่าง ๆ ในระดับภูมิภาคและระดับชุมชนให้มีความเข้มแข็ง อำนวยความสะดวกและให้บริการได้เป็นอย่างดี มีหน่วยงานหรือเจ้าภาพหลักในการยกระดับที่ชัดเจน มีนโยบายในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวผ่านเครือข่ายการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยให้ภาคเอกชนหรือชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม ส่งเสริมและรักษาอัตลักษณ์ของท้องถิ่น เช่น รถเพื่อการท่องเที่ยว เป็นต้น เพื่อสร้างความน่าสนใจและรักษาภูมิปัญญาของท้องถิ่น ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและวิถีชีวิตของชุมชน ส่งเสริมและพัฒนาผ้าไหม ผ้าทอพื้นเมือง และหัตถกรรม ซึ่งแสดงออกถึงศิลปะและวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น เช่น ผ้าไหมสกลนคร ผ้าไหมจังหวัดลำพูน เป็นต้น เพื่อสร้างความเป็นอัตลักษณ์เฉพาะของพื้นที่ เพื่ออนุรักษ์วิถีชีวิตดั้งเดิมและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและชุมชนในแต่ละท้องถิ่น

๖.๒.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำอุปกรณ์ เทคโนโลยี ระบบออนไลน์มาพัฒนาและยกระดับพื้นที่ท่องเที่ยว กระตุ้นให้ภาคประชาชนปรับตัวตามเทคโนโลยี เพื่อให้การขับเคลื่อนครอบคลุมทุกมิติ รวมถึงเห็นควรให้มีการสร้างการรับรู้ ประชาสัมพันธ์ และสื่อสารปัญหาในระดับพื้นที่ให้เกิดความรวดเร็ว เพื่อให้การแก้ไขปัญหาทันต่อสถานการณ์

๖.๒.๘ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และระบบเงินกู้ ผู้ประกอบการจะต้องสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก อัตราดอกเบี้ยต่ำ ระยะเวลาการผ่อนชำระเป็นไปตามความเหมาะสม ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถนำเงินทุนมาพัฒนา ต่อยอดในภาคการท่องเที่ยวได้ อันเป็นการส่งเสริมพื้นที่และสถานที่ท่องเที่ยวทั้งระบบ

๖.๒.๙ การแก้ไขและปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เพื่อแก้ไขปัญหาและส่งเสริมภาคธุรกิจการท่องเที่ยวในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

(๑) การปรับปรุงหลักเกณฑ์ เงื่อนไข ขั้นตอน วิธีการ คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้าม ในการยื่นขอใบอนุญาตมัคคุเทศก์ให้มีความสะดวก รวดเร็ว และกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของการประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ เฉพาะเท่าที่จำเป็น เพื่อส่งเสริมให้มัคคุเทศก์ระดับท้องถิ่นสามารถประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ได้ ทั้งนี้ตามข้อยกเว้นของ มาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดให้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประกาศยกเว้นคุณสมบัติผู้ประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ในระดับท้องถิ่นบางประการได้

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เนื่องจากกฎหมายฉบับดังกล่าวมีอำนาจควบคุมดูแลเฉพาะในส่วนของบริษัทนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เท่านั้น โดยไม่ครอบคลุมในส่วนภาคธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงแรม สายการบิน ร้านอาหาร และระบบขนส่งต่าง ๆ ซึ่งเมื่อเกิดกรณีพิพาทระหว่างผู้ใช้บริการกับผู้ประกอบการ โดยส่วนมากจะรวมถึงภาคเอกชนตามที่กล่าวมาด้วย แต่กรมการท่องเที่ยว ซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแล กลับไม่มีอำนาจเข้าไปแก้ไขปัญหาหรือควบคุมกำกับประกอบการประกอบกิจการอื่น ๆ ในส่วนที่พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่ได้กำหนดไว้

(๓) ให้มีการเสนอกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและควบคุมดูแลผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวซึ่งเป็นธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้กรมการท่องเที่ยวสามารถกำกับดูแลการประกอบกิจการด้านการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมทั้งระบบ

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ รวมถึงพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตประกอบกิจการโรงแรมที่พัก เช่น พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้น เพื่อให้เกิดความเหมาะสมแก่ลักษณะการประกอบกิจการโรงแรมหรือที่พักแต่ละประเภท และเป็นประโยชน์ต่อการควบคุมดูแลของภาครัฐ

(๕) แก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ พระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้น เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหรือส่งเสริมการท่องเที่ยว รวมถึงเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ทับซ้อน ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน

๖.๒.๑๐ จากการศึกษาแนวโน้มพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวพบว่า เกิดขึ้นจากแรงจูงใจหรือแรงบันดาลใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวสถานที่ต่าง ๆ นักท่องเที่ยวสามารถสืบหาข้อมูลได้หลากหลายช่องทาง ความสะดวกในการกำหนดวัน เวลา สถานที่ในการเดินทาง การจองหรือยกเลิกปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลา และต้องมีความปลอดภัยในการชำระเงิน เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางไปสถานที่ท่องเที่ยว ท่าอากาศยาน การคมนาคม มีความสะดวก ปลอดภัย มีร้านค้าต่าง ๆ รองรับ และควรมีช่องทางเช็คอินแบบอัตโนมัติ จำนวนนักท่องเที่ยวไม่แออัด ทั้งนี้ เมื่อมีการเดินทางท่องเที่ยวแล้วจะได้รับความพึงพอใจและนำไปสู่การเผยแพร่ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเพิ่มเติม (รีวิว) การเปิดเผยข้อมูลหรือประสบการณ์ เพื่อเป็นการแชร์ประสบการณ์และนำไปสู่การดึงดูดนักท่องเที่ยวรายอื่นต่อ ๆ ไป จึงถือเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ภาครัฐจะต้องศึกษาและเข้าไปพัฒนา ส่งเสริมปรับปรุง ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมนักท่องเที่ยวลักษณะดังกล่าว และมีระบบรองรับสามารถ

ตอบสนองและอำนวยความสะดวกต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวใหม่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สร้างแรงดึงดูดให้มีการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องต่อไป

๖.๒.๑๑ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และยกระดับเป็นวาระแห่งชาติ เนื่องจากประเทศไทยมีศักยภาพและมีความพร้อม

๖.๒.๑๒ จัดทำแผนการตลาดเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำ เช่น การล่องเรือตามเส้นทางแม่น้ำโขงในพื้นที่จังหวัดนครพนม มุกดาหาร เป็นต้น และมาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัย เช่น การจัดทำสัญลักษณ์ในตัวเรือ (ธงกาชาด) เป็นต้น ในเส้นทางการเดินเรือที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ แม่น้ำสาละวิน อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน รวมถึงการส่งเสริมและพัฒนากีฬาทางน้ำบางประเภทซึ่งเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว เช่น การดำน้ำ เป็นต้น ให้มีมาตรฐาน

๖.๒.๑๓ ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความพร้อมเพื่อยกระดับเป็นเมืองท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (BCG Tourism) โดยใช้ Model ของจังหวัดลำปางเป็นต้นแบบ ทั้งนี้เพื่อสร้างกระแสการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ดูแลชุมชนและการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น

๖.๒.๑๔ สนับสนุนและส่งเสริมการถ่ายทำภาพยนตร์ในประเทศไทย เนื่องจากอุตสาหกรรมภาพยนตร์เป็นอีกหนึ่งช่องทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างรายได้ให้กับประเทศ

๖.๒.๑๕ ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ หรือแผนการตลาดภายในประเทศเพื่อเตรียมแผนการรองรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เช่น กรณีที่นักท่องเที่ยวต่างประเทศไม่สามารถเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภายในประเทศได้ หรือในช่วงสถานการณ์ที่ไม่ปกติ เช่น การระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นต้น

๖.๒.๑๖ ให้สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology : IT) และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ให้ครอบคลุม เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวหรือผู้ใช้บริการในด้านต่าง ๆ เช่น การเจรจาธุรกิจระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว การชำระค่าสินค้าหรือบริการผ่านระบบ E - Banking เป็นต้น

๖.๒.๑๗ ช่วยเหลือและสนับสนุนการท่องเที่ยวปางช้างและคอกเสือ ซึ่งประสบภาวะวิกฤตในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อให้สามารถประกอบกิจการได้ต่อไป รวมถึงส่งเสริม พัฒนา และยกระดับการท่องเที่ยวปางช้างและคอกเสือให้เป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานสากล

๖.๒.๑๘ ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พัฒนามาตรฐานความเป็นมืออาชีพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว โดยการสรรหา (Recruit) บุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวโดยตรงเข้ามาเพื่อทดแทนหรือช่วยยกระดับการท่องเที่ยวให้สามารถพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การพัฒนาบทบาทของท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด (ทกจ.) รวมถึงการคัดเลือก

บุคคลผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะในระดับจังหวัดให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว

๖.๒.๑๙ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการศึกษาผลกระทบและค่าเสียโอกาสของประเทศไทยในช่วงระหว่างที่ยังไม่มีเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างรถไฟไทยกับเส้นทางรถไฟจีน - ลาว กล่าวคือ ตั้งแต่ในช่วงปลายปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๗๑ เพื่อนำเสนอข้อมูลออกมาให้เห็นว่าประเทศไทยจะต้องสูญเสียโอกาสในด้านใดบ้าง ทั้งในแง่เศรษฐกิจ การค้า การลงทุน หรือการท่องเที่ยว

๖.๒.๒๐ รัฐบาลควรมีนโยบายเร่งด่วนเกี่ยวกับมาตรการยกเว้นค่าธรรมเนียมการขอตรวจลงตราเพื่อเข้าประเทศ (Visa On Arrival หรือ VOA) ให้แก่นักท่องเที่ยวจากประเทศจีนที่จะเดินทางเข้ามาประเทศไทยผ่านด่านพรมแดนหนองคาย จังหวัดหนองคาย ซึ่งจากการคาดการณ์คาดว่าภายหลังการเปิดประเทศของจีนจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวผ่านเส้นทางรถไฟความเร็วสูงจีน - ลาว ไม่น้อยกว่า ๕ ล้านคน/ปี ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายและลดกระบวนการด้านการผ่านแดนให้น้อยลง เพื่อความสะดวก รวดเร็ว และดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น

๖.๒.๒๑ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้นจัดทำมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมเช่นเดียวกับการจัดทำมาตรฐานความปลอดภัยของโรงแรมหรือที่พัก (SHA) ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวของไทยให้เทียบเท่าระดับสากล

๖.๒.๒๒ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เสนอกรอบอัตรากำลังตำรวจท่องเที่ยวเพิ่มเติม เพื่อให้เพียงพอสำหรับการดูแลความปลอดภัยในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ทั่วประเทศ รวมถึงกำหนดให้ตำรวจท่องเที่ยวมีอำนาจสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว และให้การดำเนินคดีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวรวดเร็วขึ้น

๖.๒.๒๓ ในกลุ่มจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวติดกับทะเลหรือแหล่งท่องเที่ยวในเกาะกลางทะเล เห็นควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องศึกษาระบบการผลิตน้ำจืดจากน้ำทะเล โดยศึกษาแนวทางของต่างประเทศ เช่น ประเทศอิสราเอล เป็นต้น มาเป็นต้นแบบ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคในแหล่งท่องเที่ยว

๖.๒.๒๔ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องศึกษาและดำเนินโครงการก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย - ลาว เพิ่มอีก ๑ จุด ในจังหวัดหนองคาย เพื่อเชื่อมต่อเส้นทางรถไฟความเร็วสูงจีน - ลาว กับประเทศไทย โดยแยกเส้นทางการเดินทางระหว่างขบวนรถไฟที่ขนส่งคนโดยสารและขนส่งสินค้าออกจากกัน ซึ่งจะช่วยให้ระบบการคมนาคมขนส่งระหว่างประเทศรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

๖.๒.๒๕ ส่งเสริมและพัฒนามาตรฐานอาหารฮาลาล เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและการยอมรับจากผู้ให้บริการและนักท่องเที่ยว รวมถึงเพื่อประโยชน์สำหรับการส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านอาหาร

คณะกรรมการขอเสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง ญัตติแนวทางในการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย รวมถึงข้อสังเกตของคณะกรรมการ มาเพื่อได้โปรดพิจารณานำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สุนทรียา ปัทมาภรณ์

(นางสาวสุนทรียา ปัทมาภรณ์)

เลขานุการคณะกรรมการ

หมายเหตุ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๕ ได้กำหนดหลักการเกี่ยวกับการบันทึกข้อสังเกตของคณะกรรมการไว้ว่า

ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ามีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ องค์กรอัยการ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องควรทราบ หรือควรปฏิบัติ ก็ให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวไว้ในรายงานของคณะกรรมการเพื่อให้สภาพิจารณา

ในการพิจารณาข้อสังเกตของคณะกรรมการ ให้สภาลงมติว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย โดยไม่มีการอภิปราย

กรณีที่สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ให้ประธานสภาส่งรายงานและข้อสังเกตไปยังคณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ องค์กรอัยการ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานสภาส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการ ให้คณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ องค์กรอัยการ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทราบ คณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ องค์กรอัยการ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามข้อสังเกตนั้นประการใดหรือไม่ ให้ประธานสภาแจ้งให้ที่ประชุมทราบในโอกาสแรกที่มีการประชุม

ภาคผนวก ก

สถิติแนวทางในการส่งเสริม แก้ไขปัญหา
และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย

ที่ สผ ๐๐๑๔/๘๕๕๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๗๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ญัตติเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย
เรียน ประธานคณะกรรมการการการท่องเที่ยว

สิ่งที่ส่งมาด้วย ญัตติที่เกี่ยวข้อง รวม ๔ เรื่อง

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ (นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางในการจัดให้มีแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ (นายประเสริฐพงษ์ ศรนวัตร์ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย (นายนิศ ขำนุรักษ์ และนายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ เป็นผู้เสนอ) และญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการท่องเที่ยวเชิงเอกลักษณ์และตามอัตลักษณ์ในแต่ละพื้นที่ทั่วทุกภูมิภาค (นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ เป็นผู้เสนอ) และมีมติให้ส่งคณะกรรมการการท่องเที่ยวพิจารณา ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙๐ โดยกำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษา ๖๐ วัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสรศักดิ์ เพียรเวช)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักการประชุม

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๒๑

(สำเนา)

เลขรับ ๘๑/๒๕๖๒ วันที่ ๑๑ ก.ค. ๒๕๖๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนประดิพัทธ์ กทม. ๑๐๔๐๐

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเสนอญัตติด่วน เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการดำเนินการพัฒนา
การท่องเที่ยวของภาคใต้

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

เนื่องด้วยปัจจุบันการท่องเที่ยวถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องให้การสนับสนุนและส่งเสริม
ให้มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นเพราะว่า รายได้ของประเทศที่เกิดจากการท่องเที่ยว
เป็นรายได้ที่มหาศาล และเกือบทุกประเทศในโลกก็ได้มีการแข่งขันกันสูงมากเพื่อให้ประเทศของตน
เป็นประเทศที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการทำการตลาด ทำการประชาสัมพันธ์ และ
ทำการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ อีกมากมาย ซึ่งหากประเทศไทยไม่มีการศึกษาวางแผนอย่างเป็นระบบแล้วย่อม
ทำให้ไม่มีการพัฒนาอย่างจริงจังย่อมไม่มีศักยภาพต่อสู้กับประเทศอื่น ๆ ได้ ภาคใต้นั้นมีศักยภาพ
ด้านการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก แต่ยังขาดการพัฒนาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม ทั้ง ๆ ที่ สามารถสร้างรายได้
ให้กับประเทศเป็นอย่างมาก หากมีการศึกษาแนวทางการดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้
เพื่อวางแผนทางด้านยุทธศาสตร์ ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านอื่น ๆ ก็เกิดประโยชน์กับประเทศเป็นอย่างมาก

ดังนั้น จึงขอเสนอญัตติด่วนดังกล่าวมาเพื่อให้ที่ประชุมพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาศึกษาแนวทางการดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ ตามข้อบังคับการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒ ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะได้ชี้แจงในที่ประชุมสภา ฯ
ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พิมพ์ภัทรา วิชัยกุล ผู้เสนอ

(นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล)

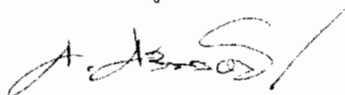
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(โปรดพลิก)

ผู้รับรอง (ขอเสนอผู้ติดตาม เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้)

๑. นายชุมพล จุสใส	๒. นายสรารุท อ่อนละม้าย
๓. นายวีระชัย วีระเมธีกุล	๔. นายเทพไท เสนพงศ์
๕. นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	๖. นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์
๗. นายชัยชนะ เดชเคโซ	๘. นางสาวรังสิมา รอดรัมย์
๙. นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	๑๐. นายเดชอิศม์ ขาวทอง
๑๑. นายกรณ์ จาติกวณิช	๑๒. นายประกอบ รัตนพันธ์
๑๓. นายวิวัฒน์ นิลวัชรมนตรี	๑๔. นายภานุ ศรีบุญยกกาญจน์
๑๕. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ	๑๖. นายถาวร เสนเนียม
๑๗. นายประมวล พงศ์ถาวราเดช	๑๘. นายสินิตย์ เลิศไกร
๑๙. นายบัญญัติ เจตนจันทร์	๒๐. นายธีรภัทร พริ้งศุลกะ

สำเนาถูกต้อง

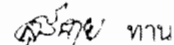

(นายคุมกฤษ ศรีพรหม)

นิติกรชำนาญการพิเศษ

กลุ่มงานระเบียบวาระ สำนักงานการประชุม

วันนา พิมพ์

ทาน

๒๕๖๓-๑. ตรวจ

(สำเนา)
เลขรับ ๖๐/๒๕๖๓ วันที่ ๕ ก.พ. ๒๕๖๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนประดิพัทธ์ กทม. ๑๐๔๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเสนอญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทาง
ในการจัดให้มีแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ประเทศไทยมีสถานที่ท่องเที่ยวสวยงามหลายแห่ง ในแต่ละปีมีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย
และชาวต่างประเทศเดินทางมาประเทศไทยปีละมากกว่า ๓๐ ล้านคน โดยเฉพาะพื้นที่ภาคใต้ซึ่งมีหมู่เกาะ
และทะเลที่สวยงามอันเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก ซึ่งการท่องเที่ยวทางทะเลเป็นปัจจัยสำคัญ
ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้และในระดับประเทศ แต่การพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่ยังไม่มี
ประสิทธิภาพเพียงพอ เช่น ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งรุนแรงที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ปัญหาแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม
รวมไปถึงระบบบริการขนส่งเพื่อเชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศขาดการเชื่อมต่อ
ระหว่างกันอย่างบูรณาการ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดให้มีแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้
เพื่อให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการท่องเที่ยวในประเทศไทย และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์
การท่องเที่ยวของประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงจัดให้มีการบริการขนส่งสาธารณะอย่างบูรณาการ

ดังนั้น จึงขอเสนอญัตติดังกล่าวมาเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางในการจัดให้มีแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ ตามข้อบังคับการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะได้ชี้แจงในที่ประชุมสภาฯ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) ประเสริฐพงษ์ ทรนุวัตร์ ผู้เสนอ
(นายประเสริฐพงษ์ ทรนุวัตร์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคอนาคตใหม่

(โปรดพลิก)

ผู้รับรอง (ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางในการจัดให้มีแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้)

๑. นายเจนวิทย์ ไกรสินธุ์	๒. นายสมเกียรติ ไชยวิสุทธิกุล
๓. นายจิรวัดน์ อรัณยกานนท์	๔. พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ
๕. นายองค์การ ชัยบุตร	๖. นายรังสิมันต์ โรม
๗. นายกฤติเดช สันติวชิระกุล	๘. นายเอกภพ เพ็ญพิเศษ
๙. นายสมัคร ป้องวงษ์	๑๐. นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ
๑๑. นายกัญจน์พงศ์ จงสุทธนามณี	๑๒. นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร
๑๓. นายทองแดง เบ็ญจะปัก	๑๔. นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์
๑๕. นายวิรัช พันธุมะผล	๑๖. นายจุลพันธ์ โนนศรีชัย
๑๗. นายอภิชาติ ศิริสุนทร	๑๘. รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ
๑๙. นายสำลี รักสุทธี	๒๐. นายคารม พลพรกลาง

สำเนาถูกต้อง

(นายศุภฤกษ์ ศรีพรหม)

นิติกรชำนาญการพิเศษ

กลุ่มงานระเบียบวาระ สำนักงานการประชุม

ณัฐฐา พิมพ์

๒๖/๑๐/๒๕๖๕
๒๖/๑๐/๒๕๖๕
๒๖/๑๐/๒๕๖๕

ทาน

ตรวจ

(สำเนา)
เลขรับ ๑๑๗/๒๕๖๓ วันที่ ๑๗ มิ.ย. ๒๕๖๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนประดิพัทธ์ กทม. ๑๐๔๐๐

๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเสนอญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยถือได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเป็นจำนวนมาก เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ฯลฯ ซึ่งผลจากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวดังกล่าวได้นำความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ สร้างรายได้ สร้างอาชีพให้กับประชาชนในพื้นที่และประเทศชาติเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นปัจจัยหนึ่งในการช่วยกระตุ้นให้นักลงทุนชาวต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้นอีกด้วย โดยเฉพาะด้านการค้าขายและธุรกิจท่องเที่ยว แต่ในขณะเดียวกันการท่องเที่ยวของประเทศไทยก็ยังคงประสบกับปัญหาในด้านต่าง ๆ อยู่ เช่น ด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ด้านระบบสาธารณสุขที่ยังไม่ทั่วถึง ด้านความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ ทำให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยไม่ได้รับความสะดวกสบายและความประทับใจเท่าที่ควร ประกอบกับในปัจจุบันซึ่งเป็นช่วงที่กำลังเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคโควิด-๑๙ ไปทั่วโลก ทำให้นักท่องเที่ยวจากประเทศต่าง ๆ ไม่สามารถเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยได้ ส่งผลให้ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวได้รับผลกระทบอย่างหนัก เศรษฐกิจของประเทศอยู่ในภาวะถดถอย ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการแก้ไขและพัฒนาอย่างจริงจัง เพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยกลับมาขยายตัวอย่างยั่งยืน

ดังนั้น จึงขอเสนอญัตติดังกล่าวมาเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาในเรื่อง การแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะได้ชี้แจงในที่ประชุมสภาฯ ต่อไป

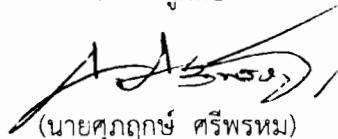
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) นริศ ชำนุรักษ์ ผู้เสนอ
(นายนริศ ชำนุรักษ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
(ลงชื่อ) อัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ ผู้เสนอ
(นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(โปรดพลิก)

ผู้รับรอง (ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย)

๑. นายประกอบ รัตนพันธ์	๒. นางสาวสุนัฐษา ไถ่สถาพรพิพิธ
๓. ศาสตราจารย์กนก วงษ์ตระหง่าน	๔. นายสรวิธ อ่อนละมัย
๕. นายเกียรติ สิทธิอมร	๖. นายเดชอิศม์ ขาวทอง
๗. นายธีรภัทร พริ้งศุลกะ	๘. นายประมวล พงศ์ถาวราเดช
๙. นายเทพไท เสนพงศ์	๑๐. นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล
๑๑. นางสาวแนน บุญยธิดา สมชัย	๑๒. นางศรีสมร รัตมีฤกษ์เศรษฐ์
๑๓. นายพนิต วิกิตเศรษฐ์	๑๔. นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์
๑๕. นายชุมพล จุลใส	๑๖. นางสาวรังสิมา รอดรัศมี
๑๗. นายอันวาร์ สาและ	๑๘. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ
๑๙. นายอภิชัย เตชะอุบล	๒๐. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย

สำเนาถูกต้อง

(นายสุกฤษฎ์ ศรีพรหม)

นิติกรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานระเบียบวาระ สำนักงานการประชุม

มนชัย พิมพ์

หัวหน้างาน
ตรวจสอบ

(สำเนา)

เลขรับ ๑๕๒/๒๕๖๓ วันที่ ๒๔ ก.ค. ๒๕๖๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเสนอญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการท่องเที่ยว
เชิงเอกลักษณ์และตามอัตลักษณ์ในแต่ละพื้นที่ทั่วทุกภูมิภาค

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยรัฐบาลมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกระตุ้นเศรษฐกิจ
ของประเทศจากนโยบายและมาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย ยังคงมีแนวโน้มเติบโต
อย่างต่อเนื่องและประเทศไทยมีศักยภาพและโอกาสทางการท่องเที่ยวหลายอย่าง อาทิ ความหลากหลาย
ของทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ในแต่ละจังหวัด
แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว ที่ส่งผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย
กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่สนใจการท่องเที่ยวชุมชนซึ่งเป็นที่ยอมรับมาอย่างต่อเนื่อง และการใช้จ่ายซื้อสินค้า
ของที่ระลึก เสื้อผ้า และผลิตภัณฑ์จากชุมชน ทำให้อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นด้วย
ซึ่งการท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัดสามารถบริหารจัดการโดยเน้นเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น
ของตนและตามอัตลักษณ์ลักษณะเด่นของพื้นที่นั้นๆ ได้ ยกตัวอย่างเช่น ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ มีชนเผ่า
สำคัญ ๔ เผ่า ได้แก่ ชนเผ่าเขมร ชนเผ่าลาว ชนเผ่าส่วยและชนเผ่าเยอ ซึ่งมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน สมควรที่จะ
ได้รับการอนุรักษ์ไว้ให้เด็กรุ่นหลังได้ศึกษา และในจังหวัดอื่นๆ ยังมีชนเผ่าพื้นเมืองที่มีเอกลักษณ์ควรได้รับการ
ส่งเสริม นอกจากนั้นควรมีการนำวิถีชีวิตวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์เข้าไปร่วมในการท่องเที่ยวของชุมชน
และในตัวเมืองศรีสะเกษยังมีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอีกมากมาย อาทิ ปราสาทสระกำแพงใหญ่
เกาะกลางน้ำ และวัดปราสาทเยอเหนือซึ่งเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เคารพสักการะของชนเผ่าเยอ ไปจนถึง
สถานที่ท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้เรียนรู้ถึงวิถีทางด้านการเกษตร โดยมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น ทุเรียน
ภูเขาไฟ ที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและได้มีการจัดลำดับไว้ในแต่ละพื้นที่ ได้แก่ ทุเรียนพันธุ์ก้านยาว จังหวัดนนทบุรี
ทุเรียนภูเขาไฟ จังหวัดศรีสะเกษ ทุเรียนพันธุ์ลีน จังหวัดอุดรธานี ทุเรียนพันธุ์สลิกา จังหวัดพังงา ทุเรียน
ป่าละอู จากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และยังมีการจัดงานเทศกาลผลไม้หลากหลายชนิดอีกด้วย

การขยายตลาดและดึงดูดให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาท่องเที่ยว เพื่อให้การท่องเที่ยวสร้างรายได้
และมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ หากแต่ปัญหาการท่องเที่ยวชุมชนในประเทศไทย ยังขาดการพัฒนา
ต่อยอดสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐาน ซึ่งหากพิจารณาการต่อยอดดังกล่าวตามระบบห่วงโซ่
คุณค่าอันจะส่งผลให้การดำเนินงานในด้านกิจกรรมหลักของชุมชน มีระบบการจัดการที่น่าศักยภาพทางการ
ท่องเที่ยวต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด สร้างรายได้ และพัฒนาเศรษฐกิจสู่การท่องเที่ยวชุมชน

(โปรดพลิก)

ภาคผนวก ข
ประกาศตั้งคณะอนุกรรมการ
และประกาศแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

ประกาศตั้งคณะกรรมการ
และประกาศแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการ
ของ
คณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทาง
ในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว
ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประกาศคณะกรรมการการทองเทียว สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง ตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหา
การทองเทียวภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการทองเทียว สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๔ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการทองเทียวภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาการทองเทียวในพื้นที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาด้านการทองเทียวในภูมิภาคดังกล่าว ซึ่งคณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย

๑. นางสาวสิรินทร รามสูต	เป็นประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายจิรเดช ศรีวิราช	เป็นอนุกรรมการ
๓. นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ	เป็นอนุกรรมการ
๔. นางสาวชนก จันทาทอง	เป็นอนุกรรมการ
๕. นายกฤตเดช สันติวิชิระกุล	เป็นอนุกรรมการ
๖. นางสาวสร้อยสนันท์ อรรถนพพร	เป็นอนุกรรมการ
๗. นายจตุรงค์ เฟ็งนรพัฒน์	เป็นอนุกรรมการ
๘. นายศุภฤกษ์ สุรางกูร	เป็นอนุกรรมการ

โดยให้คณะอนุกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

๑. ศึกษารูปแบบการทองเทียวที่เหมาะสมเพื่อกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาการทองเทียวในพื้นที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๒. ศึกษาสภาพปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อกรทองเทียว รวมทั้งแนวทางในการแก้ไขปัญหา

๓. รวบรวม และจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อกำหนดแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาด้านการทองเทียวในพื้นที่ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อคณะกรรมการการทองเทียวและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๔. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการทองเทียว
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง แต่งตั้งอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหา
การท่องเที่ยวภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เพิ่มเติม)

ตามที่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ได้มีประกาศลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหา การท่องเที่ยว ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุม สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙๖ นั้น

ในการนี้ ในคราวประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๕ ในวันพุธที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติให้แต่งตั้งอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการ ส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เพิ่มเติม) ในคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย

๑. นายนพดล ภาคพรต
๒. นายอดิษฐ์ ชัยรัตนานนท์

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง ตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๔ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ และครั้งที่ ๓๕ วันพุธที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ จำนวน ๖ คน ประกอบด้วย

๑. นางสาวณัฐรัชต์ ชามพูนท
๒. นายธนรัชต์ พานนนท์
๓. นายพงศ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์
๔. นางสาวถนอมขวัญ อยู่สุข
๕. นางอนุสรฯ ยิ่งตรง
๖. นางธันกมล ทรรพพงศ์

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง แต่งตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม
พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เพิ่มเติม)

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๔ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ และครั้งที่ ๓๕ วันพุธที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่อง การตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ในการนี้ ในคราวประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๖ ในวันพุธที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติให้แต่งตั้ง นางผ่องศรี แซ่จิ่ง เป็นที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง แต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เพิ่มเติม)

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๘ วันพุธที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เพิ่มเติม) เพื่อให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ จำนวน ๑๑ คน ประกอบด้วย

๑. นายกิตติศักดิ์ คณาสวัสดิ์
๒. นางสาวจิณณพัต เพ็ญนรพัฒน์
๓. นายจรูญศักดิ์ สุนทรเดชา
๔. นางภัทรภร วรรณภิญโญ
๕. นางสาวอรอุมา ไชยเศรษฐ์
๖. นายกสมาคมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดชัยภูมิ
๗. นายเอกภพ ช่างแก้ว
๘. นางเทียบจุฑา ขาวขำ
๙. นางสาวธัญลักษณ์ ไชยสร
๑๐. นางสาวเศรษฐินี ศิริสกุล เขมทัต
๑๑. นางสาวทวิพิศ วาทีพิศ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง แต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เพิ่มเติม)

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔๑ วันพุธที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เพิ่มเติม) เพื่อให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการการเลือกตั้ง จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย

๑. นางสาวพรพิมล ธรรมสาร
๒. นางวาสิตา น้อยพรหม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการการท่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง แต่งตั้งที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการท่งเที่ยวภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เพิ่มเติม)

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการการท่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๖๓ วันพฤหัสบดีที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่งเที่ยวภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เพิ่มเติม) เพื่อให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะอนุกรรมการ จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย

๑. นายสาธิต ชัยชนะ
๒. นางสาวสุพิชชา ทมานนท์

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการการท่งเที่ยว
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง แต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เพิ่มเติม)

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๗๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (เพิ่มเติม) จำนวน ๑ คน คือ นางสุภิญญาภรณ์ พิภพสิทธิโกศล เพื่อให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศตั้งคณะกรรมการ
และประกาศแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการ
ของ

คณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทาง
ในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว
ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก

ประกาศคณะกรรมการการท่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง ตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการท่งเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการท่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๔ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่งเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก เพื่อพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่งเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก ที่เกี่ยวข้องกับการท่งเที่ยวทั่วประเทศ ซึ่งคณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย

๑. นายนที ถิ่นสาคร	เป็นประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายภูเษง ยาวอหะซัน	เป็นอนุกรรมการ
๓. นายคงกฤษ ฉัตรมาลีรัตน์	เป็นอนุกรรมการ
๔. นายนริศ ชำนุรักษ์	เป็นอนุกรรมการ
๕. นายประเสริฐพงศ์ ศรีนวัตร์	เป็นอนุกรรมการ
๖. นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล	เป็นอนุกรรมการ
๗. นายวิวรรธน์ นิลวัชรมณี	เป็นอนุกรรมการ
๘. นางสาวศลิ้มพา เลิศนุวัฒน์	เป็นอนุกรรมการ
๙. นางสาวสุนันฐา โล่สถาพรพิพิธ	เป็นอนุกรรมการ
๑๐. นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์	เป็นอนุกรรมการ

โดยให้คณะอนุกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังนี้

๑. ศึกษารูปแบบการท่งเที่ยวที่เหมาะสม เพื่อกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาการท่งเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก
๒. ศึกษาสภาพปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อกรท่งเที่ยว รวมทั้งแนวทางในการแก้ไขปัญหา
๓. รวบรวม และจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อกำหนดแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่งเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก ต่อคณะกรรมการการท่งเที่ยว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๔. ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการท่งเที่ยว
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการทอ่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง ตั้งที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหการทอ่งเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการทอ่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๔ เมื่อวันที่ ๓๔ พฤศจิกายน
ที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติตั้งที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทาง
ในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหการทอ่งเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก เพื่อให้คำปรึกษา
ข้อเสนอแนะ และแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ
จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑. รองศาสตราจารย์พันธ์ ทองชุมนุม
๒. นายมีโชค ศรีรักษ์
๓. นายรัชชเดช สรวยจิรวัดน์
๔. นางสาววิชูพรรณ ภูเกล้าวัน ศรีสัญญา
๕. นายสุรวัช อัครวรรมาศ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการทอ่งเที่ยว
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง ตั้งที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก (เพิ่มเติม)

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๕ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติตั้งที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก (เพิ่มเติม) เพื่อให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ จัดทำรายงานเสนอความเห็น และสรุปประเด็นเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะอนุกรรมการ จำนวน ๑๑ คน ประกอบด้วย

๑. นางชนิดาภา เดชคลัง
๒. นางสาวทิวพันธ์ เพ็ชรตระกูล
๓. นายธนูศักดิ์ พึ่งเดช
๔. นายปรีดีปราโมทย์ เลิศวรภัทร
๕. นายพลภัฏฐ์ จันทโรศภิน
๖. นายวิโรเดช นิธิสรกุล
๗. นายสาคร เกี้ยวข้อง
๘. นายสุรินทร์ ศรีสนิท
๙. นายแสนศักดิ์ ศิริพานิช
๑๐. นายอมร อินทรเจริญ
๑๑. นางสาวอรุณี ปริศนานันท์กุล

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง ตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก (เพิ่มเติม)

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๖ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติตั้งที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก (เพิ่มเติม) เพื่อให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ จัดทำรายงานเสนอความเห็น และสรุปประเด็นเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ จำนวน ๑๒ คน ประกอบด้วย

๑. ผู้ว่าการการเลือกตั้งแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน
๒. ผู้อำนวยการองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) หรือผู้แทน
๓. อธิบดีกรมการเลือกตั้ง หรือผู้แทน
๔. รองศาสตราจารย์ธนรัตน์ แต้ววัฒนา
๕. นายพิศาล คงจันทร์
๖. นางสาวมารีสา สุโกศล หนุนภักดี
๗. นายวรสิทธิ์ ผ่องคำพันธุ์
๘. นายวิทยา หวังพัฒนธ
๙. นางสาวศิริวรรณ สุกัญจนศิริ
๑๐. นายเสริมพงศ์ พูลสวัสดิ์
๑๑. นางอนุชิตา ชินศิริประภา
๑๒. นายอรุณ มีเพียร

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง ตั้งที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก (เพิ่มเติม)

ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ได้มีประกาศ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ เรื่อง ตั้งที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก (เพิ่มเติม) โดยให้ผู้ว่าการการเลือกตั้งแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน ร่วมเป็นที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออกด้วย นั้น

บัดนี้ การเลือกตั้งแห่งประเทศไทย ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๓ มอบหมายให้ นางสาวภัทรอนงค์ ณ เชียงใหม่ เป็นผู้แทนผู้ว่าการการเลือกตั้งแห่งประเทศไทย จึงขอประกาศให้ นางสาวภัทรอนงค์ ณ เชียงใหม่ เป็นที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการท่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง แต่งตั้งที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการท่งเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก (เพิ่มเติม)

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการท่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๘ เมื่อวันที่ ๓๘ เมื่อวันพุธที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่งเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก (เพิ่มเติม) เพื่อให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ จัดทำรายงานเสนอความเห็น และสรุปประเด็นเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะอนุกรรมการ จำนวน ๒ คน ประกอบด้วย

๑. ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน
๒. นายสุวัชร โภยสมบูรณ์

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการท่งเที่ยว
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง แต่งตั้งที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก (เพิ่มเติม)

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๙ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก (เพิ่มเติม) เพื่อให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ จัดทำรายงานเสนอความเห็น และสรุปประเด็นเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะอนุกรรมการ จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑. นายกริช นนทฤทธิ
๒. นายปภพพล เต็มธีรกิจ
๓. นายพิริยะ โพธิ์วิจิตร
๔. นางสาววันทนา บ่อโพธิ์
๕. นายสาธิต ศรีรักษ์

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง เปลี่ยนแปลงตำแหน่งบุคคลในคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทาง
ในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก

ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ได้ออกประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ เรื่อง ตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก โดยแต่งตั้งให้นายกุเฮง ยาวอหะซัน และนายคงฤช ฉัตรมาลีรัตน์ เป็นอนุกรรมการ นั้น

ในคราวประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔๐ วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติให้นายกุเฮง ยาวอหะซัน และนายคงฤช ฉัตรมาลีรัตน์ พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง แต่งตั้งอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก

ตามที่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ได้มีประกาศลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก โดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙๖ นั้น

ในการนี้ ในคราวประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔๐ วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้ง พันตำรวจเอก สติธย์ วิชัยกุล เป็นอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง แต่งตั้งที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก (เพิ่มเติม)

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔๐ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติแต่งตั้งที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการเลือกตั้ง ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก (เพิ่มเติม) เพื่อให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ จัดทำรายงานเสนอความเห็น และสรุปประเด็นเรื่องต่าง ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะอนุกรรมการ จำนวน ๗ คน ประกอบด้วย

๑. นางสาวจุฑามาศ ศรีสนิท
๒. นางธนิดา บุญยก้องภพ
๓. นายชายประจักษ์ ศิริพันธุ์
๔. นายธนชาติ ยิ่งประภากร
๕. พันตำรวจโท หลุยส์ ภาวิณี เอกอภิญา
๖. นางสาววิชูพรรณ ภูเกล้าวัน ศรีสัญญา
๗. นายอติรัตน์ ด่านภัทรวรรณ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง แต่งตั้งที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก (เพิ่มเติม)

ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ได้มีประกาศ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก (เพิ่มเติม) โดยให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือผู้แทน ร่วมเป็นที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออกด้วย นั้น

บัดนี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ มอบหมายให้ นายพงศ์บุญย์ ปองทอง ตำแหน่งรองปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นผู้แทน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงขอประกาศให้ นายพงศ์บุญย์ ปองทอง เป็นที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สภาผู้แทนราษฎร

ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร
เรื่อง เปลี่ยนแปลงตำแหน่งบุคคลในคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทาง
ในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔๒ วันพุธที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้มีมติเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของบุคคลในคณะอนุกรรมการ ให้นายแสนศักดิ์ ศิริพานิช พ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษาประจำคณะอนุกรรมการ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
สภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก ค
หนังสือขอขยายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาของ
คณะกรรมการธิการ

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

สำนักกรรมการ ๓

รับที่ ๒๒๕๑ / ๒๕๖๓

วันที่ ๒ / ต.ค. / ๖๓

ม.งาน กอว.๒๐๖ ดำเนินการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

ที่ สผ ๐๐๑๔/๖๔๒๓

๖ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยว
ของประเทศไทยของคณะกรรมการการท่องเที่ยว

เรียน ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว

อ้างถึง หนังสือคณะกรรมการฯ ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔.๐๔/๙๔๙๘ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๖๓

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการการท่องเที่ยวได้ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณา
ศึกษาญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยออกไปอีก ๙๐ วัน นั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาได้ตามที่ร้องขอ
ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.ต.

(อาพิชิต์ สุขะนันท์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักการประชุม

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๒๑

ที่ สผ ๐๐๑๔/๕๖๐

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยว
ของประเทศไทยของคณะกรรมการการการท่องเที่ยว

เรียน ประธานคณะกรรมการการการท่องเที่ยว

อ้างถึง หนังสือคณะกรรมการฯ ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๙.๐๔/๒๐๔ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการการการท่องเที่ยวได้ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณาศึกษา
ญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยออกไปอีก ๙๐ วัน นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีมติให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาได้ตามที่ร้องขอ
ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.ต.

(อาพิทธ์ สุขะนันท์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักการประชุม

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๒๑

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

สำนักกรรมการ ๓

รับที่ ๒๐๔๑ / ๖๕๖๔

วันที่ ๒๓ / เม.ย. / ๖๕

วงกลุ่มงาน ๗๐๗๖๖ ดำเนินการ

ที่ สผ ๐๐๑๔/๕๗๕๑

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ เมษายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยว
ของประเทศไทย

เรียน ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว

อ้างถึง หนังสือคณะกรรมการฯ ส่วนที่ ๓๒ ที่ สผ ๐๐๑๔.๐๔/๓๓๓๒ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการการท่องเที่ยวได้ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณา
ศึกษาญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยออกไปอีก ๙๐ วัน นั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาได้ตามที่ร้องขอ
ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.ต.

(อาพิทธ์ สุขะนันท์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักการประชุม

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๒๑

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

สำนักกรรมการ ๓

รับที่ 1878 / 2564

วันที่ 27 / ก.ค. / 64

ส่งกลุ่มงาน ก่องเที้ยว ดำเนินการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

ที่ สผ ๐๐๑๔/๖๗/๓๔

๖๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอยกยระยะเวลาการพิจารณาญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย

เรียน ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว

อ้างถึง หนังสือคณะกรรมการฯ ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔.๐๔/๕๕๑๖ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการการท่องเที่ยว ได้ขอยกยระยะเวลาการพิจารณาญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยออกไปอีก ๙๐ วัน นั้น

เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ได้ทวีความรุนแรงและสภาผู้แทนราษฎรได้งดการประชุม ดังนั้น เพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการ ประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงเห็นชอบอนุญาตให้คณะกรรมการการท่องเที่ยวดำเนินการพิจารณาศึกษาญัตติดังกล่าวได้ตามที่ร้องขอไปพลางก่อน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙ (๒) ทั้งนี้ จะได้ขออนุญาตต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.ต.

(อาพิชิต สุขะนันท์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักการประชุม

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๒๑

สำนักงานบริหารทั่วไป

สำนักกรรมการธิการ ๓

รับที่ ๒๘๑๖/๒๕๖๔

วันที่ ๑๐ / ๓.๓ / ๖๔

ส่งถึงงาน กอปรท.ชว. ดำเนินการ

ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๖๕๒๗

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยว
ของประเทศไทย

เรียน ประธานคณะกรรมการธิการการท่องเที่ยว

อ้างถึง หนังสือคณะกรรมการธิการฯ ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔.๐๔/๗๔๗๗ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการธิการการท่องเที่ยวได้ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณา
ศึกษาญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยออกไปอีก ๙๐ วัน นั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาได้ตามที่ร้องขอ
ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.ต.

(อาพัทธ์ สุขะนันท์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักการประชุม

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๒๑

คณะกรรมการบริหารทั่วไป

สำนักคณะกรรมการ ๓

วันที่ ๑๑ / ๑๒ / ๖๕๖๕

วันที่ ๑๕ / ๑๒ / ๖๕

ส่งกลุ่มงาน ๗๐๗๖๖ ดำเนินการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

ที่ สผ ๐๐๑๔/๓๓๓

๑๕ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยว
ของประเทศไทย

เรียน ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว

อ้างถึง หนังสือคณะกรรมการฯ ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔.๐๔/๒๒๘ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการการท่องเที่ยวได้ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณาศึกษา
ญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยออกไปอีก ๙๐ วัน นั้น

เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กลายพันธุ์
สายพันธุ์โอมิครอน (Omicron) ได้มีแนวโน้มการแพร่ระบาดเพิ่มมากขึ้นและสภาผู้แทนราษฎรได้งด
การประชุม ดังนั้น เพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการ ประธานสภาผู้แทนราษฎร
จึงเห็นชอบอนุญาตให้คณะกรรมการการท่องเที่ยว ดำเนินการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวได้ตามที่ร้องขอ
ไปพลางก่อน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙ (๒) ทั้งนี้ จะได้แจ้งต่อที่ประชุม
สภาผู้แทนราษฎรต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.ต.

(อาพิชิต สุขะนันท์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักการประชุม

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๒๑

ที่ สผ ๐๐๑๔/๕๑๔๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยว
ของประเทศไทย

เรียน ประธานคณะกรรมการการการท่องเที่ยว

อ้างถึง หนังสือคณะกรรมการการฯ ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔.๐๔/๓๑๔๖ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการการการท่องเที่ยวได้ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณาศึกษา
ญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยออกไปอีก ๙๐ วัน นั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาได้ตามที่ร้องขอ
ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.ต.

(อาพิทธ์ สุขะนันท์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักการประชุม

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๑๑

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

สำนักกรรมการ ๓

รับที่..... ๒๐๐๙ / ๒๕๖๕

วันที่..... ๑๑ / ก.ค. / ๖๕

ส่งกลุ่มงาน..... กอ.ก.๒๗ดำเนินการ

ที่ สผ ๐๐๑๔/๗๕๐๐

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยว
ของประเทศไทย

เรียน ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว

อ้างถึง หนังสือคณะกรรมการฯ ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔.๐๔/๕๘๓๐ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการการท่องเที่ยวได้ขอย้ายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาญัตติ
เกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยออกไปอีก ๙๐ วัน นั้น

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีมติให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษา
ได้ตามที่ร้องขอ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.ต.

(อาพิทธ์ สุขนันท)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักการประชุม

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๒๑

ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๒๑๕๒

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

สำนักกรรมการการ

ในที่... ๓๐๓๒ / ๒๕๖๕

วันที่... ๑๙ / ๑๑ / ๖๕

กลุ่มงาน... กองท่ง... ดำเนินการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอยายระยะเวลาการพิจารณาศึกษาญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยว
ของประเทศไทย

เรียน ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว

อ้างถึง หนังสือคณะกรรมการฯ ส่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔.๐๔/๘๖๔๔ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะกรรมการการท่องเที่ยวได้ขอยายระยะเวลาการพิจารณา
ศึกษาญัตติเกี่ยวกับการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยออกไปอีก ๙๐ วัน นั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาได้ตามที่ร้องขอ
ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ ร.ต.ต.

(อาพิทธ์ สุขะนันท์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักการประชุม

โทร. ๐๒ ๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๒๑

ภาคผนวก ง
ประมวลภาพการประชุมของคณะกรรมการธิการ

ภาคผนวก ง

ประมวลภาพการประชุมของคณะอนุกรรมการ
พิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญห
การท่องเที่ยวภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาพการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาพการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาพการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาพการประชุมคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาพการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคผนวก ง

ประมวลภาพการประชุมของคณะอนุกรรมการ
พิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหา
การท่องเที่ยวภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก

ภาพการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก ครั้งที่ ๑ (วันพุธที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓)

ภาพการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก ครั้งที่ ๒ (วันพุธที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓)

ภาพการประชุมคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก
ครั้งที่ ๓ (วันพฤหัสบดีที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๓)

ภาพการประชุมคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก
ครั้งที่ ๔ (วันพฤหัสบดีที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓)

ภาพการประชุมคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก
ครั้งที่ ๕ (วันศุกร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔)

ภาพการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก ครั้งที่ ๖ (วันพุธที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔)

ภาพการประชุมคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก
ครั้งที่ ๗ (วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔)

ภาพการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา
และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก
ครั้งที่ ๘ (วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔)

ภาพการประชุมคณะกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยว ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก ครั้งที่ ๙ (วันพุธที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕)

ภาคผนวก จ
ประมวลภาพการเดินทางไปศึกษาดูงานของคณะกรรมการ

ภาคผนวก จ

ประมวลภาพการเดินทางไปศึกษาดูงานของคณะอนุกรรมการ
พิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญห
การท่องเที่ยวภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การศึกษาดูงาน

เกี่ยวกับการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสภาพปัญหาการจัดการด้านการท่องเที่ยว
ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ณ จังหวัดน่าน จังหวัดแพร่ และจังหวัดลำปาง
ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๒๒ ถึงวันอังคารที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

การศึกษาดูงาน

เกี่ยวกับการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสภาพปัญหาการจัดการด้านการท่องเที่ยว
ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ณ จังหวัดหนองคาย และจังหวัดเลย
ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๑๓ ถึงวันอังคารที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

การศึกษาดูงาน

เกี่ยวกับการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสภาพปัญหาการจัดการด้านการท่องเที่ยว
ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ณ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน และจังหวัดเชียงราย
ระหว่างวันอาทิตย์ที่ ๒๘ ถึงวันอังคารที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

การศึกษาดูงาน

เกี่ยวกับการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสภาพปัญหาการจัดการด้านการท่องเที่ยว
ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ณ จังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดศรีสะเกษ
ระหว่างวันเสาร์ที่ ๑๘ ถึงวันจันทร์ที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔

การศึกษาดูงาน
เกี่ยวกับการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวและสภาพปัญหาการจัดการด้านการท่องเที่ยว
ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ณ จังหวัดแม่ฮ่องสอน และจังหวัดเชียงใหม่
ระหว่างวันศุกร์ที่ ๒๐ ถึงวันจันทร์ที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ภาคผนวก จ

ประมวลภาพการเดินทางไปศึกษาดูงานของคณะอนุกรรมการ
พิจารณาศึกษาแนวทางในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญห
การท่องเที่ยวภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก

ประมวลภาพการเดินทางไปศึกษาดูงานเพื่อรับทราบข้อเท็จจริง
และประชุมร่วมกับผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่

จังหวัดตรัง

จังหวัดพังงา

จังหวัดนครศรีธรรมราช

จังหวัดสงขลา

จังหวัดยะลา

ท่าอากาศยานนานาชาติเบตง

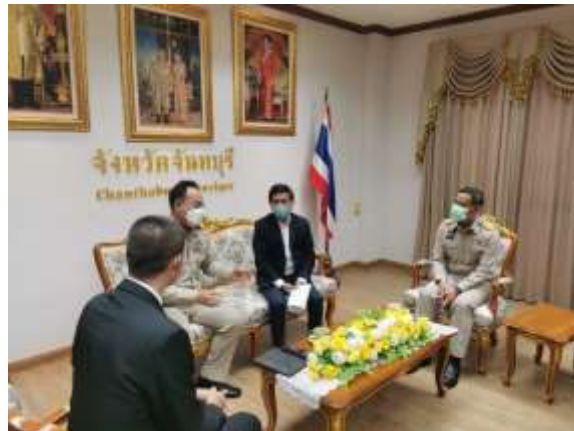
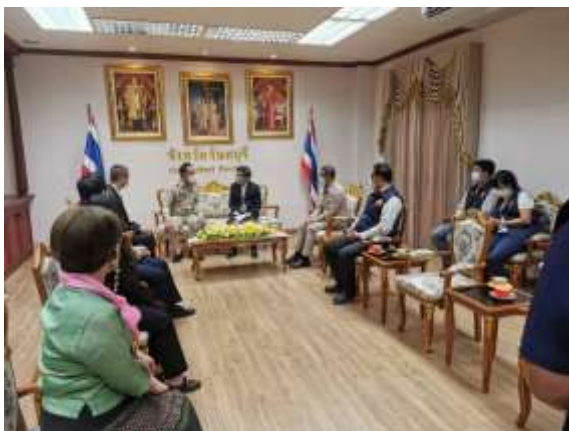
จังหวัดกาญจนบุรี

จังหวัดฉะเชิงเทรา

จังหวัดจันทบุรี

ภาคผนวก ฉ
รายนามผู้จัดทำ

รายนามผู้จัดทำ

๑. พันตำรวจเอก สติชัย วิชัยกุล	อนุกรรมการฯ
ภาคใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออก
๒. นางสาวอมตพร แสงเดช	ผู้บังคับบัญชาจากกลุ่มงานคณะกรรมการ
การท่องเที่ยว
๓. นางสาวปัทมา ธีรนนท์	วิทยากรเชี่ยวชาญ
๔. นางนันทิยา ชายเกตุ	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
๕. นางสาวชลัญกร สิงหนาท	วิทยากรชำนาญการ
๖. นายชัยบูรณ์ หนองคูน้อย	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๗. นายกัมโพช ตราชู	นิติกรชำนาญการ
๘. นางสาวกนกวรรณ จันทิษฐ์	นิติกรชำนาญการ
๙. นางเนาวรัตน์ งามภูพันธ์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
๑๐. นางศตมน ศิลปกันตัง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
๑๑. นางสาวนาฏลดา ตุ่นแก้ว	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

กลุ่มงานคณะกรรมการการท่องเที่ยว
สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่ : สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๙.๐๔/ ๑๐๓๕๐

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขที่รับ ๑๒๐๕๔/๒๕๖๕
วันที่ ๒ ส.ค. ๖๕
เวลา ๑๖.๓๐ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง รายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง ยุติคดีแนวทางในการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๓ ได้มีมติให้ส่งยุติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางการดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ (นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล เป็นผู้เสนอ) ยุติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาแนวทางในการจัดให้มีแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ (นายประเสริฐพงษ์ ศรนวัตร์ เป็นผู้เสนอ) ยุติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย (นายนริศ ชำนาญกุล และนายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ เป็นผู้เสนอ) และยุติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการท่องเที่ยวเชิงเอกลักษณ์ และตามอัตลักษณ์ในแต่ละพื้นที่ทั่วทุกภูมิภาค (นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ เป็นผู้เสนอ) แก่คณะกรรมการการท่องเที่ยว พิจารณาตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙๐ โดยกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาไว้ ๖๐ วัน ต่อมาคณะกรรมการได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาเพิ่มเติม จำนวน ๙ ครั้ง โดยครั้งที่ ๑ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาการศึกษาได้ตามที่ร้องขอ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง (ครบกำหนดในวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๔) ครั้งที่ ๒ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๔ ได้พิจารณาแล้วมีมติให้ขยายเวลาการศึกษาได้ตามที่ร้องขอ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง (ครบกำหนดในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๔) ครั้งที่ ๓ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ขยายเวลาการศึกษาได้ตามที่ร้องขอ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง (ครบกำหนดในวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔) ครั้งที่ ๔ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบอนุญาตให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาศึกษาญัตติดังกล่าวได้ตามที่ร้องขอไปพลางก่อน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙ (๒) และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ ได้รับทราบการขอขยายระยะเวลาการศึกษาญัตติดังกล่าว (ครบกำหนดในวันที่ ๒๑

ตุลาคม ๒๕๖๔) ครั้งที่ ๕ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาได้ตามที่ร้องขอ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง (ครบกำหนดในวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๕) ครั้งที่ ๖ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบอนุญาตให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาการศึกษาเรื่องดังกล่าวได้ตามที่ร้องขอไปพลางก่อน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙ (๒) และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ได้รับทราบการขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาญัตติดังกล่าว (ครบกำหนดในวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๕) ครั้งที่ ๗ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาได้ตามที่ร้องขอ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง (ครบกำหนดในวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕) ครั้งที่ ๘ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ได้พิจารณาแล้วมีมติให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาได้ตามที่ร้องขอ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง (ครบกำหนดระยะเวลาในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๕) และครั้งที่ ๙ ได้ขอขยายระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๙๐ วัน ซึ่งประธานสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาได้ตามที่ร้องขอ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๖ วรรคสอง โดยจะครบกำหนดระยะเวลาในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๖ ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล	ประธานคณะกรรมการ
๒. นางสิรินทร รามสูต	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายนันทิ ถิ่นสาคุ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นางสาวศิลัมพา เลิศนุวัฒน์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายกุเฮง ยาวอหะซัน	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๖. นายคงฤช ฉัตรมาลีรัตน์	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๗. นายจิรเดช ศรีวิราช	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘. นายศรัณย์ ทิมสุวรรณ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๙. นายอนุสรณ์ ปั่นทอง	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. นายกฤติเดช สันติวิระกุล	โฆษกคณะกรรมการ
๑๑. นางสาวกานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ	โฆษกคณะกรรมการ
๑๒. นางสาวชนก จันทาทอง	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓. นายวิวัฒน์ นิลวัชรมณี	โฆษกคณะกรรมการ
๑๔. นางสาวสรันนัท อรรถนพพร	โฆษกคณะกรรมการ
๑๕. นางสาวสุนัฐชา โล่สถาพรพิพิธ	เลขาธิการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว ได้พิจารณาศึกษา เรื่อง ญัตติแนวทางในการส่งเสริม แก้ไขปัญหา และพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรด นำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณารายงานและข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสุรศักดิ์ พันธุ์เจริญวรกุล)
ประธานคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว

สำนักกรรมาธิการ ๓
กลุ่มงานคณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว
โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๑๔๑
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ tourism.commit@gmail.com
www.parliament.go.th

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักคณะกรรมาธิการ
รับที่ ๑๓๗๒ / ๒๕๖๖
วันที่ ๖ / ๖.๓. / ๖๕ เวลา ๑๐.๒๖ น.
ส่งกลุ่มงาน พรม.๒ ดำเนินการ

กลุ่มงานระเบียบวาระ
รับที่ ๕๖๕ / ๒๕๖๖
วันที่ ๖ / ๖.๓. / ๖๕ เวลา ๑๐.๔๐ น.

กลุ่มงานประชาสัมพันธ์และยุติธรรม
รับที่ ๓๔๙ / ๒๕๖๕
วันที่ ๖ / ๖.๓. / ๖๕ เวลา ๑๐.๓๕ น.